ఏప్రిల్ 2006 Rs. 13 /-

చందమామ

NOW AVAILABLE AT ALL LEADING BOOK SHOPS

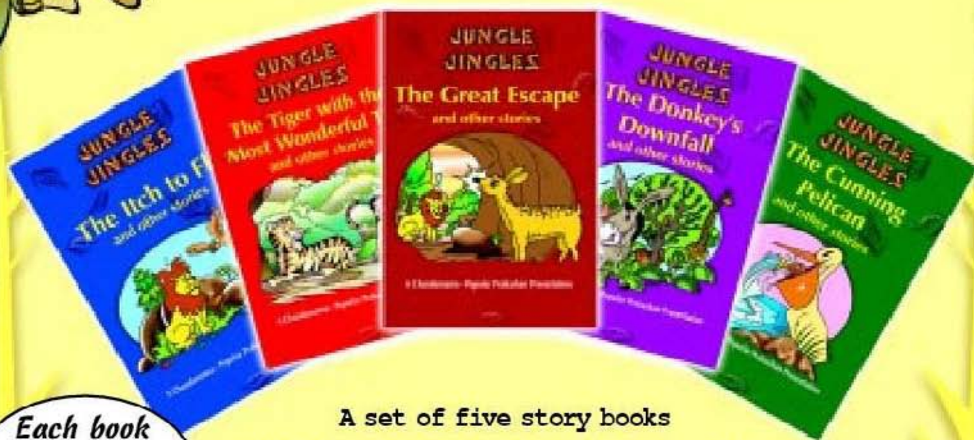
Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

Do you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

A set of five story books
with the whackiest and most interesting
collection of animal stories ever written –
for Rs.175/- only

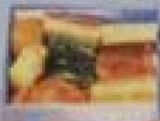
CHANDAMAMA   Popular prakashan

FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.

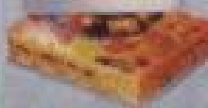
మూడు తరాల మధురానుబంధం

ప్రతి ఇంటా తీయదనపు పరిమళాలు

జి. పుల్లారెడ్డి స్వచ్ఛమైన నేతి మిఠాయిలు

జి. పుల్లారెడ్డి

స్వచ్ఛమైన నేతి మిఠాయిలు

కర్నూలు	సోమాజిగూడ, హైదరాబాద్	దిల్‌సుఖ్‌నగర్
ఫోన్ : 244188, 221445	ఫోన్ : 2341 1441	ఫోన్ : 5576 5151
అబిడ్స్, నాంపల్లి స్టేషన్‌రోడ్	కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్	చార్మినార్
ఫోన్ : 2320 1833, 2320 3178	ఫోన్ : 5528 7777	ఫోన్ : 5534 7777

చందమామ

సంపుటి: 59 ఏప్రిల్ 2006 సంచిక: 4

ఈ సంచికలో...

ఈ నెల విశేషాలు

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of
Chandmama India Ltd.
to
Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్‌మెయిలు ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ : 900

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 150.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ

'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

For booking space in this magazine please contact:
CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399
Fax: 044-22312447, Mobile : 9841277347
email : advertisements @chandamama.org
DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184
Mobile : 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

దృఢమైన శరీరం-మనసు

నాణానికి బొమ్మ-బొరుసూ లాగా మన చేతలను ప్రభావితం చేసే మన ఆలోచనలలోనూ మంచీ చెడూ ప్రతిబింబిస్తూ ఉంటాయి. అయితే, ఈ మంచిచెడులన్నవి దేశ, కాల, పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటాయి. అంటే-నిన్న మంచి అనుకున్నవి ఇవాళ మంచివి కాకపోవచ్చు. ఇక్కడ మంచి అనుకున్నది మరోచోట చెడుగా కనిపించవచ్చు. అంతెందుకు? ఒక మనిషి మంచి అనుకున్నది మరో మనిషికి చెడుగా తోచడం మనం నిత్యజీవితంలో చూడవచ్చు!

అలా అయితే, మంచి చెడులన్నవి లేనే లేవా అంటే, ఉన్నాయి. మొత్తం మీద మానవాళికి మేలు చేసే, ఉపయోగపడే, అభ్యుదయానికి దోహదపడే అంశాలను, ఆలోచనలను ఉన్నతమైన మంచి మానవతా విలువలుగా చెబుతాం. అలాగే హాని కలిగించి, పతనానికి దారితీసే వాటిని చెడుగా చెప్పవచ్చు. మానవజాతిని ప్రగతి పథంలో నడిపించే విశ్వజనీనమైన విలువలనే వ్యక్తిగత వికాసానికి కూడా స్వీకరించి ముందుకు నడవాలి. అందుకు దృఢమైన శరీరమూ, మనసూ కావాలి!

దృఢమైన శరీరమూ, మనసూ ఉన్నప్పటికీ విశాల దృక్పథం కొరవడినప్పుడు వ్యక్తులు తమ శక్తియుక్తులను స్వార్థప్రయోజనాలకోసమే వినియోగిస్తారు. అలా సాటి మానవాళి మంచిని తుంగలో తొక్కి, మితిమించిన స్వార్థంతో హద్దులు లేని అధికారం కోసం అర్రులు సాచిన వారెనే మన పురాణాలు, శాస్త్రాలు రాక్షసులుగా పేర్కొంటున్నాయి. మనకిన్ని సదుపాయాలు సమకూర్చిన సమాజానికి మనమేం చేయగలం? అన్న బాధ్యతాయుతమైన మంచి ఆలోచన ప్రతి మనిషిలో కలగాలి. మంచి అలవాట్లు, ఆలోచనలు, క్రమశిక్షణ కలిగినవారే సమాజానికి ఉపయోగపడగలరు!

ఏప్రిల్ 7వ తేదీ ప్రపంచ ఆరోగ్య దినోత్సవం జరుపుకుంటున్న ఈ సందర్భంలో ఆరోగ్యకరమైన శరీరమూ, మనసూ కలవారే నిండైన మనుషులు అని గుర్తుంచుకుందాం!

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

Visit us at : http://www.chandamama.org

ఫలించిన ఉపాయం

వద్దిపర్రు అనే గ్రామంలో, రాజయ్య అనే గ్రామాధికారి వద్ద, నందెయ్య అనే గ్రామనౌకరు ఉండేవాడు. వాడు గ్రామాధికారికి నమ్మిన బంటుగా వుంటూ, వృత్తి సంబంధమైన పనులతోపాటు, ఇంటిచాకిరీ కూడా చేస్తూ, రాజయ్య భార్య రంగమ్మ అభిమానాన్ని కూడా సంపాదించాడు. రంగమ్మ వాడితో తరచుగా, "నీ మూలంగా నాకు ఎంతో సౌఖ్యంగా ఉంది. నీకు మంచి సహాయం నావల్లగానీ, నా యజమానివల్లగానీ ఎప్పుడైనా అవసరపడితే, నీకు మేలు జరిగేలా చూస్తాను," అంటూ ఉండేది.

ఇలా ఉండగా, జమీందారు దివాణంలో పనిచేయడానికి రెండు ఉద్యోగాలు ఖాళీ పడ్డాయి. రాజయ్యకు సమర్థుడైన గ్రామాధికారి అని పేరుండడంవల్ల, ఆ రెండిట్లో ఒక ఉద్యోగానికి ఎవరైనా మంచివాణ్ణి ఎంపికచేసే అవకాశం జమీందారు, ఆయనకిచ్చాడు.

నందెయ్యకు ఈ విషయం తెలియగానే వాడు, రంగమ్మతో, "నా కొడుక్కు కొద్దిపాటి చదువు ఉంది. మిమ్మల్నే నమ్ముకున్నాను. అయ్యగారితో, వాడికి దివాణంలో ఉద్యోగం వచ్చేలా జమీందారు గారితో ఒక చిన్నమాట చెప్పమనండి," అని కోరాడు.

రంగమ్మ తప్పక ఉద్యోగం వచ్చేలా చూస్తానని మాటిచ్చింది. ఆరోజు సాయంత్రం నందెయ్య గ్రామ కచేరీ నుంచి రాజయ్యతో కలిసి ఇంటికి వచ్చి, ఇంటి పనులు పూర్తి చేసి తన ఇంటికి వెళుతూ, దారిలో ఏదో గుర్తుకు వచ్చి మళ్ళీ గ్రామాధికారి ఇంటికి వచ్చాడు.

ఆ సమయంలో ఇంటి తలుపులు దగ్గరకు వేసివున్నాయి. లోపల నుంచి రంగమ్మ తనకొడుకు గురించి రాజయ్యతో ఏదో చెబుతూ ఉండడంతో, నందెయ్య గుమ్మం దగ్గరే ఆగిపోయి, చెవులు రిక్కించాడు. తమనే నమ్ముకున్న నందెయ్య కొడుకుకు ఉద్యోగం వేయించమని ఆమె, భర్తను అడుగుతున్నది.

ఇందుకు రాజయ్య, "చూడు, నీ అంతట అమాయకురాలెక్కడా ఉండదు! నందెయ్య

డా. జొన్నలగడ్డ మార్కండేయులు

కొడుక్కి ఉద్యోగం వస్తే, తనకు ఓపిక ఉడిగిపోయిందని, వాడు మన దగ్గర చేస్తున్న ఉద్యోగం మానేసి కొడుకు దగ్గరకు వెళ్ళిపోవడం ఖాయం. అదే ఉద్యోగం రాకపోతే, తన తరవాత ఉద్యోగంలో కొడుకునే ప్రవేశపెడతాడు. మనకు మంచి నౌకరు కావాలంటే నువ్వా, నందెయ్య కొడుక్కు ఉద్యోగం వేయించమని అడక్కూడదు,'' అన్నాడు.

''నిజమే! మీ ముందు చూపు మాకు లేకపోయింది,'' అన్నది రంగమ్మ.

నందెయ్యకు ఆ మాటలు చెవిన పడగానే మతిపోయినట్లయింది. వాడు గిరుక్కున వెనుదిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రోజు నందెయ్య ఇంటికి అతడి బావమరిది వచ్చాడు. అతడికి పెళ్ళీడుకొచ్చిన కూతురుంది. ఆమెను నందెయ్య కొడుక్కివ్వాలని ఆశపడుతున్నాడు. నందెయ్య ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా భోజనం చేసి గదిలోకి వెళ్ళాడు. అతడి భార్యా, బావమరిది వెనకగా గదిలోకి వెళ్ళారు.

బావమరిది, నందెయ్యను, ''ఏమిటి బావా, ఏదో విచారంలో మున్నట్టున్నావూ?'' అంటూ నవ్వుతూ అడిగాడు.

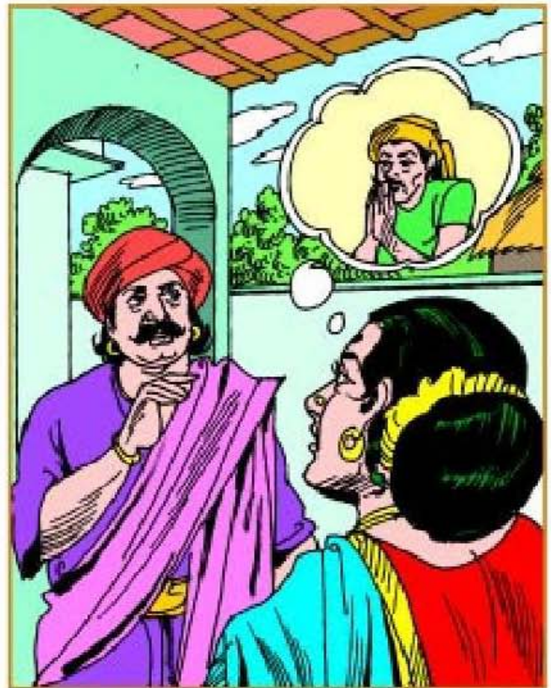
నందెయ్య, గ్రామాధికారి ఇంటిలో తను విన్న సంభాషణ గురించి చెప్పి, ''నా కొడుకు, నా తరవాత నౌకరుగా పనిచేయడం గురించి, నేను బాధపడను. కానీ, విశ్వాసాన్ని బానిసత్వంగా భావించే వారి వద్ద పనిచేసినందుకు దిగులుతో కుంగిపోతున్నాను,'' అన్నాడు.

పరిస్థితి గ్రహించిన నందెయ్య బావమరిది, ''బావా! నీ విలువ తెలిసి గ్రామాధికారి నిన్ను గౌరవించడమే కాక, నా మేనల్లుడికి జమీందారు గారి దివాణంలో ఉద్యోగం వచ్చేలా సిఫార్సు చేసేందుకు, నేనో ఉపాయం ఆలోచించాను,'' అన్నాడు.

నందెయ్య అదేమిటన్నట్టు చూశాడు. అప్పుడు అతడి బావమరిది, ''గ్రామాధికారితో నువ్వు పని మానేయదలుకున్నాననీ, నీ కొడుకు దివాణంలో కాకపోతే, నీ స్థానంలో గ్రామ నౌకరుగా అయినా ఉద్యోగానికి జమీందారుకు సిఫార్సు చెయ్యమనీ అడుగు. తర్వాత కథ నేను నడిపిస్తాను,'' అని, తానేం చెయ్యదలచుకున్నదీ చెప్పాడు.

''ఇది జరిగేపనేనా?'' అంటూనే నందెయ్య అంగీకరించాడు.

ఆ మర్నాడు మామూలుగానే నందెయ్య గ్రామాధికారింటికి వెళ్ళాడు. రంగమ్మ నందెయ్యతో, ''రాత్రి నీ గురించి ఆయనతో మాట్లా

డాను. ఒక నెల రోజుల లోపల దివాణంలో ఉద్యోగానికి ఎవర్నో ఒకర్ని ఎంపిక చేయాలట. ఖాళీలు రెండున్నాయట కదా! అందులో ఒక ఉద్యోగం పూర్తిగా, మీ అయ్యగారి చేతిలో ఉంది. మీ వాడికన్న అర్హతగల వాళ్ళున్నారు. అందుచేత, పనిలో పనిగా – నువ్వు వయస్సు పైబడిన కారణంగా నీ కొడుక్కు ఉద్యోగం ఇవ్వమని అర్జీ పెట్టుకున్నావనుకో, ఏ కారణం చేతనైనా ఆ ఉద్యోగం రాకపోతే, వంశపారంపర్యం హక్కుగా నీ ఉద్యోగం నీ కొడుక్కు వచ్చేస్తుంది. ఒకవేళ దివాణంలోనే ఉద్యోగం వచ్చినా రావచ్చు. ఈలోగా నీ కొడుకు గురించి, మీ అయ్యగారికి నేను నాలుగు మంచి ముక్కలు చెబుతాను. వాడిని నీ స్థానంలో నౌకరీలో ప్రవేశపెట్టడానికి తటపటాయించరు," అన్నది.

ఇందుకు నందెయ్య వినయంగా, "అమ్మగారూ! మీకు తెలుసు గదా. నా తమ్ముడు, వాడి భార్య పోవడం చేత, చిన్నతనం నుంచీ వాడి కొడుకును కూడా నేనే పెంచాను. నా కొడుకు పేరు జయుడైతే, వాడి పేరు విజయుడు. నా తరవాత నేను చేసే ఉద్యోగంలో వాళ్ళల్లో ఎవరో ఒకరికివ్వాలని మీ కనిపిస్తే – ఒకనెల రోజుల పాటు, నా బదులుగా ఇద్దర్నీ మీ దగ్గర ఉంచుతాను. నా కొడుక్కు దివాణంలో ఉద్యోగం వస్తే మంచిదే. లేకపోతే మీకు నచ్చితే నా తమ్ముడి కొడుకు విజయుడిని, నా స్థానానికి సిఫార్సు చేయండి" అన్నాడు.

రంగమ్మ సరేనని భర్త కచ్చేరీ నుంచి రాగానే అతనికి విషయం చెప్పింది. రాజయ్య కొద్దిసేపు ఆలోచించి, "నందెయ్య కోరిక కొంత సబబుగానే ఉంది. ఆ జయ విజయులిద్దర్నీ మన పక్క గ్రామంలోని గ్రామాధికారి మునెయ్య వద్ద తాత్కాలికంగా నౌకరీలో ఉంచుతాను. ఆ తర్వాత, ఆ ఇద్దరిలో ఎవరు గ్రామ నౌకరుగా పనికి వస్తాడో, ఎవరు కచ్చేరీ ఉద్యోగానికి అర్హుడో, అతని అభిప్రాయం అడుగుతాను," అన్నాడు.

రంగమ్మ ద్వారా గ్రామాధికారి ఆలోచన ఏమిటో విన్న నందెయ్య, సంగతి తన బావమరిదికి చెప్పి, "జయుడికి దివాణం ఉద్యోగం వచ్చేందుకు ఏదో ఉపాయమున్నదన్నావుగదా! అదెంతవరకు ఫలిస్తుందో చూడు," అన్నాడు.

బావమరిది జయ, విజయులను పిలిచి, పక్క గ్రామం గ్రామాధికారి దగ్గర ఒక నెల పాటు చేయవలసిన నౌకరీ గురించి చెప్పి, "మీ పెదనాన్న ఎంత ప్రయత్నించినా, నీకు

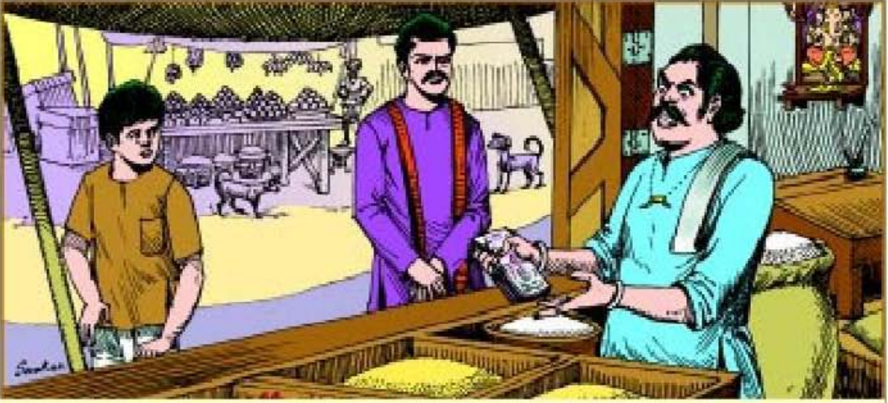
చదువు బాగా అబ్బిందికాదు. దానికిప్పుడు విచారించనవసరం లేదు. జయుడికి కాస్తా కూస్తా చదువు ఉంది. ఎలాగేనా బ్రతుకుతాడు. లేకపోతే నేనెలాగూ అల్లుడిని చేసుకునే ఉద్దేశంలో ఉన్నాను. కాబట్టి వాడికి నా అండ ఉంటుంది. పెదనాన్న కోరిక తీరాలంటే నువ్వు ఇప్పుడు మన గ్రామాధికారి పనిచేసే చోట వినయంగా ఉంటూ మంచిపేరు తెచ్చుకో," అన్నాడు. ఆ తరవాత జయుడితో, "నువ్వు పనిలో చేరగానే, ఉద్యోగానికి సంబంధించిన పనులు తప్ప, ఇంటి పనులు అసలు ముట్టుకోనని చెప్పు. నీ ఉద్యోగానికి సంబంధించిన బాధ్యతలను మాత్రం చాలా జాగ్రత్తగా, నేర్పుగా పెద్దల మెప్పు పొందేలా నిర్వర్తించు. అది నీకు మేలు చేస్తుంది," అన్నాడు.

రాజయ్య పంపగా జయ, విజయులిద్దరూ పక్క గ్రామం గ్రామాధికారి మునెయ్య దగ్గర పనిలో చేరారు. జయుడు, ఆయనతో, తనకు ఉద్యోగ సంబంధమైన పనులు మాత్రమే చెప్పమనీ, ఇంటి పనులు చెప్పొద్దనీ నిర్మొహమాటంగా చెప్పేశాడు. విజయుడు మాత్రం వృత్తి పనులతో పాటు ఇంటిపనులు కూడా చేస్తూ, మునెయ్య మెప్పు పొందాడు. నెల గడిచాక మునెయ్య, రాజయ్యను కలుసుకుని, "నీ గ్రామనౌకరు నందెయ్య కొడుకు జయుడు, తండ్రి తర్వాత గ్రామనౌకరైతే, నువ్వు ఇంటిపనులకు వేరే నౌకర్ని పెట్టుకోక తప్పదు. వాడు దురుసు వెధవ. ఆ రెండో వాడున్నాడే విజయుడు, వాడిలో వినయంతో పాటు చురుకుదనం కూడా ఉన్నది," అని తన అభిప్రాయం చెప్పాడు.

రాజయ్య బాగా ఆలోచించి నందెయ్యను పిలిచి, "నీ తమ్ముడి కొడుకు విజయుడే నీకు తగిన వారసుడని తేలిపోయింది. వాడి వినయం, చెప్పిన పనులు మారు మాటాడకుండా చేయడం మునెయ్యకు బాగా నచ్చాయి. నీ కొడుకు చదువుకున్నవాడు గనక వాణ్ణి దివాణంలో ఉద్యోగం కోసం జమీందారు గారికి సిఫార్సు చేస్తాను," అన్నాడు.

ఇది విన్న నందెయ్య పరమానంద పడిపోతూ ఇంటికెళ్ళి, బావమరిదితో, "ఆహా, ఎంత తెలివిగలవాడివి; నీ ఉపాయం ఫలించింది!" అంటూ సంగతి చెప్పి, ఆప్యాయంగా అతడి రెండు చేతులూ పట్టుకున్నాడు.

అనుమానం మనిషి

కిరాణా కొట్టు నడిపే పరంధామయ్య మహా అనుమానం మనిషి. పైగా, తానే అందరికన్నా తెలివైనవాడిననుకుంటూ, తన వద్ద పనిచేసే గుమాస్తాలను చిన్నచూపు చూస్తుంటాడు.

ఒకసారి సరుకులు కొనడానికి పరంధామయ్య స్నేహితుడు గుర్నాథం, ఆ కొట్టుకు వెళ్తే, తనకు ఒక మంచి గుమాస్తా కావాలనీ, తెలిసిన వాళ్ళెవరైనా వుంటే చూడమనీ, గుర్నాథాన్ని అడిగాడు పరంధామయ్య.

గుర్నాథం ఉండే వీధి చివరలో, రంగడు అనే కుర్రవాడున్నాడు. వాణ్ణి వెంటబెట్టుకుని పరంధామయ్య దగ్గరకు వెళ్ళాడు, గుర్నాథం.

పరంధామయ్య, రంగణ్ణి, "నీకు డబ్బు లెక్కలు బాగా వచ్చా?" అని అడిగాడు. వచ్చునన్నట్టు తలూపాడు రంగడు.

పరంధామయ్య పక్కగదిలోకి వెళ్ళి, ఒక నోట్లకట్టతో తిరిగి వచ్చి, "ఈ కట్టలో ఐదు వేల రూపాయలుండాలి. సరిగ్గా వున్నాయో లేవో లెక్కపెట్టు!" అంటూ రంగడి చేతికిచ్చి, పక్క గదిలోకి వెళ్ళి తాపీగా లెక్కపెట్టుకు కూర్చున్నాడు.

రంగడు గదిలోకి పోగానే పరంధామయ్య, గుర్నాథంతో, "ఈకాలంలో ఎవర్నీ నమ్మడానికి వీల్లేదు. ఈ కుర్రాడికి ఐదు వేల రూపాయల కట్ట ఇచ్చానా! అందులో వంద యాభై రూపాయల నోట్లుంటే, ఒక నోటు ఎక్కువగా పెట్టాను. వాడు అదనంగావున్న నోటును జేబులో వేసుకుని, కట్టలో ఐదు వేలు సరిగ్గా వున్నాయని అంటాడు. వాడి అసలు రంగేంటో బయటపడుతుంది!" అంటూ నవ్వసాగాడు. అంతలో రంగడు అక్కడికి వచ్చి, నోట్లకట్టను పరంధామయ్యకిచ్చాడు. ఆయన రంగడిని, "ఏం, డబ్బు సరిగా ఉందా?" అని అడిగాడు. "లేదండీ, ఒక్క యాభైనోటు తక్కువుంది," అన్నాడు రంగడు.

"ఒరేయ్, నువ్వు సరిగ్గా లెక్క పెట్టలేదు. నీకు లెక్కలు రావు చూడు, ఇప్పుడు మళ్ళీ లెక్కపెడదాం," అని పరంధామయ్య కోపంగా అరిచి, "గుర్నాథం! ఈ నోట్లకట్టలో ఎంతు

కోలపల్లి చిన్నబాబు

న్నదో, నమ్మకపోతే లెక్క పెట్టిచూడు," అంటూ నోట్లకట్టను రఘునాథానికి ఇచ్చాడు. రఘునాథం నోట్లను లెక్కించి, "ఇందులో తొంభైతొమ్మిది నోట్లే ఉన్నాయి," అన్నాడు.

"అలాగా! ఇదంతా మోసం. నేను నూటా ఒక్క నోట్లు ఇస్తే, రెండు నోట్లు మాయంచేసి తొంభైతొమ్మిదే ఉన్నాయంటావా? వెధవా నీ సంగతి చెబుతాను," అంటూ పరంధామయ్య ఆవేశంగా లేచి, రంగడి చొక్కా లాగు జేబులన్నీ వెదికాడు. గదిలోకి వెళ్ళి అంతటా వెదికాడు. ఎక్కడా డబ్బు కనిపించలేదు. అప్పుడు రఘునాథం, పరంధామయ్యతో, "నీవే తప్పుగా లెక్కించి మాటామాటికీ రంగణ్ణి అనవసరంగా అనుమానిస్తున్నావు. సరే, వేరే కుర్రాడిని చూసుకో!" అంటూ బయటికి నడిచాడు.

వీధిలో కొద్దిదూరం నడిచి మలుపు తిరిగాక, రంగడు రఘునాథంతో, "అయ్యా, నిజానికి కట్టలో నూటా ఒక నోట్లున్నాయి. పరంధామయ్య చాలా అనుమానం మనిషని అందరూ చెప్పుకుంటారు. అనుకున్నట్టే కట్టలో ఒక నోటు ఎక్కువయింది. అది నన్ను పరీక్షించడానికన్న మాట. ఆ సంగతి ఆయన మీతో చెప్పడం కూడా విన్నాను. అందుకే దాంతోపాటు మరొక నోటు కూడా తీసి దాచేశాను. అనవసరంగా మనుషుల నిజాయితీని అనుమానించే యజమాని వద్ద అనుక్షణం అవమానంతో పనిచేయడంకన్నా భిక్షమెత్తుకోవడం మేలు. నేను ఆయన వద్ద పనిచేయలేను. ఈ డబ్బు తీసుకెళ్ళి మీరే ఆయనకివ్వండి," అంటూ తాను వేసుకున్న లాగుపట్టీలోంచి రెండు యాభైరూపాయల నోట్లు పైకిలాగి రఘునాథం చేతిలో పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

రఘునాథం రంగణ్ణి మెచ్చుకుంటూ ఆ డబ్బు తీసుకుని పరంధామయ్య దగ్గరికి తిరిగివెళ్ళి జరిగింది చెప్పి, ఆయనకు నోట్లు ఇస్తూ, "పరంధామయ్యా, నువ్వు పరమ అనుమానం మనిషివని ఊరూ వాడా ఎరిగిందే. అది నీకు మేలు కన్నా కీడే ఎక్కువ చేస్తుందని రంగడు రుజువుచేశాడు. ఆలోచించి చూడు," అని అక్కణ్ణించి వెనుదిరిగాడు.

ఆ సంఘటనతో పరంధామయ్యలో మార్పు వచ్చింది. ఆ నాటి నుంచి మనుషులను అనవసరంగా అనుమానించి కించపరచకుండా అందరిచేతా మంచివాడనిపించుకున్నాడు.

రాకాసిలోయ

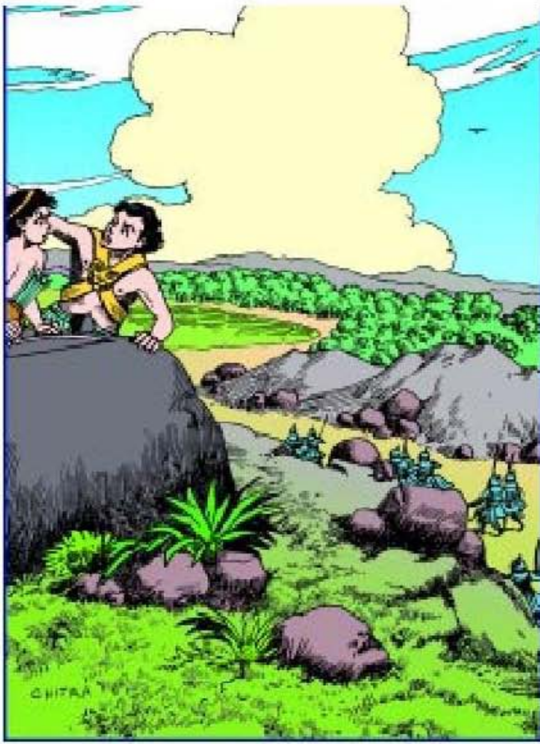
8

[కాలభైరవుడి విగ్రహం ముందు, బ్రహ్మదండి మాంత్రికుడు చేసిన హోమం వల్ల పొగ లేచి, గుహ అంతా చుట్టవేసింది. ఆ విధంగా వాళ్ళున్న చోటు రాజు పంపిన సైనికులకు తెలిసిపోయింది. మంత్రశాస్త్రం తెలిసిన రాజగురువు కొందరు సైనికులను వెంటబెట్టుకుని స్వయంగా కొండ దగ్గరకి వచ్చి, కాలభైరవుడి నోరు కట్టేశాడు. మాంత్రికుడు కేశవుణ్ణీ, జయమల్లునూ ఎటైనా పారిపొమ్మన్నాడు. తరవాత-]

కొండ ఎక్కుతున్న బ్రహ్మమిత్ర సైనికుల్లో ఒకడు, కేశవుడూ, జయమల్లూ గుహనుంచి బయటికి రావటం చూశాడు. వాడు రాజగురువుతో, "అయ్యా, గుహలోవున్నది ఒకడు కాదు, ఇద్దరు మాంత్రికులు, అదిగో చూడండి!" అంటూ గుహకేసి చెయ్యి చూపాడు.

సైనికుడలా చెప్పగానే రాజగురువుతో పాటు, కేశవుడి ముసలితండ్రి కూడా అటుకేసి చూశాడు. అతడికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది. తన కొడుకు బతికే ఉన్నాడు! తను భయపడ్డట్టు, మాంత్రికుడు అతడికేమీ హాని చెయ్యలేదు.

రాజగురువు పారిపోతున్న కేశవుణ్ణీ, జయమల్లునూ చూస్తూ, "వాళ్ళు మాంత్రికులు కాదు, వాడి శిష్యులైవుంటారు. మాంత్రికుడు ఈ సరికే గుహనుంచి పారిపోయి వుంటాడు. లేదా, అక్కడే వాడికి దాక్కునేందుకేదైనా రహస్య ప్రదేశం ఉండి ఉంటుంది. వాడి శిష్యుల్ని కూడా మనం చేజిక్కించుకోవాలి. మీరు అన్నివైపుల నుంచీ చుట్టుముట్టండి," అని సైనికులనాజ్ఞాపించాడు.

గుంపుగా నడుస్తున్న సైనికులందరూ, రాజగురువు ఆజ్ఞ వింటూనే జట్లు జట్లుగా చీలిపోయి, వలయాకారంగా కొండ మీదికి ఎక్కసాగారు. పారిపోతున్న కేశవుడూ, జయమల్లూ వాళ్ళను చూసి, ఎటు పారిపోవాలో తెలియక తికమకపడ్డారు. "సైనికులు అన్ని వైపుల నుంచీ మనను చుట్టుముట్టి పట్టుకోవాలని చూస్తున్నారు. వాళ్ళ కంట బడకుండా పారిపోవటం ఎలా?" అన్నాడు కేశవుడు.

"నువ్వంత నిస్పృహపడకు, కేశవా. మనం వాళ్ళకు దొరక్కుండా దాక్కునేందుకు ప్రయత్నిద్దాం. ఒకవేళ దొరికామో, ప్రాణాపాయం రాకుండా బయటపడే మార్గం నేను ఆలోచించే ఉన్నాను," అన్నాడు జయమల్లు.

జయమల్లేదో పెద్ద ఎత్తుగడ ఒకటి ముందే ఆలోచించి ఉంచాడని కేశవుడు అర్థం చేసుకున్నాడు. ఆ మరుక్షణమే జయమల్లు పక్కన ఉన్న ఒక సొరంగమార్గంలోకి ఎగిరి దూకుతూ, "కేశవా, చీకటని భయపడకు. నా వెనగ్గా రా. ఈ సొరంగమార్గం, నాకు బాగా తెలిసిందే," అని కేకవేశాడు.

కేశవుడు మరి చేసేదేమీ లేక జయమల్లు వెనక సొరంగంలోకి దూకాడు. లోపల చీకటిగా ఉన్నది. జయమల్లు రెండు చేతులనూ, పక్కలకు బారచాచి, సొరంగపు అంచులను తాకుతూ, జాగ్రత్త అని కేశవుడికి హెచ్చరికలిస్తూ త్వరత్వరగా ముందుకు నడవసాగాడు.

రాజగురువు ఆజ్ఞ విని, మాంత్రికుడున్న గుహనూ, ఆ పరిసర ప్రాంతాలనూ చుట్టుముట్టడానికి బయలుదేరిన సైనికులకు, కేశవుడూ, జయమల్లూ కనిపించలేదు. వాళ్ళల్లో నలుగురు ప్రతి గుహలోకీ తొంగి చూస్తూ, చివరికి బ్రహ్మదండి మాంత్రికుడి గుహ దగ్గిరకు వచ్చి, లోపలకు చూస్తూనే, కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని చూసి, మూర్ఛపోయినంత పనిచేశారు.

"ఉగ్రరూపం, భయంకరాకారం, కాళ్ళ కింద నేల గిర్రున తిరిగిపోతున్నది!" అంటూ ఇద్దరు సైనికులు గుహ ముందు వెల్లకిలా పడిపోయారు. సైనికుల అరుపులు విన్న రాజగురువూ, సేనానాయకుడూ అక్కడికి పరిగెత్తుకు వచ్చారు. గుహ ముందు ఇద్దరు సైనికులు మూర్ఛపడి ఉన్నారు, మరిద్దరు గుహకు ఆనుకుని నిలబడి, గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుని, ఏదో దండకం గొణుగుతున్నారు.

సైనికుల వాలకం చూస్తూనే సేనానాయకుడికి మండిపోయింది. అతడు కింద పడి ఉన్న

సైనికులన్ను కాలితో తన్నుతూ, ''చచ్చారా, బతికున్నారా?'' అంటూ పెళ్ళు కొరికాడు.

ాసనానాయ్రు కుడి తాపితొకు కింద పడిఉన్న సైనికులిద్దరూ ఎగిరి లేచి నిలబడ్డారు. దండకం పఠిస్తున్న వాళ్ళు చప్పున కళ్ళు తెరిచారు. తరవాత నలు గ్రు రు సైనికులూ ఏకకంఠంగా, ''గ్రు హిలో ఉన్న భయు ంకర స్వరూ పాన్ని చూ స్తూనే, వూ కు శరీరాలు స్వాధీనం తప్పినై, సేనానీ,'' అన్నారు.

''ఆహా, ఎంతటి సాహి సి విక్రవూ ర్కు లోయ్రు, వు న బ్రహ్మామిత సైనికులు!'' అంటూ రాజగ్రు రు మగ్రు హిలోకి ప్రవేశించాడు. గ్రు హిలో అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నది. కాలభైరవమూర్తి విగ్రహం ముందు మాంత్రికుడు వెలిగించిన వు ంటలు ఇంకా చల్లారలేదు. వాడు వేసీన ధూ పిం తాలూ కు పొగ, ఇంకా గ్రు హిలో అక్కడక్కడా తారట్లాడు తు న్నది.

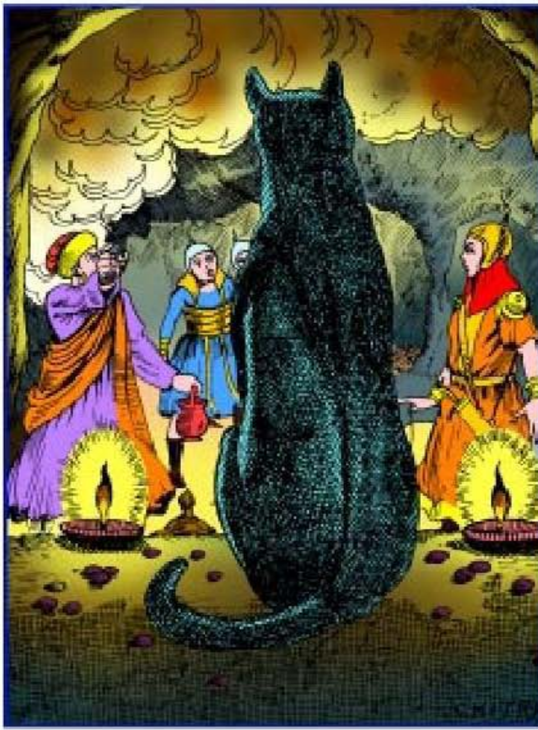
''సేనానీ!'' అని కేకవేశాడు రాజగ్రు రు మూ చు ట్టూ రా కలయు చూ స్తూ. సేనానాయ్రు కుడు గ్రు హిలోకి వచ్చాడు.

''ఈ గ్రు హిలో నుంచి ఎక్కడికో రహస్య వూ ర్గం ఉండి ఉంటుంది. వూ ంత్రికుడు దాని వెంట పారిపోయి వుంటాడని నా అను వూ నం. వాడి అను చరు లిద్దరూ గ్రు హిలోంచి బయు టికి పారిపోవటం వు నం చూ శాం. వాళ్ళను రాజుగారి అంగరక్షకుడు వెతికి పట్టుకుంటాడు. వు నం, ఈ వూ ంత్రికుణ్ణి కలు గ్రు లోంచి బయు టికి లాగాలి,'' అన్నాడు రాజగ్రు రు మూ

సేనానాయ్రు కుడు గ్రు హిను అన్ని వైపులా పరీక్షగా చూశాడు. అతడికెక్కడా ద్వారం వున్న గ్రు ర్తు కనిపించలేదు. ''గ్రు హిలోకి వు నం ప్రవేశించిన దారి తప్పి, పారిపోయే ందు కు వు రే వూ ర్గం ఉన్నట్టు కనిపించటం లేదు, గ్రు రు వర్యా,'' అన్నాడతడు.

''చూ డగానే కనిపించేదైతే, అది రహస్య వూ ర్గం ఎలా అవుతుంది? గ్రు హిలో ప్రతి అంగ్రు ళాన్ని నొక్కుతూ కదిలించి చూ డండి. ఏదైనా రహస్యద్వారం ఉంటే తెరు చు కుం టుంది,'' అన్నాడు రాజగ్రు రు మూ

సేనానీ, నలు గ్రు రు సైనికులూ గ్రు హి నుతా చేతు లతో, కత్తిపీడు లతో, నొక్కి చూ శారు. ఎక్కడా రహస్య ద్వారం ఉన్న సూ చనలైనా కనిపించలేదు. ఈ లోపల రాజగ్రు రు మూ కాలభైరవమూర్తి విగ్రహాన్ని పరీక్షగా చూ డ సాగాడు. సేనానాయ్రు కుడు వచ్చి గ్రు హిలో ఎక్కడా రహస్య ద్వారం లేదని చెప్పగానే,

రాజగురువు కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని అతడికి చూపిస్తూ, "బహుశా, ఈ విగ్రహం అడుగున ఏదైనా రహస్యబిలం వున్నదేమో! లేకపోతే మాంత్రికుడు ఎట్లా మాయమవుతున్నట్టు? విగ్రహాన్ని కదిలించి చూడండి," అన్నాడు.

సైనికులూ, సేనానాయకుడూ కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని పైకెత్తేందుకు ప్రయత్నించారు. అది కదలలేదు. అటూ ఇటూ పక్కలకు లాగేందుకు యత్నించారు. కాని, అది ఉన్న చోటు నుంచి అంగుళమైనా జరగలేదు. రాజగురువు మరోసారి విగ్రహాన్ని తల దగ్గర నుంచి అతి జాగ్రత్తగా తడివి చూస్తూ, దాని వెన్నుపూస వేళ్ళతో నొక్కుతూ, "ఆహా, ఇదీ రహస్యం! ఇదేదో పాతపాసీన విగ్రహం అనుకున్నాను, కాదు. ఇది అతుకులమారి బొమ్మ. ఎక్కడో ఏదో ఒక భాగాన్ని కదిలిస్తే, ఇది తప్పక రెండుగా విచ్చుకుంటుంది. మాంత్రికుడు దీని పొట్టలో దాగి వుంటాడని నా అనుమానం," అంటూ పెద్దగా నవ్వాడు.

రాజగురువు అలా అనగానే, సేనానీ, సైనికులూ కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని, తలా, కాళ్ళూ పట్టుకుని గుంజసాగారు. సైనికులకు మాత్రం ఆ విగ్రహం అంటే ఇంకా భయం పోలేదు. వాళ్ళేదో కాలుతున్న లోహాన్ని తాకి చూస్తున్న వాళ్ళలాగా అటూ ఇటూ గెంతుతున్నారు.

ఇదంతా గమనిస్తున్న రాజగురువు కోపంగా వాళ్ళకేసి చూస్తూ, "ఎందుకంత భయపడి చస్తున్నారు? మీ ప్రాణాలకేం ప్రమాదం రాదు," అని గట్టిగా కసిరాడు.

సైనికుల కా మాటల్తో ప్రాణభయం పోకపోయినా, ఉద్యోగాలకు ముప్పు వస్తుందేమోనన్న దడ పుట్టింది. రాజగురువు మహాగర్విష్ఠుడు. రాజుగారి దగ్గర ఆయన మాటకు తిరుగు లేదు. ఇలా అనుకుని సైనికులు ఎక్కడ లేని తెగువా తెచ్చుకుని కాలభైరవుడి విగ్రహాన్ని, అటూ ఇటూ కుదిలించసాగారు. వాళ్ళల్లో ఒకడు విగ్రహం తోక పట్టుకుని గుంజే సరికి, ఉరిమినట్టు ఫెళఫెళమంటూ విగ్రహం రెండుగా చీలి పక్కలకు పడిపోయింది.

రాజగురువు పొందిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా కాదు. మాంత్రికుడు కాలభైరవుడి పొట్టలోంచి కొండలోకి ఎక్కడికో ఒక రహస్య బిలమార్గం ఏర్పాటు చేసుకున్నాడన్న మాట! ఇప్పుడు వాడు ఆ బిలమార్గంలోంచి బయ

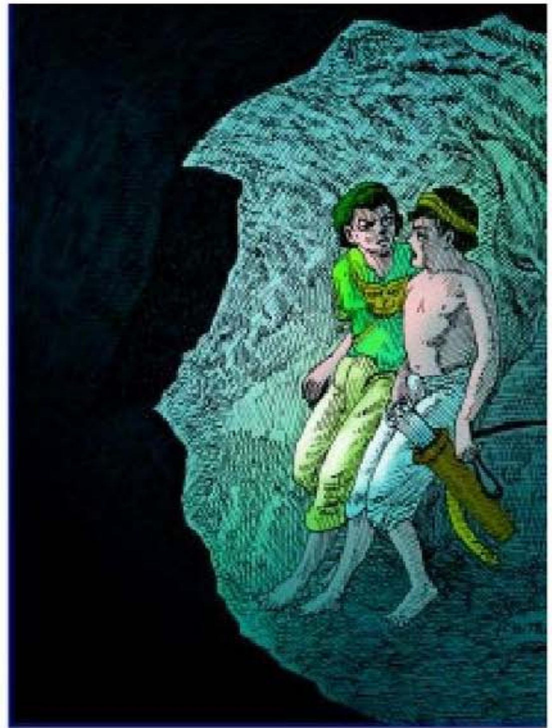
టికి పారిపోయి వుంటాడు. లేదా, అందు
లోనే ఎక్కడైనా దాక్కొని అయినా వుంటాడు.

రాజగురువు ఇలా ఆలోచించి, సేనా
నాయకుడితో, "సేనానీ, మాంత్రికుణ్ణి పట్టు
కునే పని ఒక విధంగా సుకరమయిందను
కుంటాను. మన సైనికులు కొండగుహలన్నీ
గాలిస్తూ వుండగా, వాడు కొండదిగి పారి
పోయేందుకు ప్రయత్నించడు. ఈ బిలం
చూశావుగదా? ఇది ఎక్కడికి పోతుందో తెలి
యదు. కాని, మాంత్రికుడు ఇందులోనే
ఎక్కడో దాక్కుని వుంటాడు. మనవాళ్ళకు
కాగడా లిచ్చి, బిల మంతా వెతికించు,"
అన్నాడు.

గుహలో మాంత్రికుడు సొంత ఉపయో
గానికి దాచుకున్న కాగడాలను సైనికులు,
అక్కడే వున్న చమురులో తడిపి, వెలిగించి,
సేనానాయకుడు ముందుండి దారితీయగా,
కాలభైరవమూర్తి పొట్టలో నుంచి దిగువకు వున్న
బిలంలో దిగారు.

కాలభైరవమూర్తి రెండుగా విరిగి పడినప్పుడు
అయిన పెద్ద ధ్వనిని, మచ్చల సింహం
గుహలో దాక్కొని వున్న కేశవమూర్తీ, జయ
మల్లూ విన్నారు. సింహం గుహముందున్న
బండరాయి మీద పడుకుని నిద్రమత్తుతో
జోగుతున్నది.

"బ్రహ్మదండిగాడి రహస్యం సైనికులకు
తెలిసిపోయింది. ఇక వాణ్ణి వాళ్ళు పింది
కొక్కును కలుగులో నుంచి లాగినట్టు బయ
టికి లాగుతారు," అన్నాడు జయమల్లు.
ఇంతలో వాళ్ళు దాక్కున్న గుహవెనక భాగాన
అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది.

"సైనికులకు మనం దాక్కున్న చోటు
తెలిసిపోయింది!" అన్నాడు కేశవమూర్తి, ధ్వని
వచ్చిన వైపుకు చూస్తూ.

జయమల్లు ఒక్క ఎగురున వెళ్ళి, గుహ
వెనక భాగాన నలు చదరంగా వున్న ఒక రాతికి
అడ్డంగా, ఇనపకమ్మీ నొకదానిని తోసి, దగ్గి
రకు వచ్చి, రహస్యంగా అతడితో, "ఇక
మనకు ఆ వైపునుంచి ప్రమాదం రాదు.
అక్కడ ఏదో నలు చదరపురాయి వున్నదని
తప్ప, అది గుహలోకి తెరుచుకునే తలుపు
అని వాళ్ళు గ్రహించలేరు. ఇంతకీ బ్రహ్మ
దండిగాడు ఏమయినట్టు? వాళ్ళకు దొరికి
పోయాడా?" అన్నాడు అనుమానంగా. కేశ
వమూర్తి జవాబు చెప్పబోయేంతలో గుహవెనుక
భాగాన్నుంచి, "శిష్యా, శిష్యా," అన్న సన్నని
పిలుపు వినిపించింది. ఆ స్వరం గుర్తు

పిధు తూ నే, జయమల్లు నిలువెల్లా కంపించి పొయూ ధు . అతడు కేశవుడి చెవిలో రహ స్యింగా, ''కాలభైరవుణి విగ్రహిం అధు గ్ర న ఏదో రహిస్యిబిలం మన్నదని నాకు తెలు స్తి కాని, అది సిరిగా ఈ గ్ర హిలోకి వస్తుందని నే నెరగను. బ్రహ్మాదండిగాడి రహిస్యిం సైని కులకు తెలిసీపొగానే, వాధు ఇక్కడికి పారి పొల్లు వస్తున్నాధు . వు నం ఆ నల్లు చదరమీా రాల్లు కి అడ్డుం తీసి గుహలోకి దారి ఇచ్చామో, వు నం కూడా సైనికులకు చిక్కిపొతాం. అంధు కని వు ను గ్ర ట్టు చప్పొధ్రు కాకుండా ప్రై గ్ర కోవటం వు ంచిది,'' అన్నాధ్రు .

ఈలోపిల బ్రహ్మాదండి వూ ంత్రికుధు , శిష్యా, శిష్యా, అంటూ చాలాసార్ల కేకలు పేట్టి, గ్ర హివెనుకభాగాన్ని తన మంత్రదండంతో కొట్టసాగాధు . కాని, అతడికి ఇవతలి న్రు ంచి ఎలాంటి జవాబూ రాలేదు . కేశవుమా , జయు వు ల్లూ కిక్కుర్రు వు నకుండా గ్ర హిలో ఒక వ్రూ లకొదిగి కూర్చున్నార్ర .

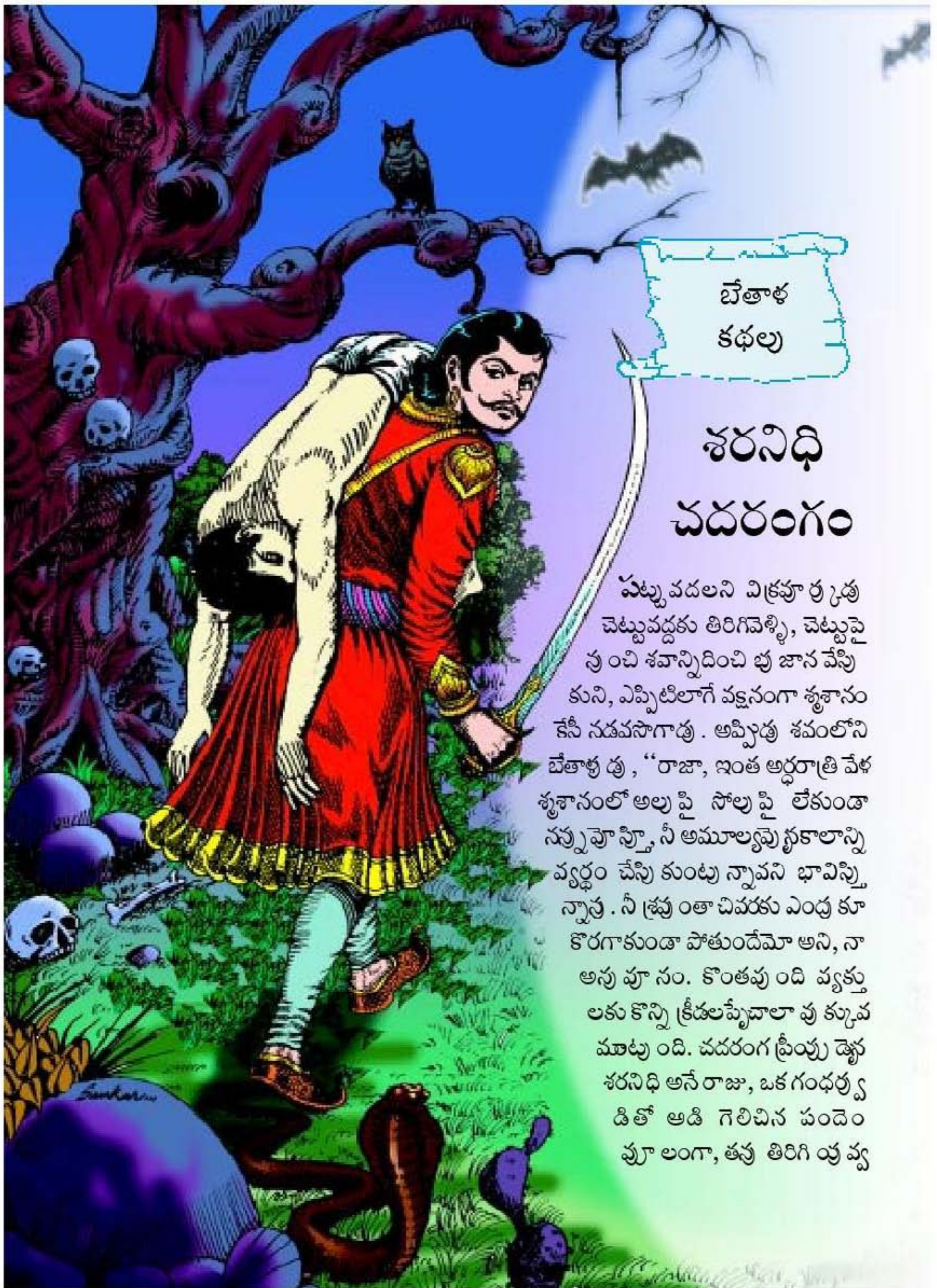
అక్కడ రాజగ్ర ర్ర మాఆజ్ఞ విని బిలంలోకి దిగినసునానాయ్రు కుధ్రూ , సైనికుల్రూ , వూ ంత్రి కుధు వెళ్ళిన మార్గం కనుక్కోలేక, పక్క దార్ర ల వెంట చాలా సేపు తిరిగి, చీకటికోణాల్లో నానా అవస్థిల్రూ పిడి, కొంతసుపిటికి రాజగ్ర ర్ర మన్న చోట్రు కు తిరిగి వచ్చార్ర . ''వూ ంత్రికుధ్రు దొరకలేదా?'' అని అడిగాధ్రు రాజగ్ర ర్ర మా

''గ్ర ర్ర వర్యా, వాడా బిలంలో మన్న స్రూ చ నలేం కనిపీంచలేధ్రు . బిలవూ ర్గం ఎక్కడా స్రూ టిగా లేధ్రు . చేతివేళ్ళలా అంధు లో అన్ని వైపులకూ సొరంగ మార్గాలున్నై. వాడెక్కడా కనిపీంచలేధ్రు ,'' అన్నాధ్రుసునానాయ్రు కుధ్రు .

''అలాగా,'' అంటూ రాజగ్ర ర్ర మకొంచెం సుపిఆలోచించి, ''వాధ్రు , ఈ బిలంలోని, ఏ సింధు ల్లోనో దాగిమన్నాడనే దాంట్లో సిందేహిం లేధు . వాణ్ణి బయ్రు టికి రప్పించటానికి ఒకే వూ ర్గం మన్నది. వీ రంతా వెళ్ళి ఎండు పిల్లల్రూ , ఆకలవు ల్రూ పొగ్ర చేస్రి కు వచ్చి, బిలవూ ర్గాన్ని వాటితో నింపీ, నిప్పు పేట్టండి. వాధు ఆ పోగకు తట్టు కోలేక, ఏదో ఒక సొరంగం న్రు ంచి బయ్రు టికి వస్తాధ్రు . అప్పొధ్రు పిట్టు కోవచ్చు,'' అన్నాధ్రు .

సైనికులు బిలద్వారాన్ని ఎండ్రు పిల్లలతో నింపీ, దాని వీ ద ఇంత చవు ర్రు పొసీ, నిప్పింటించార్ర . (ఇంకావుంది)

బేతాళ కథలు

శరనిధి చదరంగం

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శవాన్నిదించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రి వేళ శ్మశానంలో అలుపూ సొలుపూ లేకుండా నువ్వు శ్రమిస్తూ, నీ అమూల్యమైన కాలాన్ని వ్యర్థం చేసుకుంటున్నావని భావిస్తున్నాను. నీ శ్రమ అంతా చివరకు ఎందుకూ కొరగాకుండా పోతుందేమో అని, నా అనుమానం. కొంతమంది వ్యక్తులకు కొన్ని క్రీడలపై చాలా మక్కువ ఉంటుంది. చదరంగ ప్రియుడైన శరనిధి అనే రాజు, ఒక గంధర్వుడితో ఆడి గెలిచిన పందెం మూలంగా, తను తిరిగి యువ

నవంతు డయ్యే స్పి వర్ణావకాశాన్ని వు ంద
బు ద్ధితో జారవిడు చు కున్నాడు . అయి న కథ
చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విను ,''
అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

వు ధు వనిని పాలించే శరనిధికి చదరంగం
అంటే ప్రాణం. రాజధానిలో ఏడాది పొడవూ
చదరంగం పోటీలు నిర్వహిస్తూండేవాడు .
శరనిధి భార్య ప్రభావతీ దేవి, అయి న ఇద్దరు
కుమార్తెలు వైజయంతి, మేఘన చదరంగం
పట్ల ఎక్కడలేని ఆసక్తి కనబరిచేవారు .

ఇలా ఉండగా–ఒక పున్నవి నాటి రాత్రి
వైజయంతి, వే ఘన ఉద్యానవనంలో చంద్ర
శిలావేదికపైకూర్చుని చదరంగం ఆడసాగారు .
ఆ సివు యు ంలో ఆకాశయా నం చేస్తున్న సిపీ
రు డు అనే గంధర్వుడు , ఈ ద శ్యం చూ సీ
ము చ్చటపిడిరథాన్ని ఉద్యానవనంలో దింపాడు .
తర్వాత అదృశ్యరూపంలో వుండి, వైజయంతి
ఆటలో నెగ్గగానే వారి ముందు ప్రత్యక్షమై,
''ఆహా, అద్భుతంగా ఆడావు వైజయంతీ!''
అని మెచ్చుకున్నాడు.

అకస్మాత్తుగా తవు ఎదు టపిడిన గంధ
ర్వుణ్ణి చూ సీ యు వరాణు లు అయోమ
యు ంలో పడ్డారు . గంధర్వుడి వూ యూ జాలం
నుంచి మొదట తేరుకున్న వైజయంతి,
''గట్టి కాపిలామున్న,ఈ ఉద్యానంలోకి ఎలా
రాగలిగారు ?'' అని ప్రశ్నించింది.

''నాపేరు సిపీ రు డు ; గంధర్వుణ్ణి, చద
రంగ ప్రియుణ్ణి. వెన్నెల్లో రథంమీద గగన
విహారం చేస్తూ, వు వ్వుల్ని చూ సీ కిందికి
దిగాను . అభ్యంతరం లేకపోతే, వీ లో ఒకరితో
చదరంగం ఆడాలనివున్నది,'' అన్నాడు .

ఇంద్రు కువైజయ ంతిసిగ్గేసి తల ఊపింది.
వెంటనే ఆట ప్రారంభమైంది. అర గడియ
కాలంలోనే గంధర్వుడు , వైజయ ంతిని
ఓడించి, మేఘనవైపు తల తిప్పి, ''నీకు
ఆడాలని వున్నదా?'' అని అడిగాడు .

ఎలాగూ తాను ఓడిపోతానని తెలిసినా,
గంధర్వుడితో ఆడిన అను భవం ఒక అపూ ర్వ
మైనస్మ తిగా మూటు ందని భావించి, తలూ
పింది వే ఘన.

ఆట ఆరంభమైంది. మేఘన ఎంతో జాగ్ర
త్తగా, ఆచితూ చి ఎత్తులు వేయ సాగింది.
ఐతే, పిదే పిది ఎత్తుల్లో గంధర్వుడు , వే ఘ
నను చిత్తుగా ఓడించి, చూ శావా నా కౌశలం
అన్నట్టు చిరు నవ్వు నవ్వాడు .

''వచ్చే పున్నవి కి ఇదే సివు యూ నికి
వు ళ్ళీ వస్తాను . వు రొకసారి ఆడదాం!'' అని
చెప్పి, గంధర్వుడు రథం వైపుకు నడిచాడు.

య్యు వరాణ్ణు లిద్దర్ధూ కొంత ఆలస్యంగా అంతఃపుత్రానికి రావడం చూసి, వుహారాణి, "ఏవి టింత ఆలస్యం? ఇంతసుప్పి ఉద్యాన వనంలో చదరంగం ఆడ్ధు తూ కూర్చున్నారన్న వూ ట!" అంటూ చిర్ధు కోపింతో వు ందలిం చింది.

వే ఘునతల్లి వూ టలు పిట్టించు కోకుండా, "అవ్మూ! ఒక గంధర్వ్వుడ్ధు నాతో, అక్కతో చదరంగం ఆడాడ్ధు," అన్నది.

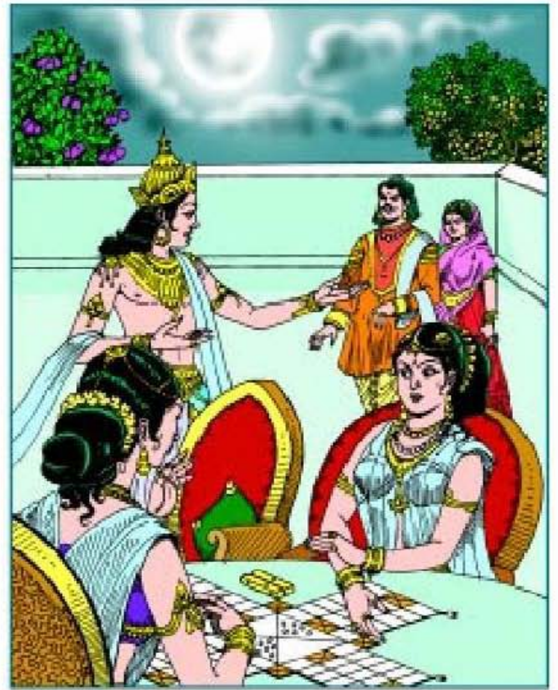
కువూ ర్తెవూ టలకు ప్రిభావతీదేవి, "ఔరా! నిజవే నా?" అని ఆశ్చర్యపొత్తూ వైజయ్ధు ంతిని ప్రశ్నించింది.

"ఔనవ్మూ, మేఘున చెప్పింది నిజమే. రాబోయే పున్నమి నాడు మళ్ళీ వస్తానని చెప్పి వెళ్ళాడు," అని బధ్ధు లిచ్చి, తల్లి సిందేహాన్ని నివ త్తి చేసింది వైజయంతి.

ఇంతలో, రాజు శరనిధి అక్కడికి వచ్చాడ్ధు. రాణి ఆయ్ధు నకు, గంధర్వ్వుడ్ధు, య్యు వరాణ్ణు లతో చదరంగం ఆడిన విషియ్ధు ం చెప్పింది. ఇది విన్న శరనిధి అబ్బురపిడిపొత్తూ, కువూ ర్తెల ద్వారా వివరంగా అంతా తెలు సి కుని, "ఐతే, గంధర్వ్వుడ్ధు వు ళ్ళీ వస్తాడన్న వూ ట!" అని ఏదో ఆలోచించసాగాడ్ధు.

చూ స్తూండగానే వు ళ్ళీ పున్నమి వచ్చింది. తొలిజాము గడుస్తూండగా, వైజయంతి, వే ఘునలు ఎప్పిటిలా చంద్రశిలా వేదికప్పై కూర్చున్నార్ధు. రాజదంపితు లు దాపుల్లాన్ను న్న వు ర్ధు వు ల్లె పొదచాటు న నిలబడి, ఆసిక్తిగా గంధర్వ్వుడి రాక కోసిం చూ డసాగార్ధు.

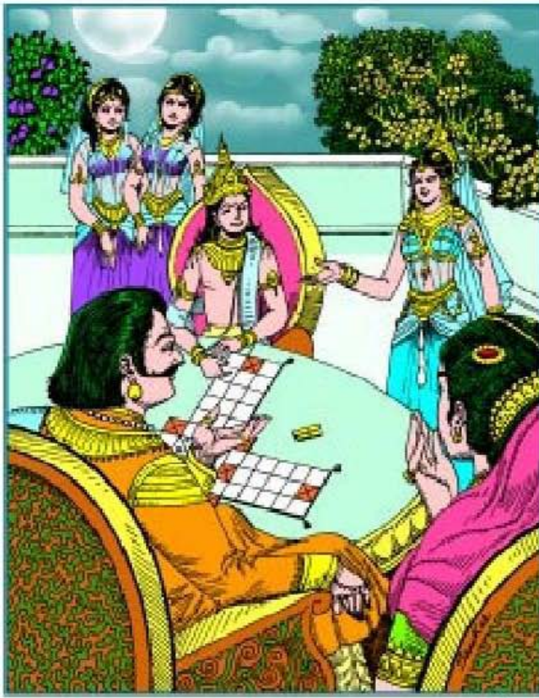
కొద్దిసేపిట్లో గంధర్వ్వుడ్ధు అకాశం న్ను ంచి రథంలో ఉద్యానవనంలో దిగ్ధు తూనే, వు ర్ధు వు ల్లె పొదకేసీ ద ష్టిని సారించి, "శరనిధీ! పిట్టపుల్లేవేరితో, పై పొద వూ టు న నిలబడడ మెంధు కు? నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, నీతో చదరంగం ఆడాలని మాది," అన్నాడ్ధు చిర్ధు నవ్వుతో.

గంధర్వ్వుడ్ధు స్వ్యయ్ధు ంగా ఆహ్వానించ డంతో, శరనిధి సింతోషింగా అంగీకరించాడ్ధు. రాజు, సివ్వీ ర్ధు డ్ధు చంద్రశిలా వేదికప్పై ఎధ్ధు ర్ధు బొధ్ధు ర్ధు గా కూర్చున్నార్ధు. పిక్కన ప్రిభావతీ దేవి, వైజయంతి, మేఘునలు ఆశీన్ధు లయ్యూ ర్ధు.

"పోటీ అంటే ఏదైనా పందెం ఒడ్డితే ఆస క్తిగా మూట్ధు ంది. ఏవు ంటావూ?" అంటూ ప్రి చనచేశాడ్ధు, పొమ్మిసిర్ధ తూ సివ్వీ ర్ధ డ్ధు.

ఆ ప్రశ్న విని శరనిధి అయోమయంగా, "మరైతే పందెంగా ఏం ఒడ్డాలంటావు?" అని అడిగాడ్ధు.

అప్పిుడు గంధర్వుడు, ''నేను పోటీలో ఓడిపోతే, నా గంధర్వ వుహిమ వల్ల, నడి ప్రాయు ంలో మున్న నిన్ను వు ళ్ళీ నవయు వ్వ న ణ్ణి చేస్తాను. న వ్వు ఓడిపోతే, నీ కుమార్తె లలో ఒకరిని, నాకిచ్చి వివాహి ం చేయూ లి; సివ్ము తవే నా?'' అన్నాడు.

రాజు ఆలోచనలో పిడ్డాడు. తాను ఓడి పోతే, ఎంతో యోగ్యుడైన గంధర్వుడు తనకు అల్లు డవుతాడు. తాను గంధర్వుడిపై గెలిస్తే, వ ద్ధాప్యం వు ంగిటమున్న తను తిరిగి యు వ్వన వంతు డవుతాడు. ఓడినా, గెలిచినా తనకే వే లు జరు గు తు ంది అను కుంటూ సింబరపిడ్డాడు.

అదే సివు యు ంలో యు వరాణు లిద్దరూ, తవు తం డ్రిని గంధర్వుడు ఓడిస్తే, తావి రు ముతిలో ఎవరిని పాణిగ్రహణం చేస్తాడో అని వు థనపిడసాగారు. ఇక, రాణి ఆలోచనలు వేరు గామున్నాయి. వ ద్ధాప్యంలో అడు గిడబో తు న్న భర్త, ఒకవేళ గంధర్వుడిపై గెలిచి యు వ్వ నవంతుడైతే, యు వ్వనం సిడిలి నడిప్రాయు ంలో మున్నతనను త ణీకరించి, వు రో యు వతితో పునర్వివాహానికి సిద్ధపిడడు కదా! ఇలా సాగాయి ఆవె ఆలోచనలు.

ఇంతలో ఓ చిత్రం జరిగింది. ఆకాశం ను ంచి వు రొక రథం ఉద్యానవనంలో దిగింది. అంతా దిగ్భ్రాంతితో అటువైపు చూ స్తు ండగా, అద్భుత సౌందర్యరాశి అయి న ఒక గంధర్వ స్త్రీ వాళ్ళకేసీ వచ్చింది.

రాజు శరనిధి, ఆమెకేసి పరీక్షగా ఒకసారి చూ సీ, తనను సివీ పీంచగానే, ''ఆశ్చర్యంగా మూది. ఇంతకూ నువ్వెవరు?'' అని అడిగాడు.

''ఈ గంధర్వుడి అర్ధాంగిని. ఇప్పుడీయు న వివాహివూ డడానికి కుతూ హిల పిడు తూ న్న సు ందరాంగి ఎవరా అని చూ డవచ్చాను,'' అన్నదామె వ్యంగ్యంగా.

రాజు వు రు క్షణం ఒక నిర్ణయూ నికి వచ్చి, గంధర్వుడివైపు తిరిగి, ''సరే, ఆట ప్రారం భిద్దాం. కానీ ఒక ఒప్పందం! ఈ చదరంగం ఆటలో గెలుపోటములు ఎవరివైనా, నాకూ నా కుటు ంబానికీ ఎలాంటి హానీ కలగ కూడదు. ఇందు కు సివ్ము తవే నా?'' అని అడిగాడు.

గంధర్వుడు తన భార్యకేసీ ఒకసారి అర్థ సూచకంగా చూ సీ, శరనిధితో, ''నీ ఆలోచన నేను గ్రహించాను! ప్రివూ ణపూ ర్వకంగా వూ ట ఇస్తున్నాను. మీలో ఎవ్వరికీ చిన్నమెత్తు కూడా కీడు జరగదు!'' అన్నాడు.

ఆట ప్రారంభంకాగానే, గంధర్వుడు వు ధ్య వు ధ్య బిడియు ంగా తన భార్య కేసీ చూ స్తూ,

ఆట కొనసాగించాడు. ఆటలో గంధర్వుడి భార్య, రాజు శరనిధికి పిరో´ం గా సాయు పిడింది. గంధర్వుడు ఓడిపోయ్యాడు.

దీనికి ఖిన్నుడైపోయిన గంధర్వుడు, శరనిధిని యు వ్యసవంతు ణ్ణి చేయు డానికి ఏదో వు ం త్రం పిఠించబోగా, ఆయు న, ''నాకు ఏ యు వ్యసవ్రూ అవసిరం లేదు!'' అన్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, ''రాజా, శరనిధి ప్రివర్తనలో, ఏదో తెలియు ని సిందిగ్ధవు, చపిలత్వవు వున్నవని తెలు స్తూనే వున్నది కదా! రాజు చదరంగంలో ఓడినా, గెలిచినా లాభదాయు కంగా వుండే పిందాన్ని గంధర్వుడు —చెర్కొనడం, శరనిధి అద ష్టం. తీరా పందెం గెలిచాక, యు వ్యసనం వద్దనడం చపిలత్వం కాదా? ఒకవేళ రాజు పందెంలో ఓడివుంటే, తన కుమార్తెలలో ఒకరిని, గంధర్వుడికిచ్చి వివాహిం జరిపీంచాల్సివచ్చేది కదా? ఈ సిందేహాలకు సివ్రూ ధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయ్యావో, నీ తల పిగిలిపోతు ంది,'' అన్నాడు.

దానికి విక్రవ్రూ ర్కుడు, ''వ్రూ నవ సిహిజ మైన బలహీనతతో రాజు శరనిధి, సివ్రీ రృ డు పందెం సూచించినప్పుడు–గెలిచినా, ఓడినా తనకే లాభవు ని సింబరపిడ్డ వ్రూ ట నిజం. ఐతే, ఆట మొదలు కాకముందే గంధర్వుడి భార్య, తన భర్త సివ్రీ రృ డి అసిలు రంగు బయు ట పెట్టింది. ఒకవేళ పందెంలో తాను ఓడిపోతు, తన కుమార్తెలలో ఒకరిని, గంధర్వుడితో వివాహిం జరిపీంచివుంటే, ఎంత అనర్థం జరిగివుండేదో శరనిధి గ్రహించాడు. అలాగే, గంధర్వుడి వ్రూ లంగా తాను యు వ్యసనవంతు డైనా, భవిష్యత్తులో వచ్చే సివు స్యల్ని కుశాగ్ర బుద్ధి కలిగిన ఆయు న ఉహించగలిగాడు. తన కుమార్తెల వయుసుకు తాసు పస్తే, వాళ్ళు తనను తండ్రిగా ఎలా భావించగలరు? అదే విధంగా, తన పిట్టపిరాణి నడిప్రాయు ంలో వుండి, తానేమో మిసియవ్యసంలో వుంటే, ఇద్దరూ ప్రిజల ద ష్టిలో నవ్వులపాలు కారా? ఇందు వల్ల, శరనిధి తీసి కున్న నిర్ణయు ంలో, సిందిగ్ధవ్రూ, చపిలత్వవ్రూ అంటూ ఏవ్రీ లేవు'' అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం : రాఘవరాజు పట్టాభిరామరాజు రచన]

మన జాతీయ పక్షి

మన జాతీయ పక్షి నెమలి ఎన్నో ప్రత్యేకతలు సంతరించుకున్న పక్షి. క్రీ.పూ. 326వ సం.లో వు న దేశంపై దండయా త్ర చేసిన అలెగ్జాండర్ చక్రవర్తి, ఈ పి ' అందచందాలకు ముగ్ధుడై, తవు వెంట కొన్ని పక్షులను తమదేశానికి తీసుకువెళ్ళడానికి ఆశించాడని చెబుతారు.

సింస్కృ తులో నెమలికి 'వెయ్యి కళ్ళుగల పక్షి' అనే ఒకపేరు ఉంది. వు ధు ర నీలంరంగు పొడవాటి మెడ, చిన్న తలపై కిరీటంలాంటి కుచ్చు, ఈకలతో నిండిన పొడవాటి తోకతో, పిు లన్నిటిలోకీ చాలా అందంగా కనిపిస్తుంది నెమలి.

ఒక్కొక్క ఈక బంగారు కన్నులా కనిపిస్తుంది. పింఛాన్ని పైకెత్తి విప్పినప్పుడు వెయ్యి 'కళ్ళు' గల నెమలి అందాన్ని చూడడానికి వెయ్యి కళ్ళు కావాలి!

ఏ టా నెమలి తన ఈకలను రాల్చేస్తూ ఉంటుంది. వాటిస్థానంలో కొత్తఈకలు పుట్టుకొస్తాయి. నెమలి ఈకలతో విింజావు రలను తయారు చేస్తారు.

షాజహాన చక్రవర్తి తయారు చేయి ంచినపి ప్రసిద్ధవు య్యూ రసింహాసినం వీ ద రత్నాలు , వు ఱు లు , వూ ణిక్యాలు పొదిగిననెమలి రూ పాలు ఉన్నాయి. అమూల్యమైన ఆ సింహాసినాన్ని నాదీర్‌షా, పర్షియా (ఇప్పటి ఇరాన)కు తరలించు కుని వెళ్ళాడు.

శ్రీక ష్ణుడు నెవు లి పింఛాన్ని తలపై ధరించే వాడని వు న పురాణాలు చెప్తుంటు న్నాయి . దేవసేనాధి పతియైన, సు బ్రహ్మణ్యస్వామి వు యూ ర వాహను డు గా వర్ణించ బడి ఉన్నాడు .

ఉత్తర ప్రదేశ్ జానపద కథ

భూస్వామి–చురకత్తి

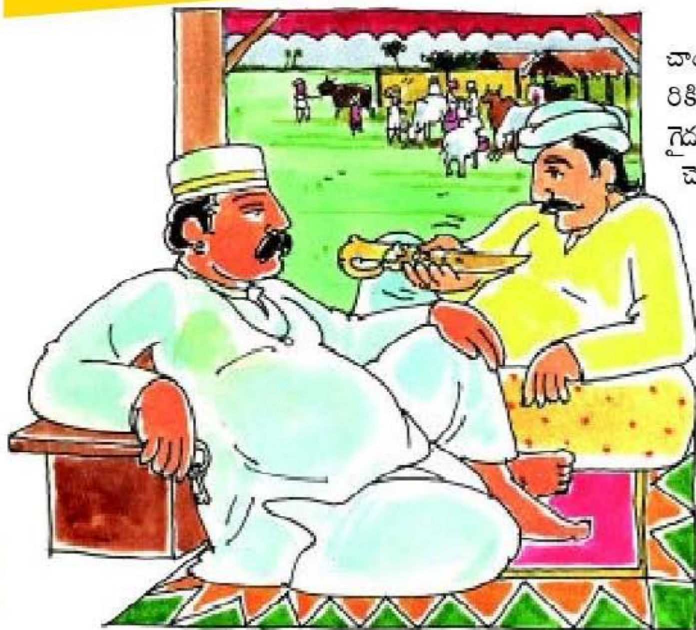

కాశీవన గ్రావుంలో సేఠ్ గిరిధారీలాల అనే భూస్వావి ఉండేవాడు. ఆయున పొలాలలో చాలా వుంది రైతుకూలీలు పని చేస్తూండేవారు. భూస్వావికి ఇంకా ఆస్తిని పెంచుకోవాలనే దురాశ లేదు గాని, తన పొలాలలో పనిచేసే కూలీలకు వెంటనే కూలీ డబ్బులు ఇవ్వాలంటే వూత్రం గింజుకునేవాడు. లేని పోని సాకులు చెబుతూ రేపు వూపు అని వాళ్ళు దాలు వేయుడంలో ఒకవిధమైన ఆనందం అనుభవించేవాడు.

వు రోజొటికి వెళ్ళే అవకాశం లేనందువల్ల పేద కూలీలు, ఆయున ఇచ్చినప్పుడు కూలీ డబ్బులు పుచ్చుకుంటూ నోరు మెదపకుండా కాలం వెళ్ళబుచ్చ సాగారు. కూలీలు తనను తిట్టుకుంటూ శాపనార్థాలు పెట్టకూడదన్న జాగ్రత్త కొద్దీ, భూస్వావి పండుగ పర్వదినాల సవుయాల్లో కూలీలను పిలిచి వారికి చెందవలసిన దాంట్లో కొంత చెల్లించేవాడు. మౌనంగా దాన్ని పుచ్చుకునే కూలీలు, ఆ ఒక్క రోజైనా ఇంట్లో తవు భార్యాపిల్లలు కడుపునిండా తినే భాగ్యం లభించింది కదా అని తృప్తిపడేవారు.

ఇంట్లో పాలిచ్చే ఆవులు వట్టిపోవడంతో, రెండు పాడిఆవులను కొనడానికి భూస్వావి ఒకసారి పక్క పట్టణంలో నెలనెలా జరిగే పశువుల సంతకు వెళ్ళాడు. సంతలో రెండు ఆవులను చూసి సంతోషంతో బేరం కుదుర్చుకున్నాడు. అనుకున్న దానికన్నా తక్కువ ధరకు లభించాయని లోలోపల వురిసిపోయాడు.

అయితే, ఇంటి నుంచి బయులుదేరేటప్పుడా మడిలో డబ్బు సంచీని ఇంటి వద్దే వదిలి వచ్చిన సింగతి హఠాత్తుగా గుర్తు రావడంతో ఉలిక్కి పడ్డాడు. ఆ తరవాత పశువులను కొనడానికి డబ్బు ఎలాగా అని ఆలోచనలో పడ్డాడు. వుంచి చవుక బేరం. ఇవాళ వదిలేస్తే రేపుండుంటాయున్న

నమ్మకం లేదు. ఎక్కడైనా, ఎలాగైనా డబ్బులు సర్దుబాటు చేసుకుని ఆ రోజే పశువులను కొని తీరాల్సిందే అన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు.

వడ్డీవ్యాపారిని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు. సంతకు సమీపంలోనే ఒక వడ్డీవ్యాపారి కనిపించాడు. భూస్వామి అతనికి సంగతి చెప్పి డబ్బు కావాలన్నాడు. వడ్డీవ్యాపారి డబ్బు ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు గాని, అందుకు ఏదైనా ఖరీదైన వస్తువుగానీ, ఆభరణంగానీ తాకట్టు పెట్టాలన్నాడు. భూస్వామి వద్ద ఒక బంగారు పిడిగల చురకత్తి తప్ప మరేదీ లేదు. ఆయన తాత ఆయనకు కానుకగా ఇచ్చిన కత్తి అది. ఇల్లు వదిలి ఎప్పుడు బయలుదేరినా, దారిలో దొంగలభయం కారణంగా ఆత్మరక్షణ కోసం ఆయన దాన్ని వెంట తెస్తూ ఉంటాడు. వడ్డీ వ్యాపారికి దాన్ని తీసి చూపాడు. దాన్ని తాకట్టు పెట్టుకుని డబ్బు ఇవ్వడానికి వ్యాపారి సమ్మతించాడు. భూస్వామి కత్తిని వడ్డీ వ్యాపారికి ఇచ్చి, డబ్బు పుచ్చుకుని, నాలుగైదు రోజులలో వచ్చి వడ్డీతోసహా అప్పు చెల్లించి కత్తిని తీసుకుని వెళతానని చెప్పి, బయలుదేరి సంతకు వెళ్ళి, పశువుల వ్యాపారికి డబ్బు చెల్లించాడు. తనవెంట వస్తే కడుపు నిండా భోజనం పెడతానని చెప్పి, ఒక యువకుడి సాయంతో రెండు పశువులను తోలుకుని తన గ్రామానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఐదు రోజులు గడిచిపోయాయి. వారం గడిచిపోయింది. వడ్డీ వ్యాపారి భూస్వామి కోసం ఎదురుచూశాడు. కాని ఆయన రాలేదు. రెండు వారాలు, నెల, రెండు నెలలు దొర్లిపోయాయి. కాని భూస్వామి జాడ తెలియలేదు. ఆయన ఇచ్చివెళ్ళిన బంగారు పిడిగల చురకత్తిని ఏం చేయాలో వడ్డీవ్యాపారికి తోచలేదు. దాన్ని అమ్మితే తను ఇచ్చిన అప్పు, వడ్డీకి సరిపడే డబ్బు వస్తుందా అని ఆలోచించాడు. దాన్ని అమ్మచూపితే తన ప్రతిష్ఠ దెబ్బతినగలదని అనుమానించాడు.

భూస్వామి వద్దకు తన నౌకరును పంపాడు. ఆ సమయంలో భూస్వామి ఇంటి వద్ద లేడు. కాచుకుని కూర్చుని కూర్చుని ఎంతకూ రాకపోయేసరికి ఇక లాభంలేదని నౌకరు వట్టి చేతులతో తిరిగి వచ్చాడు. మరికొన్ని రోజుల తరవాత వడ్డీ వ్యాపారి మళ్ళీ నౌకరును పంపాడు. భూస్వామి ఒంట్లో నలతగా ఉందని, ఇప్పుడే పడుకున్నాడనీ, లేపకూడదనీ ఇంట్లోవాళ్ళు చెప్పడంతో నౌకరు వెళ్ళిన పని పూర్తికాకుండానే

తిరిగిరాక తప్పలేదు. తను నౌకరును పంపిన సంగతి భూస్వామికి తెలిసే ఉంటుంది గనక, ఆయన వచ్చి తన బాకీ చెల్లించి, కత్తిని తీసుకు వెళ్ళగలడని వడ్డీవ్యాపారి మరికొన్నాళ్ళు ఆశతో ఎదురు చూశాడు. అయినా ఎలాంటి ప్రయోజనం లేకపోయింది. వడ్డీ వ్యాపారి తీవ్రంగా ఆలోచించి బాకీ వసూలుకు ఒక పథకం వేశాడు.

ఒకనాటి ఉదయం ఆ ఊరి క్షురకుడు వ్యాపారి జుట్టు కత్తిరించడానికి వచ్చాడు. ఆ సమయంలో, వ్యాపారి పక్క ఊరి భూస్వామి గిరిధారీలాల్ పశువులు కొనడానికి, చురకత్తి ఇచ్చి డబ్బు పుచ్చుకున్న సంగతీ, ఆ డబ్బు ఇంతవరకు తిరిగ చెల్లించని సంగతీ క్షురకుడితో యథాలాపంగా ప్రస్తావించాడు. ఆ తరవాత భూస్వామి తన వద్ద ఇచ్చి వెళ్ళిన బంగారు పిడి కత్తి ఇప్పుడు తన ఇంట్లో కనిపించడం లేదనీ; భూస్వామి డబ్బుతో వస్తే ఏంచేయాలో తోచడం లేదనీ; ఆయన రాకుండా ఉంటేనే తనకు మంచిదనీ నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

రోజుకు కనీసం ఐదారు మందిని చూస్తారు గనక, ఇలాంటి విషయాలు పదిమందికి తెలియజేయడంలో క్షురకులు నేర్పరులని వ్యాపారికి తెలుసు. అందువల్లే భూస్వామి బాకీ వసూలు కాని సంగతిని క్షురకుడికి చెప్పాడు. దాంతోపాటు భూస్వామి కత్తి మటుమాయమైందని కూడా చెప్పాడు.

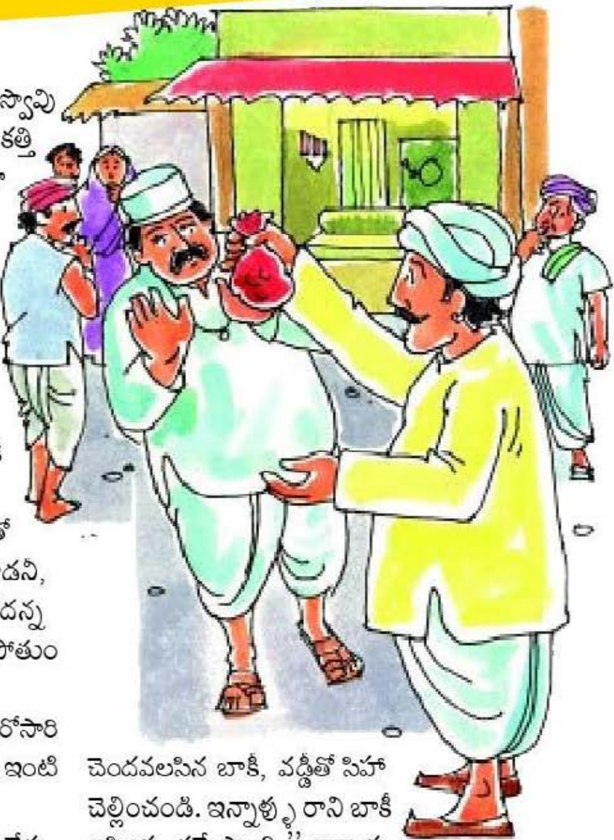
వ్యాపారి ఊహించినట్టే క్షురకుడు భూస్వామి గిరిధారీలాల్ సేఠ్ వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు, వ్యాపారి చెప్పినదంతా ఆయనకు తు.చ. తప్పకుండా చెప్పేశాడు. తను పుచ్చుకున్న బాకీ తిరిగి చెల్లించనందుకు ఆయన అన్ని రోజులు సిగ్గుపడలేదు. ఎందుకంటే, అది వ్యాపారికీ, తనకూ మాత్రమే తెలిసిన విషయం అనుకున్నాడు. అయితే, ఇప్పుడా సంగతి క్షురకుడి ద్వారా ఊరు ఊరంతా తెలిసిపోయింది. ఇక ఊరుకుని లాభం లేదనుకున్నాడు. వెంటనే వడ్డీవ్యాపారికి ఇవ్వవలసిన బాకీ మొత్తం అసలూ వడ్డీతో కలిపి ఒక పట్టుసంచీలో వేసుకుని, అందులో ఒక దమ్మిడీ కూడా వ్యాపారికి ఇవ్వవలసిన అవసరం ఉండదన్న ధీమాతో బయలుదేరాడు.

వడ్డీవ్యాపారి వద్దకు వెళ్ళి డబ్బు తెచ్చాననీ, తన కత్తిని తీసుకురమ్మనీ చెప్పాడు. వ్యాపారి కత్తి నెవరో దొంగిలించారని చెప్పడంతో భగ్గుమంటూ లేచి, ''ఏమిటీ, దొంగిలించుకుపోయారా? నా కత్తినా? దీన్ని నన్ను నమ్మమంటావా? అసలు కత్తిని తాకట్టు పెట్టుకుని ఏ వడ్డీ వ్యాపారి అయినా అప్పు ఇస్తాడా? ఏమిటి

నువ్వంటున్నది?" అని గద్దించాడు భూస్వామి
తను తాకట్టు పెట్టింది బంగారు పిడిగలకత్తి
అన్న సంగతి బయటకు చెప్పకుండా
జాగ్రత్త పడుతూ. ఆయన అరుపులు
విని, వీధిలో వెళుతున్న కొందరు
అక్కడ గుమిగూడారు.

వాళ్ళను చూడగానే మరింత ఉత్సాహం
పుంజుకున్న భూస్వామి, "సరే, కత్తిని
తాకట్టు పెట్టి తీసుకున్నాననే అను
కుందాం. వెళ్ళి ఇంట్లో మరొకసారి వెతికి
చూడవచ్చుకదా?" అన్నాడు.

వ్యాపారి ఇంట్లోకి వెళ్ళి, వట్టి చేతులతో
తిరిగి వచ్చి కత్తి కనిపించలేదని అంటాడనీ,
దాంతో తాను అతనికి దమ్మిడీ బాకీ లేదన్న
సంగతి పదిమంది ఎదుటా రుజువై పోతుం
దనీ, భూస్వామి ఆశించాడు.

చేసేది లేక వ్యాపారి, "సరే, వెళ్ళి మరోసారి
వెతికి చూస్తాను," అంటూ సంకోచంగానే ఇంటి
లోపలికి వెళ్ళాడు.

చాలాసేపటివరకు బయటకు రాలేదు.
భూస్వామి, మాటిమాటికీ తన వద్ద ఉన్న డబ్బు
సంచీని తీసి పైకి చూపిస్తూ, బాకీని తిరిగి
చెల్లించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్టు అందరికీ
తెలియాలని తెగ ప్రయత్నించ సాగాడు.
తనెంతో నిజాయితీపరుడని అందరినీ
నమ్మించాలన్నదే అతని తాపత్రయం.

ఉన్నట్టుండి, వడ్డీవ్యాపారి ఇంటి నుంచి
వెలుపలికి దూసుకు వచ్చి, "దొరికిందిసార్జీ,
దొరికింది. నీ కత్తి దొరికింది! దీన్ని ఎంతో జాగ్ర
త్తగా దాచాను. ఆ సంగతి మరిచిపోయాను.
అందుకే మామూలు చోట్లలో కనిపించలేదు.
ఇప్పుడు గుర్తొచ్చి అక్కడ చూశాను. దొరికి
పోయింది! ఇదిగో మీ కత్తి. తీసుకోండి! నాకు
చెందవలసిన బాకీ, వడ్డీతో సహా
చెల్లించండి. ఇన్నాళ్ళూ రాని బాకీ
ఇప్పుడు వచ్చేస్తోంది," అన్నాడు
సంతోషంగా చుట్టుపక్కల గుమిగూడిన జనాన్ని
ఒకసారి కలయజూస్తూ.

వడ్డీతో సహా బాకీని చెల్లించడం తప్ప, మరో
మార్గం కనిపించలేదు భూస్వామికి. కత్తిని
తీసుకుని డబ్బు సంచీని వ్యాపారి చేతిలో పెట్టి,
తల వంచుకుని వెళ్ళిపోయాడు. అవమానంతో
జనం కేసి తిరిగైనా చూడలేదు. ఈ జరిగిన
దానితో, భూస్వామి గొప్ప గుణపాఠం నేర్చుకు
న్నాడు. ఆనాటి నుంచి తన పొలంలో పనిచేసే
కూలీలకు ఇదిగో అదిగో అంటూ వాయిదాలు
వేయకుండా ఏ రోజు కూలీ డబ్బులు ఆ రోజే
చెల్లించడం మొదలు పెట్టాడు. ఆ మార్పును
చూసి కూలీలు ఎంతగానో సంతోషించారు.

వ్యాపారం–వ్యాపారి

కమలాపురం అనే ఒక చిన్న పట్టణంలో, రామస్వామి అనే పేరు మోసిన బంగారు నగల వ్యాపారి మరణించటంతో, అతని కొడుకు రంగస్వామి వ్యాపారానికీ, ఆస్తికీ యజమాని అయ్యాడు. అతడు వ్యాపార వ్యవహారాలకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకుండా, ఎప్పుడూ విందు వినోదాలతో కాలం గడిపే వాడు. వ్యాపారంలో ఆదాయం, వ్యయం లాంటి ముఖ్య విషయాలు కూడా పట్టించుకునే వాడు కాదు.

ఒకనాడు రంగస్వామి తన మామిడి తోటలో తిరుగుతూండగా, నగల వ్యాపార కార్యకలాపాలు చూసే శివావధాని అతణ్ణి సమీపించి, "అయ్యా! ఎక్కడి నుంచో వచ్చిన ఒక ప్రముఖ వ్యాపారస్తుడు, ఇక్కడ బంగారు నగల దుకాణం ప్రారంభించనున్నట్టు సమాచారం అందింది. అతడి పోటీ మన వ్యాపారాన్ని దెబ్బ తీయకుండా ఉండేందుకు ఏం చేయాలో ఆలోచించాలి," అని చెప్పాడు.

అందుకు రంగస్వామి హేళనగా నవ్వి, "మన దగ్గర చేయి తిరిగిన పనివాళ్ళున్నారు. మనం తయారు చేసే నగలు కొనుగోలు చేసేందుకు చుట్టుపక్కల గ్రామాల నుంచి కూడా ప్రజలు వస్తుంటారు. కాబట్టి, ఈ కొత్త వ్యాపారి గురించి మనం భయపడవలసిందేమీ లేదు," అన్నాడు.

నెలతిరక్కుండానే కొత్త వ్యాపారి పట్టణంలో దుకాణం తెరిచాడు. తర్వాత నాలుగైదు నెలల్లో బాగా పుంజుకుని నాణ్యమైన నగల దుకాణంగా పేరు సంపాదించాడు. ఈ కారణం వల్ల రంగస్వామి దుకాణంలో నగల అమ్మకం బాగా తగ్గిపోయింది. మరికొంత కాలం గడిచే సరికి, రంగస్వామి పనివాళ్ళకు జీతాలు కూడా ఇవ్వలేని పరిస్థితికి వచ్చాడు.

పుట్టిపెరిగిన చోట ప్రముఖ వ్యాపారిగా పదిమంది చేత గౌరవింపబడే తను, ఇక అక్కడ ఉంటే అవమానాలపాలు కావలసి వస్తుందని ఆలోచించిన రంగస్వామి ఒకనాటి

గుడిసేవ మురళీధర్

రాత్రి, ఇంటినీ భార్యాబిడ్డలనూ వదిలి బయల్దేరాడు. అతడు చీకట్లో తను ఎటుకేసి పోతున్నాడో ఆలోచించకుండా, సూర్యోదయం అయి, ఎండ తీవ్రమయ్యే వరకూ నడిచి, దారి పక్కనవున్న చెట్టుబోదెకు ఆనుకుని కూర్చుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఆ సమయంలో తన జమీ పొలాలను పర్యవేక్షించడానికి వెళ్ళి, గుర్రపు బగ్గీలో తిరిగి వస్తున్న పక్క ఊరి జమీందారు రంగస్వామిని ఒకసారి పరీక్షగా చూసి, "కట్టిన బట్టలవీ చూస్తుంటే, ఇతనెవరో కాస్త సంపన్న కుటుంబీకుడులా వున్నాడు. దారిలో హఠాత్తుగా అనారోగ్యానికి గురయ్యాడేమో! దివాణం వసతి గృహంలో చేర్చి సంగతి కనుక్కోండి," అంటూ వెంటవున్న నౌకర్లకు చెప్పాడు.

నౌకర్లు వెళ్ళి రంగస్వామిని ప్రశ్నించారు. కాని, అతడు బాగా శోషలో మూడడంతో, స్పష్టంగా మాట్లాడలేకపోయాడు. ఇది పనిగాదని వాళ్ళు రంగస్వామిని, తమ వెంట వున్న ఒక ఎద్దు బండిలో ఎక్కించి తీసుకుపోయి, దివాణం వసతి గృహంలో దించి, ఆకలిమీద వున్నాడని గ్రహించి భోజనం పెట్టించారు. ఐతే, అతను ఆ తరవాత కూడా నౌకర్లు ఎంతగా ప్రశ్నించినా తానెవరైందీ మాత్రం చెప్పలేదు. మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

ఎవరూ ఊహించని విధంగా, ఆ రోజు రాత్రి దొంగల ముఠా ఒకటి జమీందారు భవనంలో చొరబడేందుకు ప్రయత్నించింది. కాపలా వాళ్ళ కేకలూ, అరుపులూ విన్న జమీందారూ, కొందరు నౌకర్లూ చప్పున నిద్రలేచారు.

జమీ ందార్ల అయ్యు ధాలు ండే గదిను ంచి కత్తు ల్లూ , కటార్లూ తీయ్యు ంచి, నౌకర్లను హెచ్చరిస్తూ తను ము ందు ండి దొంగల ను తాను ఎదిరించాడు . పావుగంట కాలం గడిచీ గడవకవు ందే దొంగల్లో కొందర్లు గాయ పడ్డార్ల . రాను న్న ప్రమా దాన్ని గ ర్తించి తవు నాయకుడు వెనుదిరగగానే, మిగిలిన దొంగలందర్లూ అతడి వెంట అక్కడి నుంచి పారిపోయూ ర్ల .

ఈ జరిగినదంతా వసితి గ హం ము ందు నిలబడి చూ సీన రంగస్వావు కి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. అతడు వు ర్నాటి ఉదయ ం జమీ ందార్ల దగ్గరకు వెళ్ళి చేతులు జోడించి నవు స్కరించి, ''అయ్యూ ! తవు భవన ర ఇకు ఎంతోవు ంది నౌకర్లు ఉండగా, తవు ర స్వయ ంగా దొంగల నెదిరించి పోరాడడం, తవు హోదాను తగినది కాదనిపించింది. ఇందు లో తమకేదైనా ప్రమాదం జరిగే అవ కాశం ఉన్నదికదా?'' అన్నాడు .

ఆ ప్రశ్నకు జమీ ందార్ల చిన్నగా నవ్వి, ''ర ఇకు నౌకర్లున్నారని దొంగలను ంచి నన్ను దాక్కోవు ంటావా? అది పొరబాటు . వు నవిని వాళ్ళతో పాటు వు నం కూడా ఎంతో కొంత పనిచేయూ లి. తర్వాత, వాళ్ళ ను ంచి వు నం పొందిన ప్రయోజనంలో, కొంత భాగం వాళ్ళకు అందేలా చూ డాలి. ఇది వ్యాపారస్తు డైనా, జమీందారైనా పాటించవలసినసూత్రం, నైతిక బాధ్యత!'' అన్నాడు .

ఆ జవాబు తో రంగస్వావు కి నగల వ్యాపా రంలో య జవూ నిగా తను చేసీన పొరబాటు అర్థవు య్యు ంది. అతడు జమీ ందార్ల కు తను ఎవరైనదీ చెప్పి, ''అయ్యూ ! మీ వల్ల ఒకజీవిత రహస్యం, వ్యాపార సూ త్రం తెలు సు కున్నాను . ఇకసేలవుఇప్పించండి!'' అన్నాడు వినయు ంగా.

ఆ వూ టలకు జమీ ందార్ల చాలా సంతో షించి, రంగస్వావు కి కొంత డబ్బూ , బంగారం ఇప్పించి, ర ఇకు ఇద్దర్లు నౌకర్లను నియ వు ంచి గౌరవంగా సాగనంపాడు .

కవు లాపురం చేరిన రంగస్వావు , జమీ ం దార్ల ఇచ్చిన డబ్బుతో వు ళ్ళీ నగల వ్యాపారం ప్రారంభించి, స్వయ ంగా వ్యాపార విషయూ లను చూ సు కుంటూ , అచిరకాలంలోనే తండ్రిలాగా సమర్థుడైన వ్యాపారిగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు .

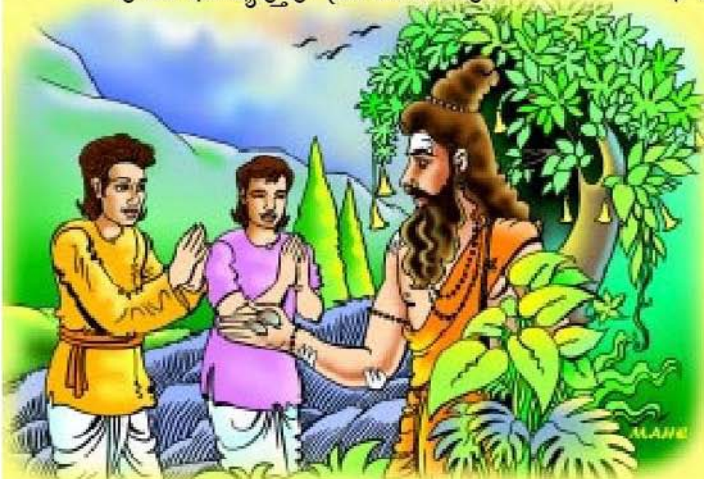
సాహితీ కదంబం

మహిమగల రాళ్ళు

పాంయ కామితంలో నందు డు , సొవు డు అనే ఇద్దరు మి త్రు లు ఉండేవారు . నందు డు ఆలో చనా పిరు డు . సొవు డికి తొందరపాటు ఎక్కువ. ఉచితంగా లభించే వాటి కోసం ఉబలాట పిడేవాడు .

ఇద్దరూ ఒకనాడు బతు కు తెరు మాపెతు క్కుంటూ , గ్రావు ం వదిలి రాజధాని కేసీ బయు లు దేరారు . అడవి మార్గం గుండా వెళు తూ ండగా వారికి ఎండలో స్పి హ తప్పి పిడి మన్న ఒక వ ద్ధ బైరాగి కనిపీంచాడు . మి త్రు లు దామిలు న్న కొలను లో నుంచి నీళ్ళు తెచ్చి, ఆ బైరాగి ము ఖం పీ ద చల్లారు . స్పి హలోకి రాగానే తాగడానికి నీళ్ళిచ్చారు . నీళ్ళు తాగి లేచి కూర్చున్న బైరాగి, మి త్రు ల పిరోపికార బు ద్ధికి సింతోషించి,వారిని గు రించిన వివరాలు అడిగి తెలు సి కుని, ''నాయ నలారా, మంచి మనసు తో ప్రియ త్నాస్తి, భగవంతు డు పీ కు మంచి భవిష్యత్తును ప్రిసాదించగలడు . పీ కు చెరొక మహిమ గల రాళ్ళు ని ఇస్తాను . వీటిని తగిన సమయంలో తగిన విధంగా ఉపయో గించు కుని ప్రయోజకులుకండి,'' అని దీవించి, రొండిన దోపిుకున్న రెండు చిన్న రాళ్ళను తీసీ వాళ్ళకిచ్చి తనదారిన వెళ్ళిపోయాడు.

మి త్రు లిద్దరూ ప్రియా ణం కొనసాగించి, నాలు గో రోజు సాయు ంకాలానికి రాజధానీ నగరం శివార్లలోని ఒక సిత్రం చేరి, ఇంత తిని నదు ం వాల్చారు . వాళ్ళకు కొద్ది దూ రంలో ము గ్గు రు వ్యక్తులు గు సిగు సిలాడు కోవడం వాళ్ళ చెవిన పిడింది: ''ఆహా, ఇన్ని నగలను ఈ జన్మలో చూ డలేదు . వీటితో మ న దరిద్రం వదిలిపోతు ంది,'' అన్నాడు ఒకడు . ''అమాు , రాజుగారి ఖజానా కదాము రి! ఒక్క రోజులోనే ఇంత సింపాద్యు స్తావు ను కోలేదు ,'' అన్నాడు రెండోవాడు. ''తెల్లవారేసిరికి సిత్రం వదిలి పారిపోవాలి! భటుల కంటబడ్డామో, మన పని ఖాళీ,'' అన్నాడు మూ డోవాడు .

వాళ్ళ మా టలు మి త్రు లి ద్దరూ విన్నారు . దొంగతనానికి పాల్పడిన వాళ్ళు, రాజభటు లకు పిట్టు బడి శి క్ష అను భవిం చకతప్పదను కున్నాడు నందు డు . విలువైన నగలని తెలియ గానే సొవు డి మ నసు ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేయ సాగింది. వాటిని ఎలాగైనా కాజేయా లని ఆలో చించాడు . దొంగలు నిద్ర

పొయ్యా క, బైరాగి ఇచ్చిన వు హీవు గల రాళ్ళు ని తీసు కుని నొసిటకు తాకించి, ''దొంగల సించీలోని నగలన్నీ, నా సించీలోకి రావాలి!'' అన్నాడు . ఆ క్షణవే ఆ నగ లన్నీ సొవు డి సించీలోకి వచ్చేశాయి . సొవు డు వాటిని సింతోషంగా తడివి చూ సు కున్నాడు . నంద డు పిడు కున్నాడే తప్పి, వే లు కుని దీన్నంతా ఓకంట కనిపేడు తూ నే ఉన్నాడు .

అర్ధరాత్రి సివు యంలో, ''రాజుగారి ఖజా నాను కొల్లగొట్టిన దొంగలు ఇక్కడే ఉన్నారని తెలిసింది,'' అంటూ రాజభటు లు కొందరు అక్కడికి వచ్చారు . ఆ వూ టలు విని నంద డు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. నిజమైన దొంగ కా క పోవు నా, సొవు డు భటు లకు పట్టుబడక తప్పదని గ్రహించాడు . వెంటనే బైరాగి ఇచ్చిన రాళ్ళు ని తీసి తన నొసిటికి తాకిస్తూ, ''సొవు డి సించీలోని నగలు , వు ళ్ళీ రాజుగారి ఖజా నాకు చేరాలి,'' అని కోరు కున్నాడు .

రాజభటు లు ప్రతి ఒక్కరినీ బెదిరిస్తూ, సోదా చేశారు . కాని ఒక్క నగ కూడా లభించ లేదు . అంతలో నలు గు రు భటు లు వచ్చి, నగలు ఖజానాలోనే ఒక మూ ల పడి ఉన్నాయి ని చెప్పారు.

దొంగిలించిన నగలు వు ళ్ళీ ఖజానాకు ఎలా చేరాయా అని వు గ్గు రు దొంగ లూ విస్తు పొయ్యా రు . ''వు న మొట్టమొదటి దొంగతనమే ఇలా బెడిసికొట్టింది. త ట్టి లో శి క్ష తప్పింది. దొంగతనాల జోలికి వెళ్ళకుండా, ఎప్పటిలాగే కాయు కష్టం చేసి వు ర్యాదగా బతు కుదాం,'' అని నిర్ణయి ంచు కున్నారు .

మొదట అంతా అయోమయంగా కనిపించి నప్పటికీ, ఆ తరవాత ఆపిద ను ంచి తనను కాపాడింది నందు డే అని గ్రహించిన సొవు డు , ఇక ఈ జన్మలో దు రాశకు లోను కాకూడదను కు న్నాడు . నందు ణ్ణి అప్యాయ ంగా కౌగిలించు కు న్నాడు . వి త్రు డిలో వచ్చిన వూ ర్పుకు ఎంతో సింతోషించిన నందు డు , బైరాగికి వు నసు లో క తజ్ఞతలు తెలు పుకున్నాడు .

– జి.జె. జోష్, సన్ ఆఫ్ జి. షీబా జోసెఫ్,
హైదరాబాద్ – 500 044.

మంచి మార్కులు రావాలంటే....

''పరీక్షలలో వు ంచి వూ ర్కులు రావాలంటే ఏం చేయ్యా లి?'' అని అడిగాడు ఉపాధ్యాయు డు .

ఒక్కో విద్యార్థి ఒక్కోలా జవాబు చెప్పాడు:

''శ్రద్ధగా చదవాలి,'' బు ద్ధివు ంతు డి జవాబు .

''తెలివితేటలు ండాలి!'' అవూ యు కుడి జవాబు .

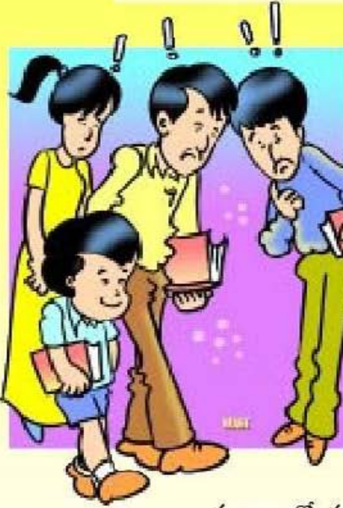
''వే ం చదివిన ప్రశ్నలే పరీక్షలలో రావాలి!'' అద ష్టాన్ని నవ్ముకువాడి జవాబు .

చిట్టచివరగా ఓ కొంటె విద్యార్థి ఇలా చెప్పాడు:

''వూ స్టారూ , వీ రు వూ కు చక్కగా అర్థం అయ్యేటట్లు పాఠాలు చెప్పాలి!''

– ఆర్. జాహ్నవి, కాకినాడ– 533 003.

చందమామ కబుర్లు

అతిపిన్నవయసు కళాశాల విద్యార్థి!

చైనా లియోనింగ్ ప్రావిన్స్‌లోని పాంజిన్ నగరానికి చెందిన జాంగ్ సీన్యాంగ్ అనే పిదేళ్ళ కుర్రాడు టియాంజిన నగరంలోని ఇంజినీరింగ్ కళాశాల విద్యార్థిగా నమోదు చేసుకున్నాడు. నేషనల్ కాలేజ్ ఎంట్రెన్స్ ఎగ్జామినేషన్స్ (ఎన.సీ.ఇ.ఇ)లో 505 పాయింట్లు సాధించి ఇందుకు అర్హత పొందాడు. కాలేజీ ప్రవేశానికి కావలసిన కనీస అర్హత కన్నా ఇది 47 పాయింట్లు అధికం. దేశంలోనే అతిపిన్న వయస్సు కళాశాల విద్యార్థి జాంగ్ సీన్యాంగ్, ఆరేళ్ళ ప్రాథమిక పాఠశాల విద్యను రెండేళ్ళలోనూ, మూడేళ్ళ జూనియర్ హైస్కూల విద్యను రెండేళ్ళలోనూ పూర్తిచేసి 2004లో గ్రాడ్యుయేట అయ్యాడు.

కళాశాలలో చదువుతున్న సిగటు విద్యార్థులకన్నా జాంగ్ సీన్యాంగ్ మరీ పిన్నవాడు కావడంతో, అతనికి తోడుగా అతని తండ్రి రావడానికి కళాశాల యాజమాన్యం అనుమతించింది. విశిష్ట ప్రతిభాశాలి అయిన జాంగ్ సీన్యాంగ్ అవసరాలకు అనుగుణంగా అతనికి విద్యనేర్పడం ఒక సవాలుగా భావిస్తున్నట్లు కళాశాల అధికారి అంగీకరించాడు.

మొక్కలు నాటడంలో రికార్డు!

తమిళనాడు నాగపట్టణం జిల్లా సముద్ర తీరంలో ఉన్న రెండు గ్రామాల ప్రజలు తాము 2002వ సం.లో నాటిన వేలాది సరుగుడు చెట్లే, గత డిసెంబర్ 26న వాటిల్లిన సునామీ నుంచి తమను కాపాడాయని చెబుతున్నారు. నలువేడప్పిట్టి గ్రామప్రజలు రెండేళ్ళ క్రితం 23 గంటల్లో 80,244 మొక్కలు నాటారు. అది అప్పటికి ఒక రికార్డు. గత సంవత్సరం గాంధీజయంతి నాడు నలువేడప్పిట్టి, పుష్పవనం గ్రామాల ప్రజలు 24 గంటల వ్యవధిలో 47 ఎకరాలలో 2,54,464 మొక్కలను నాటి పాత రికార్డును అధిగమించారు. దాదాపు 800 మంది రైతులు అక్టోబర్ 1వ తేదీ వేకువజామున 3.40 గం.లకు ప్రారంభించిన మొక్కలు నాటే కార్యక్రమాన్ని మరునాడు సాయంకాలం 3.40 గం.లకు పూర్తి చేశారు. ప్రపంచ రికార్డు సృష్టించిన ఈ కార్యక్రమాన్ని ముగ్గురు పరిశీలకులు పర్యవేక్షించారు.

కోడలియుక్తి

కిర్లంపూడి అనే జవీ గ్రావు ంలో నివసించే స్రూ రవ్మ కు, సిదానుదం ఒక్కగానొక్క కొడు కు. చిన్నప్పుడే తండ్రి పోవడంతో, స్రూ రవ్మ కొడు కును అల్లార వు ద్దుగా పెంచింది. అతడికి పాతికేళ్ళు వస్తున్నా, ఏ ఒక్క పనీ చేతకాదు; అలా అని చదు వై అబ్బలేదు.

స్రూ రవ్మ పిరవు కోపిష్ఠి. ఇరు గ్రా పొరు గ్రా కుటు ంబాలతో ఏవూ త్రం కలు పిుగోలు గా మాడేది కాదు. తనకు నచ్చని అతి చిన్న విషయూ ల్లో కూడా, వాళ్ళ వీ ద కస్సుబుస్సు వు ంటూ విరు చు కుపిడేది. వీటికి తోడు పోదు పిుాటురు తో పిరవు పీసీనారిగా ప్రివర్తిం చేది.

ఈ కారణాలవల్ల, స్రూ రవ్మ అంతో ఇంతో ఆస్తిపిరు రాల్పైనా, సిదానందానికి తవు పిల్ల నిచ్చి ఆమెతో వియ్యమందడానికి ఎవరూ వు ందు కు రాలేదు. స్రూ రవ్మ, కిర్లంపూడికి చాలా దూ రంగా మన్న వు రో గ్రావు ంలోని ఒదింటిపిల్ల భవానితో కొడు క్కు పెళ్ళిచేసింది.

కాపిురానికి వచ్చిన కొత్తల్లోనే భవానికి, అత్తగారి కోపిష్ఠితనం, దు ందు డు కుస్వభావం అర్థమై పోయింది. సూరమ్మ చిన్నమెత్తు పని చేయ్ర కుండా, భవాని చేత ఇంటి చాకిరీ అంతా చేయ్రు ంచేది. వు ధ్య వు ధ్య ఇంటి పిను లు సిరిగా చేయ్రు డంలేదని విసు క్కునేది.

తల్లి, తన భార్యన పిసివు నిపీకన్నా హీనంగా చూస్తున్నదని తెలిసె, భయ్రు ంకొద్దీ సిదానందం నోరెత్తేవాడు కాదు. కోడల్ని రాచిరంపానపెట్టక పోతే, ఆ పీల్ల ఎక్కడ కొడు కును కొంగు కు వు డేసు కుంటు ందో అని స్రూ రవ్మకు భయ్రు ం.

ఇలా రోజులు గడు స్తుండగా చలికాలం వచ్చి, స్రూ రవ్మ పెరట్లోని చిక్కుడు తీగ విరగ కాసింది. కాయ్ర నిండా గింజ పిట్టి నిగనిగలాడే చిక్కుడు కాయ్రు లు కళ్ళకింపిుగా కాశాయ్రు. భవానికి చిక్కుడు కాయ్రు కూరంటే చెప్పలేనంత ఇష్టం. కానీ, స్రూ రవ్మ తనకూ, కొడు క్కూ సిరిపోయ్రే ంత కూర వూ త్రవే చేసుది. కోడ లు కు ఒక్క పీసిరు కూడా వి గిల్చేదికాదు.

నందిరాజు పద్మలతా జయరాం

ఇంతలో సూరమ్మ చెల్లెలి కొడుకు పెళ్ళి కుదరడంతో, పక్క ఊరుకు వెళ్ళవలసిన పని పడింది సూరమ్మకు. ఆమె కోడలిని పిలిచి, "ఇదుగో! దొడ్లో తీగకున్న చిక్కుడు కాయలన్నీ కోసి సంచీలో నింపివుంచు. తిరిగి వచ్చాక వాటిని సంతకు పంపిస్తాను. ఒక్క కాయ తగ్గినా నాకు తెలిసిపోతుంది, జాగ్రత్త!" అని హెచ్చరించి, కొడుకును వెంటబెట్టుకుని పెళ్ళికి బయల్దేరింది.

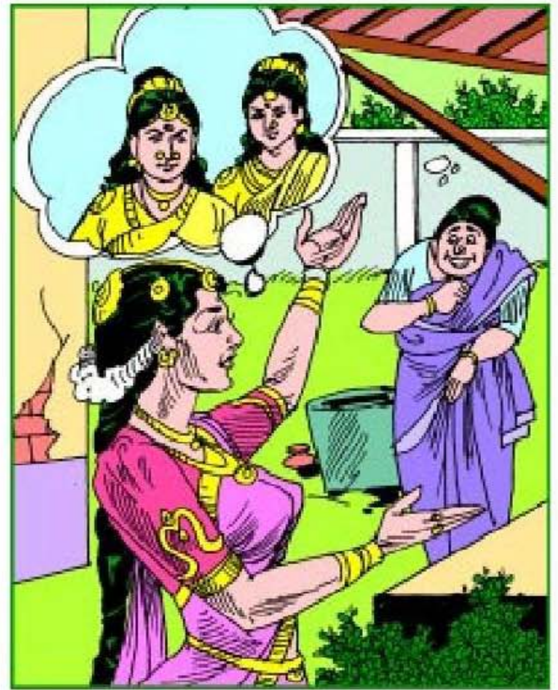
అత్తగారూ, భర్తా అటు వెళ్ళగానే చిక్కుడు కాయలన్నీ కోసింది భవాని. వాళ్ళు ఇంట లేని మూడు రోజులూ పూటపూటలా చిక్కుడు కాయల కూర చేసుకుని సుష్టిగా భోంచేసింది. నాలుగో రోజు రాత్రి పెళ్ళినుంచి తిరిగొచ్చిన సూరమ్మ, సంచీలో నాలుగైదు గుప్పెళ్ళ చిక్కుడు కాయలే ఉండడం చూసి కోపంతో భగ్గుమంటూ, కొడుకును పిలిచి, "నీ పెళ్ళాం ఇంటి దొంగ! ఈనాడు చిక్కుడు కాయలు; ఆ తర్వాత వీలు చూసుకుని ఇంట్లోవున్న విలువైన వస్తువులే దొంగిలించగలదు. దీన్ని ఇంట్లో ఉంచుకోవడమంటే పాముకు పాలు పోసి పెంచడమే. ఇప్పుడిప్పుడే, ఈ అర్ధరాత్రివేళ తీసుకుపోయి ఊరి పొలిమేరలో అమ్మవారి గుడి దగ్గరున్న తాళ్ళతోపులో విడిచిరా. ఈ గడ్డు చలికి బతికుంటే, తెల్లవారాక ఏం చేయాలో ఆలోచిద్దాం," అన్నది.

సదానందం ఏదో అడ్డు చెప్పబోయి, తల్లి రౌద్రాకారం చూసి నోరు మెదపకుండా భవానిని వెంటబెట్టుకుపోయి, చీకటి గుయ్యారంగా ఉన్న తాళ్ళతోపులో వదిలి, ఎక్కడలేని దిగులుతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

ఒక పాముగంట కాలం గడిచీ గడవకముందే భవానికి తాళ్ళతోపు చీకటి భయం కన్న, రివ్వుమంటూ వీచే చలిగాలి బాధ ఎక్కువైంది. ఆ దాపుల్లో, అంతగా పూజా పురస్కారాలు లేక శిథిలావస్థకు చేరుకుంటున్న అమ్మవారి గుడి ఉందని, భవానికి తెలుసు. చలి బాధ తప్పించుకునేందుకు ఆమె ఆ గుడిలోకి వెళ్ళింది. అంతలో ఎవరో మనుషులు వస్తున్న కాళ్ళచప్పుడు విని, చప్పున అమ్మవారి విగ్రహం వెనక దాక్కున్నది.

చిన్నగా మాట్లాడుకుంటూ, నలుగురు దొంగలు అక్కడికి వచ్చి, తాము దొంగిలించి తెచ్చిన బంగారు నగలు పంచుకోవడానికి గర్భగుడి ముందు కూర్చుని వాదులాడుకోసాగారు.

"ఇది నా వాటా!" అంటూ నగల్లో సగం తీసుకున్నాడొక దొంగ.

"అదెలాకుదురుతుంది? మూడో వంతు నాకు రావాలి," అన్నాడు మరొకడు.

"వీల్లేదు. నేనసలు ఒప్పుకోను. నలుగురికీ సమాన వాటాలు!" అన్నాడు ఇంకొకడు కీచు గొంతుతో.

ఇదంతా వింటున్న భవానికి హఠాత్తుగా పూనకం వచ్చినట్టయి, "హు! మరి నా వాటా మాటేమిటి? జాగ్రత్త, గొంతులు కొరికి నెత్తురు తాగగలను!" అన్నది కసురుతున్నట్టు.

అంతే! మరుక్షణం దొంగలు, "అమ్మవారికి కోపం వచ్చింది!" అంటూ నగలు వదిలి, అక్కణ్ణించి పారిపోయారు.

భవానికి తను అనుకోకుండా చేసిన దుస్సాహసం, దొంగలు బెంబేలెత్తి పారిపోవడం– అంతా కలలా తోచింది. ఇదీ ఒక మేలుకే, అనుకుంటూ ఆమె, దొంగలు వదిలిపోయిన నగలన్నీ ధరించి, అత్తగారికి ఏం చెప్పాలో ముందే ఆలోచించుకుని తెలతెలవారుతుండగా ఇంటికి తిరిగివచ్చింది.

ఇంటి ముందు కళ్ళాపి చల్లుతున్న సూరమ్మ, భవానిని చూస్తూనే మూర్ఛపోయినంత పనిచేసి, "ఎవరే నువ్వు, భవానివా? ఈ నగలేమిటి? అచ్చు నాచిన్నతనంలో చూసిన గుడిలోని కామాక్షమ్మలా ఉన్నావే" అన్నది.

అత్త అలా ఆశ్చర్యపోవడం చూసి భవాని చిన్నగా నవ్వి, "అత్తయ్యా, ఈ నగలన్నీ గుడిలోని కామాక్షమ్మవారు కరుణించి ఇచ్చినవే! చలీ, చీకటి భయంతో నేను అమ్మవారి విగ్రహం వెనక సొమ్మసిల్లి పడుకున్నాను. కొంతసేపటికి గుడి అంతా వెలుగుతో నిండిపోయింది. ఇద్దరు పండు ముత్తైదువ లీలగా కనిపించి, 'మేం అమ్మవారి సేవికలం. ఈ నగలు నీవే; అమ్మవారి ప్రసాదం,' అంటూ నగలు నా ముందు పెట్టి కనుమరుగయ్యారు. నేను ఆశ్చర్యంగా నగల కేసి చూస్తుండగా, అమ్మవారు ఏదో రహస్యం చెబుతున్నట్టు చిన్న గొంతుతో, 'భవానీ! ఈ లోకంలో అన్ని అనర్థాలకూ మూలం పేదరికం. నువ్వు పేద ఇంట పుట్టినందువల్ల ఇన్ని కష్టాలు. గ్రామదేవతగా, ఎవరెటువంటి వాళ్ళన్నది నాకు బాగా తెలుసు. నీ అత్త కోపతాపాలు మాని, సాధుస్వభావం అలవరచుకుంటే, నిన్ను కరుణించినట్టే, ఆమెనూ ఏదో విధంగా కరుణించగలను,' అని అన్నది," అని యుక్తిగా చెప్పింది.

భవాని ఇలా చెప్పగానే సూరమ్మకు, తనూ అమ్మవారి గుడికి పోయి నగలో, బంగారమో తెచ్చుకోవచ్చన్న ఆశ కలిగింది. ఆ రాత్రి

చీకటి పడ్డాక ఆమె, అమ్మవారి గుడికి పోయి, అమ్మవారికి చేతు లెత్తి నమస్కరిస్తూ, "అమ్మా, తల్లీ! ఈ రోజుతో నా కోపిష్టి గుణాన్ని వదిలే శాను. అంతగా కలదాన్నికాను. నువ్వూ, నా కోడ లిని కరుణించినట్టే కరుణించు!" అన్నది.

సూరమ్మ మాటపూర్తి చేసే లోపల బయట అలికిడయింది. ఎవరో వస్తున్నారని పసిగట్టి ఆమె అమ్మవారి విగ్రహం వెనక్కు పోయి దాక్కున్నది. ఇప్పుడు వచ్చిన వాళ్ళు రాత్రి వచ్చిన దొంగలే. తాము నిన్నటి రాత్రి విన్నది అమ్మవారి కంఠస్వరమా కాదా అన్న అను మానం తేల్చుకోవడానికి వచ్చారు.

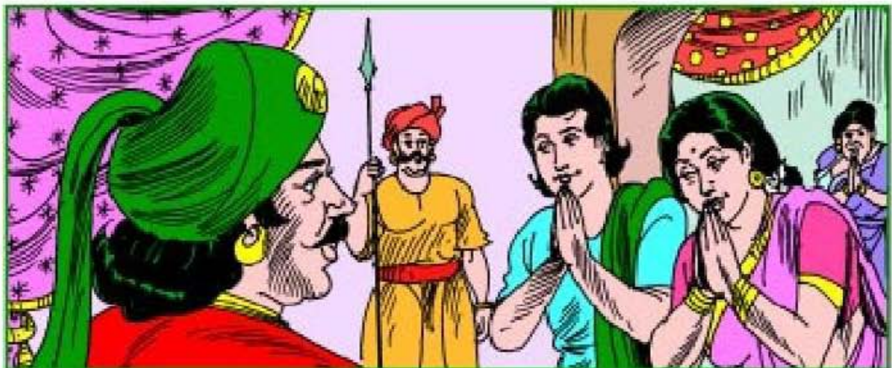
దొంగల్లో ఒకడు, అమ్మవారి విగ్రహానికి నమస్కరిస్తూ, "అమ్మా, మేం వృత్తి దొంగలం కాదు. బతుకుతెరువు మార్గం కనబడక చిల్లర దొంగతనాలు చేసి బతుకుతున్న వాళ్ళం. నిన్నటి లాగే ఇవ్వాళ దొంగిలించిన ఈ నగలు పంచుకోవడానికి, నీ పంచచేరాం. మమ్మల్ని దొంగతనాలు మానమని ఆజ్ఞాపించదలిస్తే, ఆ మాటకాస్త గట్టిగా చెప్పు, తల్లీ!" అన్నాడు.

ఆ వెంటనే సూరమ్మ పెద్ద గొంతుతో, "ఒరే, ఆ నగలు అక్కడ పెట్టి తిరిగి చూడ కుండా పారిపోండి. అలా చెయ్యకపోతే, మీ అందర్నీ నిలువునా విరుచుకు తింటాను!" అన్నది.

మారిన కంఠస్వరం పసిగట్టిన ఓ దొంగ, ధైర్యం చేసి అమ్మవారి విగ్రహం వెనక్కు వెళ్ళాడు. అక్కడ సూరమ్మ కనిపించేసరికి కోపం పట్టలేక, చేతులు రెండూ పట్టుకుని బయటికి లాక్కువచ్చాడు. భయకంపితు రాలైన సూరమ్మ, తన కోడలు తెచ్చిన నగల సంగతి దొంగలకు చెప్పేసింది.

పోయిన నగలు రాబట్టుకునేందుకు దొంగలు, సూరమ్మను వెంట బెట్టుకుని వాళ్ళింటికి వచ్చారు. తన అత్త ఏం చెయ్య బోతున్నదో ముందే ఊహించిన భవాని, తాను పిలిపించిన జమీందారు నౌకర్లకు వాళ్ళనూ, నగలనూ అప్పగించింది.

భవాని తెలివితేటలనూ, సమయస్ఫూర్తినీ, నిజాయితీనీ మెచ్చుకున్న జమీందారు ఆమెను కానుకలతో బహూకరించడమే కాక, ఆమె భర్తకు దివాణంలో ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. ఆనాటి నుంచీ సూరమ్మ కోడల్ని పల్లెత్తుమాట అనకుండా, కన్న కూతురులా చూడసాగింది.

చందమామ క్విజ్ - 3

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్నీ సరైన సమాధానాలు రాసిన ఒకరికి బహుమతి రూ. 250లు.*

ఈ క్విజ్‌లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ **2005** జనవరి–డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ సంచికలలోని కథలు, శీర్షికల నుంచే ఉంటాయి. చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమాధానాలు వెంటనే స్ఫురిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరగేస్తే ఇట్టే తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ మంది ఉన్నట్టయితే బహుమతి మొత్తం డ్రా ద్వారా తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

<u>మీరు చేయవలసిందేమంటే</u>: 1. సమాధానాలు రాయండి. 2. మీ పేరు, వయస్సు (16 ఏళ్ళలోపు ఉండాలి), పిన్‌కోడ్‌తో సహా పూర్తి చిరునామా రాయండి. 3. చందాదారు అయితే, ఆ నంబర్ రాయండి. 4. కవరు మీద చందమామ క్విజ్ - 3 అని రాసి, చందమామ పూర్తి చిరునామా రాసి మాకు పంపండి. 5. ఏప్రిల్ నెలాఖరులోగా మీ ఎంట్రీ మాకు అందాలి. 6. జూన్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. పదకొండేళ్ళ ప్రాయం వరకు అతడు అందరిలాగే ఉండేవాడు. ఆ తరవాత ఎనిమిదేళ్ళ పాటు వేగంగా పెరిగాడు. అమితమైన అతని ఎత్తే అతన్ని నానా ఇబ్బందులకు గురి చేసింది. అతడి పేరేమిటి?
2. బానిస వంశ ఆద్యుడు ఎవరు?
3. "మూర్ఖులు ఇటువంటి ఏనుగునే కాదు, అమూల్యమైన మరిదేనినైనా పోగొట్టుకుంటారు. మూర్ఖుడు తన అవివేకాన్ని తన కుతానే పదిమంది ఎదుట చాటుకుంటాడు," అన్న మాటలు ఏ కథలో చోటు చేసుకున్నాయి?
4. తన జ్ఞాన సంపదతో తన తమ్ముళ్ళనిద్దరినీ జలరాశి నుంచి విడిపించిన రాకుమారుడు ఎవరు?
5. జైనమతంలోని రెండు శాఖలు ఏవి?
6. జొరాష్ట్రీయుల ప్రార్థనాస్థలం పేరేమిటి?
7. సుప్రసిద్ధ భారతీయ చిత్రకారుడు ఎం.ఎఫ్.హుస్సేన్‌కు పారితోషికంగా 101 కోట్లు ముందుగానే చెల్లించి, ఆయన చేత 100 చిత్రాలు గీయడానికి పూనుకున్నాడు బొంబాయికి చెందిన ఒక వ్యాపారవేత్త. ఆయన పేరేమిటో తెలుసా?
8. ఈ చిత్రం ఏ కథలో చోటు చేసుకున్నది?

మహనీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (4)

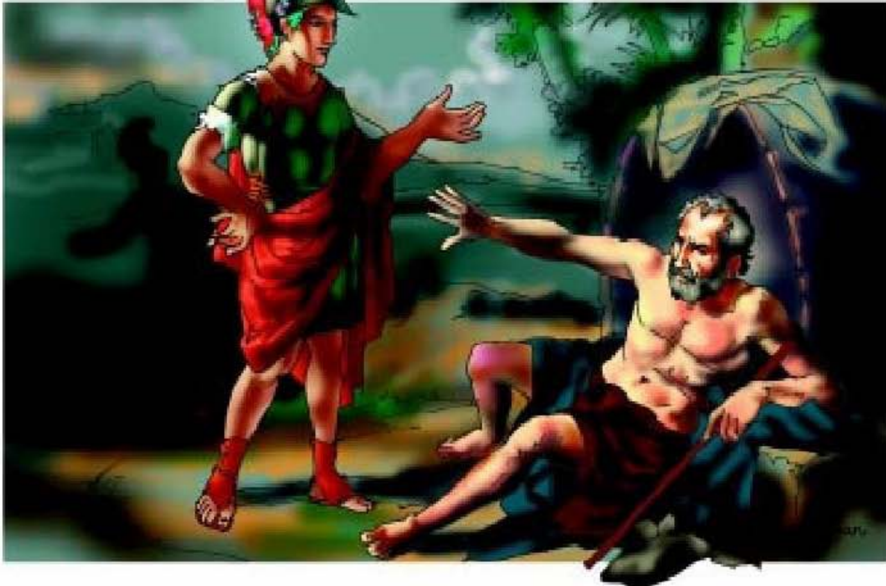
విలువలకు సంబంధించిన విషయం!

మెసిడోనియా రాజు ఫిలిప్ గురించీ, ఆయన కన్నా సుప్రసిద్ధుడైన ఆయన కుమారుడు అలెగ్జాండర్ జీవితంలో జరిగిన కొన్ని ఆసక్తికర ఉదంతాలను గురించీ గత సంచికలలో ముచ్చటించుకున్నాం. ఇప్పుడు మరొక విశేషం చూద్దాం. అలెగ్జాండర్ చిన్నవయసులోనే అనేక దేశాలలో విజయకేతనం ఎగురవేశాడు. పర్షియాను, ఈజిప్టును జయించాడు. భారతదేశంపైదండయాత్ర చేశాడు.

ప్రపంచ విజేత కావాలన్న కాంక్షతో ఇన్ని చేసినప్పటికీ, ఆనాటి గొప్ప తత్వవేత్తగా ప్రసిద్ధిగాంచిన అరిస్టాటిల్ శిష్యుడైన అలెగ్జాండర్ మనసు యుద్ధాలు, విజయాలను గురించి మాత్రమే సర్వవేళలా ఆలోచిస్తూ ఉండేదికాదు. వీలయినప్పుడల్లా తత్వవేత్తల, పండితుల సాహచర్యం కోరుకునేది. జ్ఞానులతో ఇష్టాగోష్ఠి జరపడానికి అలెగ్జాండర్ తనివి తీరని ఆసక్తి కనబరచేవాడు.

ఆ కాలంలో ఏథెన్స్ నగర పరిసర ప్రాంతంలో డియోజినిస్ అనే సుప్రసిద్ధ తత్వవేత్త ఉండేవాడు. ఆయన నివాసం ఒక రాతి తొట్టి. అధికార దర్పాన్నీ, అహంభావాన్నీ ఆయన తీవ్రంగా నిరసించేవాడు. నిరాడంబరుడైన ఆయన్ను విరాగిగా, రంధ్రాన్వేషిగా చెప్పుకునేవారు. అయితే ఆయనలోని అసమానమైన వివేకం, అద్భుతమైన వాక్చాతుర్యం అందరినీ అలరించేవి!

ఒకనాడు అలెగ్జాండర్ ఆయన్ను చూడడానికి వెళ్ళి, కొన్ని ప్రశ్నలు అడిగాడు. డియోజినిస్ అన్నిటికీ సూటిగా సమాధానాలు చెప్పాడు. వాటిని విన్న అలెగ్జాండర్ ముగ్ధుడై, తత్వవేత్తను చక్కని కానుకలతో సత్కరించాలని ఆశించాడు. తలపై

కప్పికూడా లేని ఆ గొప్ప తత్వవేత్త మీద అలె గ్జాండర్‌కు కనికరం కలిగింది. ధనమో, భవనమో అయన కోరుకున్న సింపదలను ఇవ్వాలని నిర్ణయిం చాడు. ''డియోజినిస్, నీకు ఏంకావాలో కోరుకో, ఇస్తాను,'' అన్నాడు అలెగ్జాండర్.

డియో జినిజు సిమా ధానం ఇవ్వలేదు. బహు శా ఎలాంటి కోరికలు కోరు కుందామా అని ఆయన ఆలోచిస్తున్నాడేమో అని భావించిన అలెగ్జాండర్, అయన కోరిక వినడానికి కుతూహలంతో నిరీ ంచాడు. అయితే, తత్వవేత్త వణంగా ఊరు కున్నాడే తప్ప నోరు విప్పలేదు.

అలెగ్జాండర్ మళ్ళీ, ''ఏం కావాలో కోరు కో,'' అనడంతో తత్వవేత్త ప్రశాంతంగా, ''నామీద పడే సూర్యకాంతికి అడ్డంగా నిలబడ్డావు.అది నా మీద పడేలా కొద్దిగా పక్కకు తప్పుకో చాలు,'' అ న్నాడు.

రాజువెనక నిలబడ్డ ప్రముఖులు డియోజినిస్ అసందర్భ పోగరు బోతు సమా ధానానికి ఆగ్రహిం చి, రాజు అతన్ని శి ంచగలడని భావించారు. అయితే రాజు వారితో నెమ్మదిగా, ''నేనేగనక అలెగ్జాండర్ కాన ట్టయితే, డియో జినిజులా ఉండేవాణ్ణి!'' అంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

డియో జినిజుకు ఒక మిద అభిమా ని ఉండే వాడు. అతడే తత్వవేత్తకు తను తినేదాంట్లో రోజూ ఇంత పేట్టేవాడు. ఒకనాడు అరిస్టిపిజు అనే మ రొక తత్వవేత్త డియోజినిస్‌ను చూడవచ్చాడు. ఏథెన్స్ నగర రాజు పోషణలో ఉండడం వల్ల అరిస్టిపిజు సు ఖమ య జీవితం సాగిస్తున్నాడు. ఆయన వచ్చినప్పుడు డియోజినిస్ జావ తాగుతూ కనిపించాడు. దాన్ని చూ సీన అరిస్టిపిజు, ''మి త్రమా, రాజు అభిమా నానికి పాత్రు డివయ్యేలా నడు చు కోవడం నీకు తెలిసి ఉంటే, ఇలా ఈ జావ తాగి బతకవలసిన దు స్థితి ఉండేది కాదు,'' అన్నాడు.

''జావతాగి బతకడం ఎలాగో తెలిసి ఉంటే, నీకు రాజుకు అభిమా నపాత్రు డిగా నడు చు కోవల సిన దు స్థితి ఉండేది కాదు, మి త్రమా,'' అని ప్రత్యు త్తరమి చ్చాడు డియోజినిస్ హేళనగా. -(ఎం.డి)

చందమామ క్విజ్ - 1 (ఫిబ్రవరి '06) విజేతలకు అభినందనలు.

1. ఎ. తేజస్విని, నాగ్‌పూర్ - 441 122 (ఎం.పి)
2. కె. వినోద్, బండారులంక - 533 22, తూ.గో. జిల్లా (ఆం.ప్ర)
3. జి. చంద్రశేఖర్, త్యాజమపూడి - 534 306, ప.గో. జిల్లా (ఆం. ప్ర)
4. శృతికీర్తి, బొబ్బిలి- 535 558, విజయనగరం జిల్లా (ఆం.ప్ర)
5. పి.వి. అంజనీలాస్య, తెనాలి, గుంటూరు జిల్లా (ఆం.ప్ర)

చందమామ క్విజ్ - 1 సమాధానాలు

1. ముంబయి లోని ఛత్రపతి శివాజీ టర్మినస్.
2. విచిత్ర స్వప్నం.
3. తాజమహల్.
4. కళరిపయట్టు, బోధిధర్ముడు.
5. ఆ తోటలో ఎర్ర గులాబీ.
6. ముగ్గురు రాకుమారులు.

గ్రహపాటు

శారంగధర రాజ్యంలో, ఆంజనేయ శర్మ అనే దైవజ్ఞ జ్యోతిష్కుడు ఉండేవాడు. జాతకం చెప్పడంలో అతనికి అతనే సాటి. చుట్టుపక్కల గ్రామాలనుంచి ఎంతో మంది వచ్చి, తమ జాతకాలు చెప్పించుకునేవారు.

ఒకరోజు ఉబుసుపోక శర్మ ఆ రాజ్యం ఏలుతున్న విక్రముడి జాతకం చూశాడు. మీనమేషాలు గణించాడు. తాళపత్ర గ్రంథాలు పరిశీలించాడు. ఎన్ని చూసినా రాజుగారి జాతకం బాగున్నట్టుగా అతనికి కనిపించలేదు.

విక్రముడికి గొప్ప రాజ్యపాలనాదక్షుడని పేరు. ప్రజల అవసరాలు తెలుసుకుని, అడగకుండానే వారికోర్కెలు నెరవేరుస్తూంటాడు. ఉత్తరాధికారి అయిన రాజుగారి కుమారుడికి ఇంకా బాల్యదశ దాటలేదు.

ఆ దేశపౌరుడుగా ఉంటూ, రాజుగారికి ప్రమాదం జరగబోతున్నట్టు తెలుసుకుని కూడా, ఆ సంగతి ఆయనకు చెప్పక పోవడం దేశద్రోహం అని భావించాడు శర్మ. అందుకని తమ రాజ్యానికి రాబోయే గండాన్ని నివారించినవాడినవుతానని ఆలోచించి, స్వయంగా తనే అశ్వం మీద అప్పటికప్పుడే రాజధానికి బయలుదేరాడు.

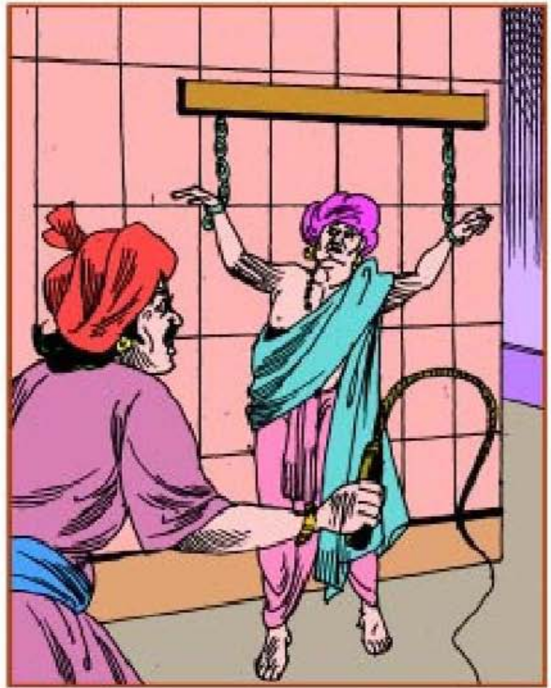
మూడు రోజులు ప్రయాణించి, ఆంజనేయ శర్మ రాజుగారి ప్రాసాదం చేరుకోగలిగాడు. ఐతే, అతన్ని అక్కడ ద్వారపాలకులు అడ్డగించారు.

"నేను ఆంజనేయ శర్మ అనే జ్యోతిష్కుణ్ణి. రాజుగారితో ముఖ్యమైన పనివుంది. వెంటనే ప్రభువు వారిని దర్శించుకోవాలి," అని అతను, ద్వారపాలకులకు విన్నవించుకున్నాడు.

"ఆ పనేమిటో తమరు తెలియజేస్తే, మేము రక్షణాధికారికి చెప్పి, మిమ్మల్ని రాజదర్శనానికి పంపడానికి అనుమతి తీసుకుంటాం," అన్నారు ద్వారపాలకులు.

"ఆ పని చాలా రహస్యమైంది. కేవలం రాజుగారికి మాత్రమే చెప్పాలి!" అని వాదించాడు ఆంజనేయ శర్మ.

"వియోగి"

అంతలో రక్షణాధికారి అటుగా వచ్చి, ఆంజనేయశర్మను చూసి, ద్వారపాలకులను, "ఎవరీయన? ఏమిటీ గొడవ?" అని అడిగాడు.

ద్వారపాలకులు జరిగింది ఆయనకు వివరించారు. రక్షణాధికారి, శర్మకేసి పరీక్షగా ఒకసారి చూసి, "శర్మా! అందరి ముందూ నువ్వు వచ్చిన పని చెప్పడం ఇష్టంలేకపోతే, నా చెవిలో చెప్పు," అన్నాడు.

అందుకు ఆంజనేయశర్మ, "క్షమించాలి! ఆ విషయం ఒక్క రాజుగారికే విన్నవించుకోవాలి. అతి రహస్యం!" అని చెప్పాడు.

"నేను రాజుగారి ప్రాసాద ప్రధాన రక్షకుణ్ణి. నాకు తెలియని రహస్యాలు ఏవీ ఉండవు. సందేహించక విన్నవించుకో," అన్నాడు ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్టు రక్షణాధికారి.

ఆంజనేయశర్మ కాస్త తటపటాయించి, అతని చెవిలో చిన్నగా చెప్పాడు. అది వింటూనే అదిరిపడిన రక్షణాధికారి, "నీకెలా తెలుసు?" అని అడిగాడు.

"శాస్త్రమండీ, శాస్త్రం!" అన్నాడు శర్మ.

"నువ్విక్కడే ఉండు. నేను భవనంలోకి పోయి, అనుమతి కోరివస్తా," అంటూ రక్షణాధికారి, భవనంలోకి పోయి, జ్యోతిష్కుడు చెప్పిన వార్తను, మంత్రిగారి చెవిలో ఊదాడు.

మంత్రి కంగారుపడిపోతూ కొద్దిసేపు మాట్లాడలేక పక్షసంగా ఉండిపోయాడు.

"రాజుగారికి ఈ విషయం చెప్పమంటారా?" అని అడిగాడు రక్షణాధికారి.

"ఏమాత్రం వద్దు. ముందు వాణ్ణి చెరసాలలో బంధించి, అసలు విషయం కక్కించండి," అంటూ ఆజ్ఞాపించాడు మంత్రి.

రాజుగారి దర్శనం, ఆయన నుంచి సన్మానం కోసం కలలు కంటున్న ఆంజనేయశర్మను, రాజభటులు వచ్చి బంధించి చెరసాలలో వేశారు. శర్మ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుని ఎంత బతిమాలినా వాళ్ళు వినకుండా, "చెప్పు, నీకీ విషయం ఎలా తెలిసింది? నీతో పాటు మరెంతమంది రాజద్రోహులున్నారు?" అంటూ శర్మను చిత్రహింసలు పెట్టసాగారు.

గంట తర్వాత రక్షణాధికారి, ఆంజనేయశర్మను చూడవచ్చాడు. శర్మ, అతణ్ణి చూస్తూనే భోరుమంటూ, "నాకీ దుర్గతి ఏమిటి? ఏదో రాజుగారి ఆపద తొలగిద్దామని వస్తే, నేను ఆపదల్లో చిక్కుకోవడమేమిటి? నా పాటికి నేను, నా దగ్గరికి వచ్చిన వారి జాతకాలు చూసుకోకుండా, ఎక్కడో తాళపత్రాల్లో మూలపడి ఉన్న రాజుగారి జాతకం చూడడం

ఎందుకు? అంతా కొరివితో తలగోక్కున్నట్టు ఉంది. ఇప్పుడు నాకు బుద్ధి వచ్చింది, మహాప్రభూ! తమరు నన్ను వదిలి పెడితే మరుక్షణం మా ఊరుకు వెళ్ళిపోతాను. ఇదంతా నా ప్రారబ్ధకర్మ, గ్రహపాటు!'' అంటూ కాళ్ళావేళ్ళా పడ్డాడు.

''ఓయ్, శర్మా! ఊరికే కర్మ సిద్ధాంతం వల్లించకు. అసలు మీ రాజద్రోహుల ముఠాలో ఎంత మంది ఉన్నారు? ఏరకం ఎత్తుగడలూ, వ్యూహరచనా చేశారు? వేగిరం బయటపెట్టు,'' అంటూ రక్షణాధికారి కళ్ళెర్ర చేశాడు.

''బాబూ, నమ్మండి! నాకే పాపం తెలియదు,'' అని శర్మ రెండు చేతులూ ఎత్తి రక్షణాధికారికి నమస్కరించాడు.

ఐతే, రక్షణాధికారి, శర్మ మాటలు నమ్మక భటులతో, ''ఇతను నిజం చెప్పేవరకూ, అన్ని రకాల హింసలూ ప్రయోగించండి!'' అని అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ మర్నాడు సారంగధర రాజు విక్రముడు, వాహ్యాళికి పోతున్నప్పుడు, ఎవరో గుర్తు తెలియని వ్యక్తి, ఆయన్ని బాణంతో కొట్టి పారిపోయాడు. రాజు స్వర్గస్థుడయ్యాడు.

రాజు మరణించిన సంగతి తెలియగానే, ఆస్థాన జ్యోతిష్కుడు, మంత్రితో, ''రాజుగారికి జాతకరీత్యా రానున్న గండాన్ని అడ్డుకునే వారికి కూడా మరణం తప్పదన్నది జాతకంలో స్పష్టంగా ఉన్నది. ఇది ఎరిగిన నేను, రాజుగారిని ఎలా హెచ్చరించడమా అని ఆలోచిస్తూండగా, ఈ ఘోరం జరిగిపోయింది!'' అంటూ కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు.

మంత్రి ఎంతో విచారపడుతూ, ''ఆంజనేయ శర్మ గొప్ప రాజభక్తి గలవాడు. అనవసరంగా అపార్థం చేసుకున్నాం. అతణ్ణి ఘనంగా సన్మానించడం మన విధి!'' అని, రక్షణాధికారిని పిలిచి, శర్మను తన సమక్షానికి తీసుకురమ్మన్నాడు.

రక్షణాధికారి అక్కణ్ణించి బయల్దేరి వెళ్ళి, అరగంట తర్వాత తిరిగి వచ్చి మంత్రితో, ''మంత్రివర్యా! ఆంజనేయ శర్మ, మనం బంధించిన చెరసాలలో చిత్రహింసలకు లోనై గుండె ఆగి, మహారాజుగారికన్న ముందుగానే కాలం చేశాడు. మహారాజుగారి జాతకం చూసిన శర్మ, పాపం, తన జాతకం చూసుకోవడం మరిచిపోయాడు!'' అని చెప్పాడు.

తానుతవ్విన గొయ్యి

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో ఆయన వద్ద పింగళుడనే పురోహితుడుండేవాడు. ఆయన శరీరచ్ఛాయ పింగళ వర్ణం, ఆయన తల బట్టతల, నోరు బోసినోరు. బోధిసత్త్వుడు తక్కారియుడనే యువకుడుగా పింగళుడికి శిష్యుడై విద్యాభ్యాసం చేస్తూ ఉంటున్నాడు.

రాజపురోహితుడైన పింగళుడికి ఒక బావమరిది ఉన్నాడు. ఆయన కూడా పింగళ వర్ణమూ, బట్టతలా, బోసినోరూ కలవాడు. అంతేగాక పింగళుడితో సమానమైన విద్వత్తు కలవాడు కూడా. బావమరుదులిద్దరూ ఒకరి కంటే మరొకరు గొప్పవారమని తలచడంవల్ల ఇద్దరి మధ్యా బద్ధవైరం ఉంటూ వచ్చింది. తన బావమరిదిని ఎలాగైనా నాశనం చేద్దామనే దుర్బుద్ధితో పింగళుడు చాలా యత్నాలు చేశాడు గాని, అవేవీ ఫలించలేదు.

చిట్టచివరకు పింగళుడు తన బావమరిదిని చంపేయ్యటానికి ఒక యుక్తి పన్నాడు. ఆయన రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి, "మహా ప్రభూ, మన కాశీనగరం భారత దేశానికంతటికీ అత్యుత్తమ నగరం. తాము దేశంలోని రాజులందరిలోకీ చాలా గొప్పవారు. అలాటప్పుడు మన కోటలోనే నిర్మాణ లోపం ఉండటం శోచనీయం. మన దక్షిణ ద్వారం నిర్మించటంలో తప్పున్నది. అది మనకు ఎంతో అశుభం. మనకు దానివల్ల దేశంలో ఎంతో అపఖ్యాతి కూడాను. ఉపేక్షించకుండా ఆ దోషాన్ని వెంటనే సవరణ చెయ్యాలి," అని చెప్పాడు.

"అందుకుగాను మనం ఏం చేయాలి?" అని రాజుగారు పింగళుణ్ణి అడిగారు.

"ఆ ద్వారాన్ని ముందు పడగొట్టాలి. తర్వాత, శుభప్రదమైన కలప తెచ్చి మరొక ద్వారం తయారు చేయించాలి. అప్పుడు నగర దేవతలకు బలులు జరిపించి, శుభ ముహూర్తాన కొత్త ద్వారాన్ని నిలబెట్టాలి," అన్నాడు పింగళుడు.

రాజుగారు సమ్మతించారు. ఆయన ఆజ్ఞతో పింగళుడు దక్షిణ ద్వారాన్ని పడగొట్టించాడు. దాని స్థానంలో ఏర్పరచటానికిగాను కొత్త ద్వారం త్వరగానే తయారయింది కూడా.

పింగళుడు రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి, "మహారాజా, కొత్త ద్వారం తయారయింది. అది నిలబెట్టటానికి రేపు దివ్యమైన ముహూర్తం ఉన్నది. అవసరం అయిన బలి జరిపి ద్వారం నిలబెట్టటానికి తమ అనుమతి ఇవ్వండి!" అన్నాడు వినయంగా.

"బలి ఇవ్వటానికి ఏమేమి ఏర్పాట్లు జరగాలి?" అని రాజుగారు అడిగారు.

"పింగళ వర్ణమూ, బట్టతలా, బోసినోరూ గల ఒక బ్రాహ్మణ్ణి బలి ఇవ్వవలసి ఉంటుంది, మహారాజా! ఈ ద్వారాన్ని సంరక్షించే మహా శక్తులను అలాంటి బ్రాహ్మడి రక్తమాంసాలతో సంతృప్తిపరచాలి. ఆ తరవాత ఆ బ్రాహ్మణ్ణి అక్కడే పాతిపెట్టి, పాతిన చోట కొత్త ద్వారం నిలబెట్టాలి," అన్నాడు పింగళుడు.

"సరే, అలాంటి బ్రాహ్మణ్ణి వెతికి తెప్పించి, ద్వారం పెట్టించు!" అన్నారు రాజుగారు.

తనకు ప్రబల శత్రువైన బావమరిదిని హతమార్చటానికి రాజుగారి అనుమతి దొరికిందిగదా అని పింగళుడికి పరమానందం కలిగింది. ఆయన ఇంటికివెళ్ళి తన భార్యతో, "ఇదుగో, రేపటితో నీ అన్నకు ఆయువు మూడింది! వాణ్ణి కొత్త ద్వారానికి బలి ఇవ్వబోతున్నాను, చూసుకో!" అని నిర్భయంగా ప్రగల్భాలు పలికాడు.

"మా అన్ననే ఎందుకు బలి ఇవ్వాలి? దానికి రాజుగారు ఎలా ఒప్పుకున్నారు?" అని పింగళుడి భార్య అడిగింది.

"ఫలానివాణ్ణి బలి ఇస్తానని నేను రాజుగారితో చెప్పానా ఏమిటి? పింగళ వర్ణమూ, బోసి నోరూ గల బ్రాహ్మణుడు బలికి కావాలన్నాను, రాజుగారు సరేనన్నారు! రేపు నేను బయలుదేరి వెళ్ళి నీ అన్నను చూపించి, వాడు బలికి పనికి వస్తాడంటాను. ఎవరు కాదంటారు?" అన్నాడు పింగళుడు.

పింగళుడి భార్య తన భర్తతో ఇంకేమీ అనక, తన అన్నకు రహస్యంగా జరిగిన విషయమంతా కబురు చేసి, ఈ గండం తప్పించుకోవాలంటే తెల్లవారే లోపుగా ఊరు దాటి వెళ్ళిపొమ్మని సలహా ఇచ్చింది.

తనను చంపటానికి పింగళుడు చేసిన ప్రయత్నమంతా తెలియగానే ఆయన బావమరిది, తనలాగే పింగళ వర్ణమూ, బోసి నోరూ, బట్టతలా ఉండేవారిని మరి ఒకరిద్దరిని కూడా కలుపుకుని, ఆ రాత్రే నగరం విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు తెల్లవారుతూనే పింగళుడు రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి, "మహారాజా, బలికి కావలసినటువంటి మనిషి ఫలాని చోట ఉంటాడు, వాణ్ణి ఇక్కడికి పిలిపించండి!" అని చెప్పాడు.

వెంటనే రాజుగారు తన భటులను పంపాడు. వారు పింగళుడు చెప్పిన చోటికి వెళ్ళి, అక్కడ ఉండే మనిషి క్రితం రాత్రే దేశం విడిచి వెళ్ళిపోయినట్టు తెలుసుకుని, ఆ విషయం రాజుగారికి చెప్పటానికి తిరిగి వచ్చారు.

భటులు చెప్పిన సంగతి వినగానే రాజుగారు, "అరెరే, ఇప్పుడేం చేసేటట్టు? అలాటి లక్షణాలు గల బ్రాహ్మణ్ణి ఎలాగైనా సంపాదించి తీరాలి!" అన్నాడు.

దానికి మంత్రులు, "ఇదేమంత పెద్ద సమస్య, మహారాజా? మన పురోహితుడిలో అవసరమైన లక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి గదా! ఆయననే బలి ఇప్పించండి!" అని రాజుకు సలహా ఇచ్చారు.

"అలాగే చేయవచ్చుగాని, నాకు పురోహితుడు లేకుండాపోతే ఎలా? అందుకు తగినవాడు మరెవడైనా ఉన్నాడా? ఆ సంగతి ముందు ఆలోచించండి," అన్నాడు రాజు.

"మన పురోహితుడి వద్ద తక్కారియుడనే శిష్యుడున్నాడు. అతను గురువుకన్న కూడా తెలివిగలవాడని పేరు పడ్డాడు. అతన్ని తమరు పురోహితుడుగా పెట్టుకోవచ్చు," అని మంత్రులు చెప్పారు.

వెంటనే రాజుగారు తక్కారియుణ్ణి పిలిపించి, "నిన్ను ఇకనుంచీ నా పురోహితుణ్ణిగా నియమిస్తున్నాను. నువ్వు ఈ పింగళుణ్ణి శాస్త్రోక్తంగా బలి ఇచ్చి, పాతి పెట్టించి, ఆయన మీదుగా ద్వారం పెట్టించు!" అని ఆజ్ఞాపించాడు.

తక్కారియుడు దక్షిణ ద్వారం వద్దకు బయలుదేరి వెళ్ళాడు. పింగళుణ్ణి యజ్ఞ పశువులాగా అలంకరించి చేతులూ, కాళ్ళూ బంధించి కొత్త ద్వారం వద్దకు చేరవేశారు. బలి జరుగు నిమిత్తమై, ద్వారం ఏర్పాటు కావలసిన చోట, ఒక లోతైన గొయ్యి తవ్వి ఉన్నది. ఆ గోతిలోకి గురుశిష్యులిద్దరూ ప్రవేశించారు.

పింగళుడు వలవలా ఏడుస్తూ, "ఒరే శిష్యా! ఇంకొకరి కోసం తవ్విన గోతిలో నేనే ప్రవేశించాను గదరా!" అన్నాడు.

"స్వామీ, పనిగట్టుకొని పరులకు కీడు చేయాలని చూసేవాడు ఎప్పటికైనా తాను తీసుకున్న గోతిలో తాను పడక తప్పదు. మీరేమీ విచారించకండి. నేను రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి సరి అయిన ముహూర్తం అర్ధరాత్రిదాకా లేదని చెబుతాను. ఆ తరవాత ఏదో ఒక ఉపాయం చేసి మీ ప్రాణాలు కాపాడతాను!" అన్నాడు తక్కారియుడు.

అతను ఆ ప్రకారమే బలికి ముహూర్తం అర్ధరాత్రికి మార్పించాడు. ఆ రాత్రి చీకటిలో అతను పింగళుణ్ణి ఊరు విడిచి పారిపొమ్మని, ఒక చచ్చిన మేకను తెచ్చి గోతిలో పూడ్పించేసి, తెల్లవారేలోగా అక్కడ కొత్త ద్వారం ప్రతిష్ఠ చేయించాడు.

రామాయణం

రామలక్ష్మణులను వెంటబెట్టుకుని విశ్వామిత్రుడు ఈశాన్య దిక్కుగా వెళ్ళి జనక మహారాజు యజ్ఞం చేస్తున్న చోటికి చేరాడు. యజ్ఞశాల చుట్టూ అనేక ఋషి నివాసాలున్నాయి. విశ్వామిత్రుడు కూడా ఒక నివాసం తమకై ఏర్పాటు చేయించాడు.

ఈలోపల జనకమహారాజుకు విశ్వామిత్రుడు వచ్చినట్టు తెలిసింది. ఆయన తన పురోహితుడైన శతానందుడితో సహా వచ్చి విశ్వామిత్రుడికి అర్ఘ్యపాద్యాలిచ్చి పూజించాడు. జనక మహారాజు విశ్వామిత్రుడితో తన యజ్ఞం పూర్తికావటానికి ఇంకా పన్నెండు రోజులున్నవని చెప్పి, రామలక్ష్మణులను చూసి, ''ఈ రాజపుత్రులెవరు? ఎవరి కుమారులు'' అని అడిగాడు. విశ్వామిత్రుడు జనకుడికి రామలక్ష్మణులను పరిచయం చేసి, ''మీ వద్ద ఉండే వింటిని ఎక్కుపెట్టటం సాధ్యమవుతుందేమో చూడటానికి, ఈ రాకుమారులు ముఖ్యంగా ఇక్కడికి వచ్చారు,'' అని తెలియపరిచాడు.

జనకుడి వద్ద పురోహితుడుగా ఉంటున్న శతానందుడు అహల్యా గౌతముల పెద్ద కుమారుడు. రాముడి వల్ల తన తల్లికి శాపవిమోచనం జరిగిందనీ, తన తల్లిని శపించి వెళ్ళిపోయిన తండ్రి ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాడనీ విని శతానందుడు ఎంతో సంతోషించాడు. అతను రాముడికేసి తిరిగి, ''రామా, ఈ విశ్వామిత్ర మహాముని అనుగ్రహం సంపాదించటం వల్ల నీవు ధన్యుడవయ్యా రామా. ఈ మహామునీయుడి విచిత్రగాథ చెబుతాను విను,'' అంటూ, విశ్వామిత్రుడి జీవిత వృత్తాంతం ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు:

బ్రహ్మదేవుడికి కుశు డనే కువూ రు డు పిఱ్టాధ్రు . ఆయ నకు కుశనాభు డు పిఱ్టాధ్రు . కుశనాభు డి కొడుకైన గాధికి విశ్వామిత్రుడు కొడుకైపుట్టి, చాలాకాలం రాజ్యం చేశాధ్రు . ఆ కాలంలో ఆయ న ఒక అక్షౌహిణిసునను వెంటబెట్టుకుని పిర్యటన చేస్తూ వసీష్ఠ వు హావ్ను ని ఆశ్రవూ నికి వచ్చాధ్రు . తపిస్సులో నివ గ్నులైఉండే బ్రు షు లతో ఆ ఆశ్రవు ం రెండో బ్రహ్మలోకంలాగా ఉన్నది.

తన ఆశ్రవు ంలోకి వచ్చిన విశ్వావి త్రు డికి వసీష్ఠు ధు అతిథి సిత్కారాలు చేశాధు . ఇద్ద ర్తూ కుశలప్రిశ్నలు చేసి కున్నార్రు . కొంచెంసేపు ఇష్టాగోష్ఠి జరిగాక వసీష్ఠు ధ్రు తన అతిథికీ ఆయ న పిరివారానికి విందు చేస్తాన న్నాధ్రు . "తవు దర్శనమే నాకు గొప్ప విందు . వేరే విందు లెందు కు?" అంటూ విశ్వా వి త్రు ధు బయ లు దేరబోయా ధు . కాని వసీష్ఠు డాయ నను బలవంతాన ఆపీ, శబల అనే తన కావు ధేను మాను పీలిచి, భక్ష్యభోజ్య లేహ్యా చోష్య పానీయా లతో అందరికీ షిడ్రసోపేతమైన విందు ఏర్పాటు చేయ వు న్నాధ్రు . శబల అలాగే చేసింది.

విశ్వావి త్రు డీ విందు కు ఎంతో ఆనం దించి, "వు హిర్షీ, నాకు శబలను ఇప్పిం చండి. దీనికి వూ ర్రు గా లక్ష గోమాలను ఇచ్చు కుంటాను . శ్రేష్ఠమైన వస్తువులన్నీ రాజుకే చెందాలి గనక, న్యాయ ంగా ఈ కావు ధేను మా నాకే చెందాలి," అన్నాడు.

"వు హారాజా, లక్ష గోమూలు కాదు , నూ ర్రు కోట్ల గోమాలు నిచ్చినా నేను శబల నివ్వను . ఇదే నాకున్న ధనం. వూ ఆశ్రవు ం యూ వత్తూ దీనిపైనే ఆధారపిడి ఉన్నది," అన్నాధ్రు వసీష్ఠు ధ్రు .

విశ్వావి త్రు ధు వసీష్ఠు డికి అడిగినంత బంగార వి స్తానన్నాధ్రు . రత్నరాసి లిస్తాన న్నాధ్రు . శబలను ఎలాగైనా తనకివ్వమన్నాడు. వసీష్ఠు ధు నిరాకరించాధ్రు . అప్పుడు విశ్వా వి త్రు ధ్రు శబలను బలాత్కారంగా తీసి కు పోవటానికి ఉద్యవి ంచాధ్రు . శబల తనను పిట్టవచ్చిన రాజభటులను కుమ్మి, రంకెలు వేస్తూ, కన్నీర్రు కార్రు స్తూ వచ్చి వసీష్ఠు డి కాళ్ళపై బడి, "ఏవు టీ అన్యాయ ం?" అన్నది.

వసీష్ఠు ధు శబలతో, "విశ్వావి త్రు ధు అక్షౌహిణిసుసతో వచ్చిన బలశాలి. నాకాబలం లేదు . నేనేం చేసుది?" అని అడిగాధు .

"తవు తపిశ్శక్తి వు ుందు ఈ విశ్వా వి త్రు డి బలం ఏవు టి? ఈ సునలను సిర్వనాశనం చేయ గల బలాలను , నేనే సి ష్టి

స్తాను , నాకు అను ప తి నివ్వండి,'' అన్నది కావు ధేను మూ

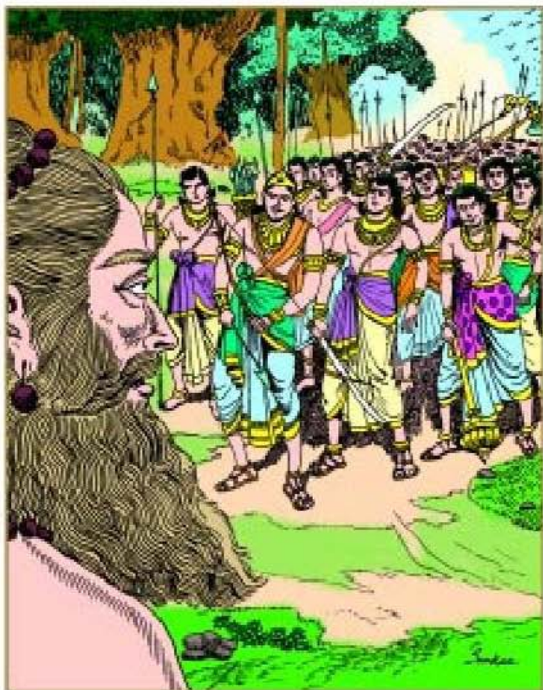
కావు ధేను మారంకెలు వేస్తూంటే పిప్లి మలూ , మ్లే చ్ఛులూ అనంతంగా పుట్టుకొచ్చి విశ్వామి త్ర డిుసలన్ర స్ర గ్ర చెయ్య సాగారు . విశ్వామి త్రు డు రథమెక్కి తనకు తెలిసిన దివ్యాస్త్రాలను ఈుుసలపై ప్రయోగించ సాగాడు . కావు ధేను మఇంకా శకులన్నూ , కాంభోజులన్నూ , హిరీత్ర లన్నూ , కిరాత్ర లన్నూ సి ష్టిస్తూనే ఉన్నది. వార్రు విశ్వామి త్రు డి ుసన్ర పు ట్టు పేట్టేస్తున్నార్రు .

ఇది చూ సి విశ్వామి త్రు డి కొడు కుల్రు నూ ర్రు వు ంది ఆయు ధాలతో వసీష్ఠి డిపేక్షి వెళ్ళారు. ఆయు న ఒక్కసారి హు ంకారం చేసు సిరికి నూరుగురూ భస్మమైపోయారు. తన సేన అంతా పోర్రు ంది, నూ ర్రు గు ర్రు కొడు కుల్రు "ణంలో చచ్చార్రు . విశ్వామి త్రు డికి తీరని పిరాభవం జరిగింది. ఆయు న రెక్కలు విరి చినపి"లాగా అర్రు పోర్రు , చావగా వు గిలిన ఒకకొడ్రు కుప్పైరాజ్యభారంమేసీ, హీమా లయా నికి వెళ్ళి అక్కడ శివుణ్ణి గురించి తపస్సు చేశాడు .

కొంతకాలానికి శివుడు ప్రత్యక్షమై ఏమి వరం కావాలో కోర్రు కోవు న్నాడు .

దేవతలూ , గంధర్వులూ , యు ఫ లూ , రా"స్రు లూ అధిదేవతలు గాగల అస్త్రాలన్నీ తనకు వశం కావా లనీ, సాంగోపాంగంగా ధను ర్వేదవు ంతా తనకు కరతలావు లకం కావాలనీ విశ్వామి త్రు డు కోరాడు .

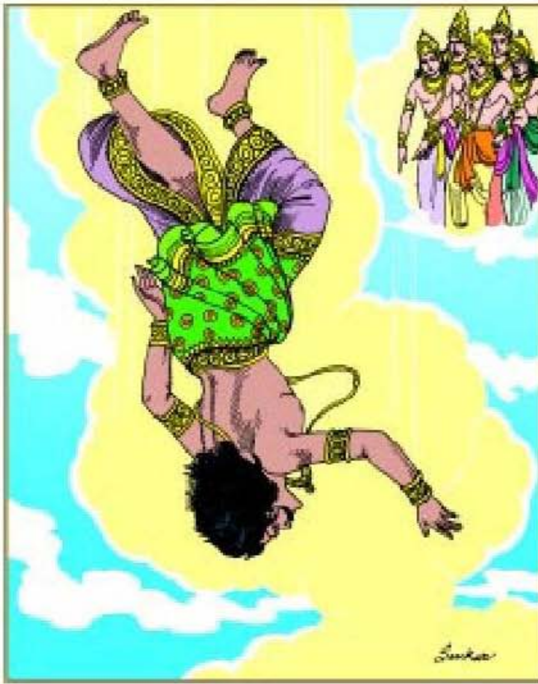
శివుడు అయు న కోరిక తీర్చి అంతర్ధాన మైనాడు.

ఈ విధంగా సాధించిన అస్త్రాలతో వసీష్ఠి ణ్ణి నిర్మూ మలించదలిచి విశ్వామి త్రు డు వసీష్ఠా శ్రవు ం ప్రవేశించి, తన అస్త్రాలతో ఆశ్రవూ న్ని దహించసాగాడు . అక్కడి ఋషులు చెల్లాచెద ర్రు గా పరిగెత్తారు. పక్షులూ, మృగాలూ పారి పోయా ర్రు . క్షణంలో ఆశ్రమం శూన్యమై పోర్రు ంది.

వసీష్ఠి డు ఆగ్రహావేశంతో తన బ్రహ్మ దండం ఎత్తి విశ్వామి త్రు డి కెదు ర్రు వచ్చాడు . విశ్వామి త్రు డు ఆగ్నేయాస్త్రం ప్రయోగిం చాడు . వసీష్ఠి డి బ్రహ్మదండాన్ని తగలగానే అది కాస్తా చల్లారిపోర్రు ంది.

విశ్వామి త్రు డు కొన్నివందల అస్త్రాలను ప్రయోగించాడు. కాని వసీష్ఠి డి బ్రహ్మదండం అన్నిటినీ దిగవు ంగేసింది. వసీష్ఠి డి బ్రహ్మ దండం న్ర ంచీ, అయు నశరీరం న్ర ంచీ జ్వాలలు చిమ్ము తు న్నాయి , రవ్వలు లేస్తున్నాయి .

ఇతర వు ను లు వసీష్ఠి ణ్ణి సిఫ్రీ పీంచి, ''ఓ వు హర్షీ, విశ్వావి త్రు ణ్ణి జల్లు ంచావూఇక శాంతించు !'' అని వేడార్రు .

''బ్రహ్మతేజోబలం వు ంద్రు 'త్రియ బలం ఎంత? నేను తపిస్సు ద్వారా బ్రహ్మత్వం సింపాదిస్తాను ,'' అను కుని విశ్వావి త్రు డు భార్యా సమేతంగా దక్షిణదిశకు వెళ్ళి, అక్కడ ఘోరమైన తపిస్సు చేశాడు . ఆ సివు య ంలో ఆయ్ర నకు హవిష్యంధ్ర డు , వు ధు ష్యంధ్ర డు , ద ఢనేత్రు డు , వు హరధు డు అనే నలు గు రు కొడు కులు కలిగార్రు . కొంతకాలానికి బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై విశ్వావి త్రు డితో, ''నీ తపిస్సుచేత నీకు రాజర్షిలోకాలు స్వాధీనమైనాయి. ఇక వు ంద్రు అందరిచేతా నీమరాజర్షివని పీలవ బడతావు'' అని చెప్పాడు.

రాజర్షి అనేబిర్రు దు తో విశ్వావి త్రు డు త ప్తీ చెందలేదు . ఆయ్ర నకు బ్రహ్మర్షి అనిపించు కోవాలని ఉన్నది. అంధ్రు చేత ఆయ్ర న వు ళ్ళీ తపిస్సు సాగించాడు .

ఆ కాలంలో ఇ్వాకు వంశమీరాజు త్రిశంకు అనే వాడు బొందితో స్వర్గానికి పావా లను కున్నాడు . ఈ కోరికను తన కులగు రు వైన వసిష్ఠుడితో చెబితే, అది అసాధ్యమని ఆయ్ర న అన్నాడు . ద ిణాన ఉంటు న్న వసీష్ఠి కువూ రు లు తనకు సహాయపడతారేమోనని త్రిశంకు వారి వద్దకు వెళ్ళాడు. వాళ్ళు కోప్పడి త్రిశంకును వచ్చినదారి పట్టవు న్నారు . అంత టితో బు ద్ధిరాక త్రిశంకు వాళ్ళను దెప్పి, మరె వరినైనా ఆశ్రయి స్తానన్నాడు .

వసీష్ఠి డి నూ రు గు రు కొడు కులు వు ండి పిడి, చండాలు డివి కవ్ర్మని అతణ్ణి శపీంచార్రు .

శాపిం చేత త్రిశంకు నల్లటి అకారవూ , నల్లటి బట్టలూ , ఇనపి సోవు్మలూ కలిగిన వాడై వసిష్ఠుడి గర్భశత్రువైన విశ్వామిత్రుణ్ణి ఆశ్రయి ంచాడు . విశ్వావి త్రు డు త్రిశంకు చెప్పినదంతా విని, ''నిన్ను ఈ ఆకారంతోటే స్వర్గానికి పింపిుతాను ,'' అని వూ ట ఇచ్చాడు . ఆయ్ర న యజ్ఞం తలపెట్టి, అంధ్రు కు బు షి ల నందరినీ పీలు చు కు రవ్ర్మని తన శిష్యులను పింపాడు .

ఆహ్వానాలు అంధ్రు కుని అందరూ వచ్చారు గాని, వు హోదయు డనేవాడూ , వసీష్ఠి డి కొడు కులూ రాలేదు . రాని వారిని విశ్వా వి త్రు డు ఘో రంగా శపీంచాడు .

య జ్ఞం ఆరంభవు య ంది. కాని హ వి స్సులు తీసు కోవటానికి దేవతలు రాలేదు . విశ్వావి త్రు డికి వు ండిపాయి ంది. ఆయ్ర న త్రిశంకుతో, ''నే నింతకాలం తపిస్సు చేసీ

సంపాదించిన శక్తితోనే నిన్ను స్వర్గానికి పంపిస్తాను," అన్నాడు.

మునులందరూ చూస్తుండగానే, త్రిశంకు తన శరీరంతోనే పైకి లేచి స్వర్గానికి వెళ్ళిపోయాడు.

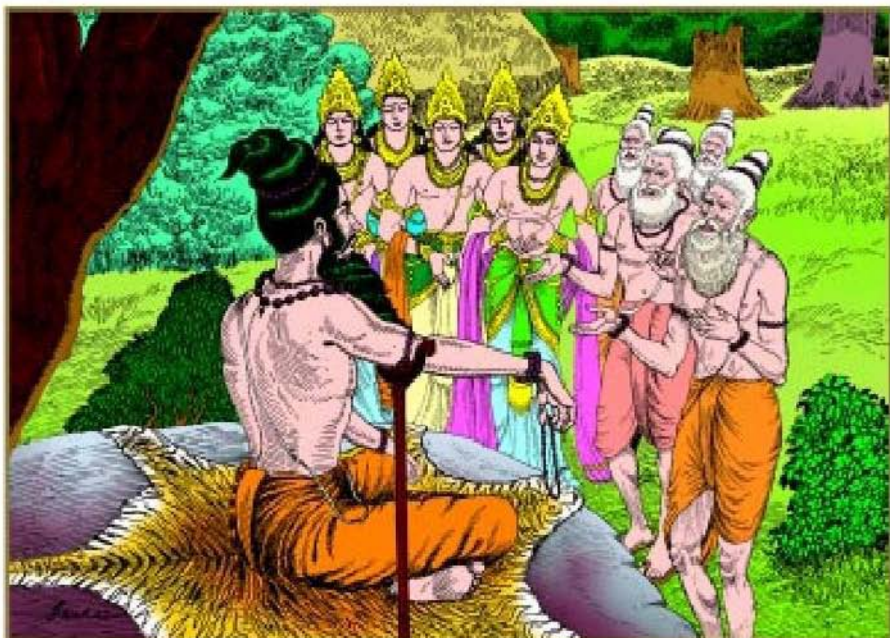
అయితే అక్కడున్న ఇంద్రాది దేవతలు త్రిశంకును స్వర్గానికి రానివ్వక, అతన్ని కిందికి తోసేశారు.

త్రిశంకు తలకిందుగా పడిపోతూ, "మహాత్మా, రక్షించు!" అని అరిచాడు. విశ్వామిత్రుడు కోపావేశంతో దక్షిణ దిక్కున మరొక సప్తర్షి మండలాన్నీ, కొత్త నక్షత్రాలనూ సృష్టించి, "ఇంకొక స్వర్గాన్నీ, కొత్త దేవతలనూ కూడా సృష్టిస్తాను," అన్నాడు. అప్పుడు దేవతలూ, ఋషులూ భయపడి విశ్వామిత్రుడి వద్దకు వచ్చి, "మహానుభావా, శాపగ్రస్తుడైన త్రిశంకును స్వర్గంలో ఎలా ఉంచటం?" అని అడిగారు.

"ఇతణ్ణి బొందితో స్వర్గానికి పంపిస్తానని మాట ఇచ్చాను. అది జరిగితీరాలి," అన్నాడు విశ్వామిత్రుడు.

త్రిశంకు కొత్తగా సృష్టించిన నక్షత్రాల మధ్య తలకిందులై శాశ్వతంగా ఉండిపోయేటట్టూ, విశ్వామిత్రుడు కొత్త దేవతలను సృష్టించే ప్రయత్నం మానుకునేటట్టూ ఏర్పాటు జరిగింది.

తరవాత విశ్వామిత్రుడు దక్షిణాన్ని వదిలిపెట్టి, పడమరగా ఉన్న పుష్కరమనే పేద్ద తపోవనానికి వెళ్ళి అక్కడ తపస్సు ప్రారంభించాడు. ఈ సమయంలో అయోధ్యలో

అంబరీష మహారాజు ఒక యజ్ఞాన్ని ప్రారంభించగా, ఇంద్రుడు యజ్ఞపశువును ఎత్తుకుపోయాడు. అప్పుడు రాజపురోహితుడు యజ్ఞపశువును ఎలాగైనా సంపాదించాలనీ, అది దొరక్కపోతే నరపశువును బలి ఇవ్వవలసి ఉంటుందనీ రాజుతో చెప్పాడు. యజ్ఞపశువు దొరక్కపోవటంచేత అంబరీషుడు నరపశువు కోసం బయలుదేరాడు.

భృగుతుందమనే కొండప్రాంతంలో ఋచీకుడనే ముని తన భార్యాబిడ్డలతో ఉంటున్నాడు. అంబరీషుడు ఆయన వద్దకు పోయి తన కథ చెప్పి, "లక్షగోవులిస్తాను, మీ కొడుకులలో ఒకణ్ణి యజ్ఞపశువుగా ఇవ్వండి," అని ప్రార్థించాడు. పెద్దవాణ్ణి ఇవ్వనన్నాడు ఋచీకుడు. ఆఖరువాణ్ణి ఇవ్వనన్నది ఋచీకుడి భార్య. శునశ్శేఫుడనే వాడు రెండోవాడు. వాడు రాజుతో, "మా అమ్మా, నాన్నా నన్ను అమ్మటానికి సిద్ధంగా ఉన్నారని వేరే చెప్పనవసరం లేదు. నన్ను మీ వెంట యజ్ఞపశువుగా తీసుకుపోండి," అన్నాడు.

అంబరీషుడు శునశ్శేఫుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని మిట్టమధ్యాన్నానికి ఎండదెబ్బ తిని విశ్వామిత్రుడి ఆశ్రమం చేరుకున్నాడు. శునశ్శేఫుడు విశ్వామిత్రుణ్ణి చూస్తూనే ఆయన పాదాలపైపడి, తన కథ చెప్పుకుని, తనను కాపాడమని ఏడ్చాడు.

విశ్వామిత్రుడు వాణ్ణి చూసి జాలిపడి తన నలుగురు కొడుకులతో, "వీడికి బదులుగా మీరు యజ్ఞపశువులై వీణ్ణి కాపాడండి," అన్నాడు. వాళ్ళు తండ్రిని లక్ష్యపెట్టక ఆయన మాట నిరాకరించారు. విశ్వామిత్రుడు మండిపడి తన కొడుకులను కూడా వసిష్ఠుడి కొడుకులను శపించినట్టే శపించాడు.

తరవాత విశ్వామిత్రుడు శునశ్శేఫుడికి రెండు మంత్రాలు ఉపదేశించి, "నిన్ను యజ్ఞపశువును చేసి యూపస్తంభానికి కట్టినప్పుడు ఈ మంత్రాలు చదివితే అగ్నిహోత్రుడు నీకు సుముఖుడవుతాడు," అని చెప్పాడు.

అలాగే జరిగిందికూడా. అంబరీషుడి యజ్ఞంలో శునశ్శేఫుడికి ఎర్రగంధం పూసి, ఎర్రబట్టలు కట్టి, దర్భలతో యూపస్తంభానికి కట్టారు. అప్పుడు వాడు తన మనసులో రెండు మంత్రాలు జపించుకున్నాడు. ఇంద్రుడు వాడికి ప్రత్యక్షమై దీర్ఘాయువునిచ్చాడు.

మంచిమనసు

పూర్వం కల్పక రాజ్యాన్ని కదంబానుడు అనే రాజు పాలించేవాడు. రాజు అన్ని విధాలా సమర్థుడు; పరిపాలనా దక్షుడు. దేశం సహజ సంపద గలది; ప్రజలు నాగరికతా, సంస్కారమూ గలవాళ్ళు. అందు చేత ఇతర రాజులకు కల్పకం అంటే ఎంత అసూయ ఉన్నా, కదంబానుడి పేరు వింటే సింహస్వప్నంగా ఉండేది.

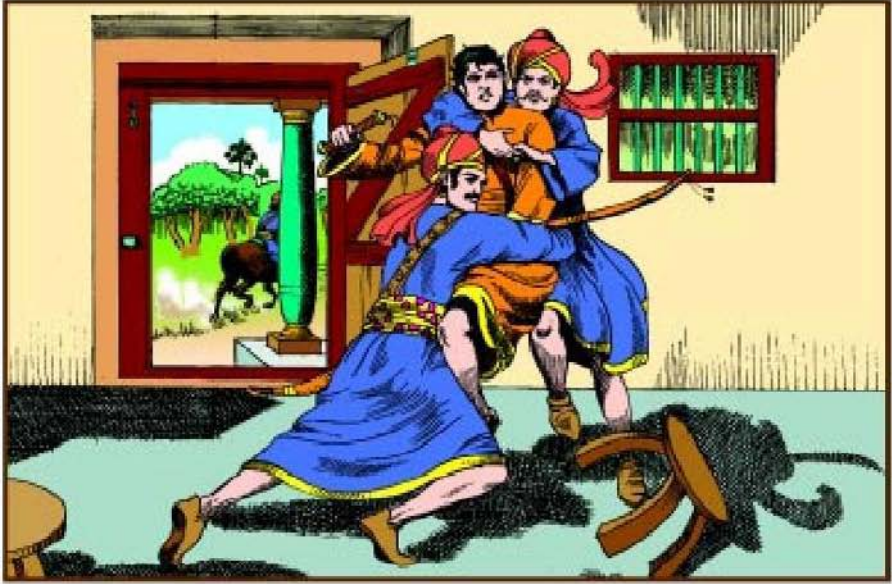
ఇలా ఉండగా కదంబానుడి అంగరక్షకుడు చనిపోయాడు. సమర్థుడూ, విశ్వాసపాత్రుడూ అయినవాడు దొరికితే రాజు మరొక అంగరక్షకుణ్ణి నియమిస్తాడన్న వార్త పరిసర రాజ్యాలలో కూడా పొక్కిపోయింది. అందు చేత ఆ పదవి సంపాదించటం కోసం అనేక మంది కల్పకానికి బయలుదేరారు. వారిలో కొందరు సరిహద్దులో గల ఒక సత్రంలో బస చేశారు.

అలా వచ్చిన వారిలో దండపాణీ, ధూమకేతూ అనేవాళ్ళు అంగరక్షకుడి ఉద్యోగానికి చాలా అర్హులుగా కనిపించారు. ఇద్దరిలోనూ దండపాణి మరింత చురుకైనవాడూ, బలాఢ్యుడూ, ధీరుడూగా కనిపించాడు.

అన్నివిధాలా తనకన్న చురుకైన దండపాణి ఉండగా తనకు రాజుగారి అంగరక్షకుడు అయ్యే అవకాశం దొరకదని ధూమకేతు మా వెంటనే గ్రహించాడు. దండపాణిని తొలగించటానికి బాగా ఆలోచించి ఒక ఉపాయం పన్నాడు.

అతను దండపాణితో, ''మిత్రమా, నగరంలో నాకు కావలసిన వాళ్ళున్నారు. వాళ్ళను చూసి ఒకటి, రెండు రోజులలో వచ్చేస్తాను. కాని ఈ లోపల నా కోసం మా ఇంటినుంచి ఎవరైనా వచ్చిన పక్షంలో, నా క్షేమ సమాచారం తెలిపి, వాళ్ళకు ఈ ఉత్తరం ఇవ్వు. ఈ చిన్న సహాయం చేసిపెట్టు,'' అంటూ ఒక ఉత్తరం ఇచ్చాడు.

తరవాత ధూమకేతు సరాసరి రాజభవనానికి వెళ్ళి, రాజుగారిని కలుసుకుని, ''మహా

రాజా, తమరిని హెచ్చరించ వచ్చాను. మీ పూర్వ సరిహద్దున ఉన్న సత్రంలో ఒక విదేశీ గూఢచారి ఉన్నాడు. అతని పేరు దండపాణి. అతను తమ అంగరక్షకుడి పదవి సంపాదించే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు. తమరు నా మాట నమ్మనవసరంలేదు. నేను చెప్పినట్టు చేస్తే నిజం తమకే తెలుస్తుంది,'' అంటూ రాజు ఏం చెయ్యాలో చెప్పాడు.

కదంబానుడు ఆ రాత్రి భటులను పంపి సత్రం చుట్టూ కాపుంచాడు. కొంతసేపటికి ఒక అశ్వికుడు అటుగా వచ్చి, సత్రంలోకి ప్రవేశించి, దండపాణిని కలుసుకుని, ధూమకేతు గురించి అడిగాడు. దండపాణి ధూమకేతు తనకిచ్చిన ఉత్తరం తెచ్చి ఆ మనిషికి ఇచ్చాడు. మరుక్షణం రాజభటులు వచ్చి, ఆ ఉత్తరాన్ని తీసుకుని, దండపాణిని చుట్టుముట్టారు. ఆ గొడవలో అశ్వికుడు గదినుంచి చల్లగా బయటపడి, తన గుర్రం మీద ఎక్కి మెరుపులాగా మాయమయ్యాడు. వాడు ధూమకేతు నియమించినవాడే.

రాజభటులు ఉత్తరంతో సహా దండపాణిని తీసుకుపోయి రాజు ముందు హాజరు పెట్టారు.

ఆ ఉత్తరంలో దండపాణి గూఢలిపిలో తాను క్షేమంగా చేరాననీ, రాజుగారి అంగరక్షకుడి పదవికి తాను ఎన్నుకోబడే అవకాశాలు హెచ్చుగా ఉన్నాయనీ, వీలయినంత త్వరలోనే ఇక్కడి అనేక విషయాలు సేకరించి తెలియజేయగలననీ ఎవరికో రాసినట్టుగా ఉన్నది.

దండపాణి శత్రురాజు గూఢచారి అని స్పష్టం అయ్యేసరికి కదంబానుడు మండి

పిడి, దండపాణికి ఆజన్మకారాగారశి˘ విధిం చాడు. దండపాణిని ఖైదు చేశారు. ధూ వు కేతు తనకు చేసిన ద్రోహం దండపాణికి అర్థ వు ల్రు ంది.

తరవాత కదంబాను ఢ ధూ వు కేతు సిహా య్యా నికి అభినందించి, అతన్ని అప్పటి కప్పుడే తన అంగర˘కుడ్ర గా నియ వు ంచు కున్నాడు.

కొన్నిరోజులు గడిచాయి. ఒకనాడు ధూ వు కేతు కదంబాను డి అభ్యంతర వు ందిరానికి వెళ్ళాడు. రాజు పక్కనే పాత్రలో పానీయ ం ఉన్నది. రాజుతో చాకచక్యంగా వూ టలు చెబు తూ, తన ఉంగరంలో దాచి ఉంచిన పొడిని రహస్యంగా పాన పాత్రలో వేశాడు ధూ వు కేతు.

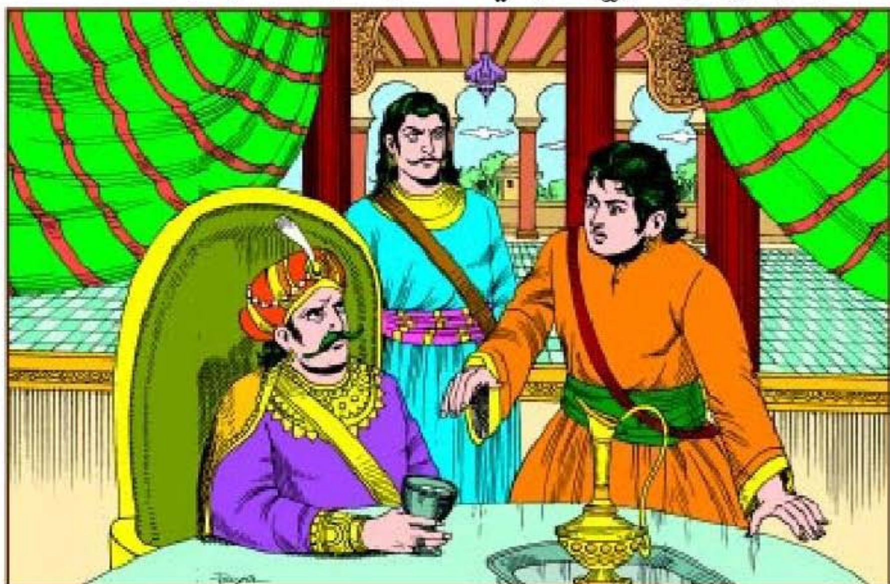
తరవాత కొంతసేపటికి పానపాత్ర చేతిలోకి తీసు కుని తాగబోతూ ండగా, ఎక్కడినుంచో దండపాణి ఊడిపడి, ''వు హారాజా, అందు లో విషం ఉన్నది. తాగకండి,'' అంటూ రాజు చేతిలోని పాత్ర తీసుకు కున్నాడు.

''విషవూ? ఎవరు కలిపారు?'' అన్నాడు రాజు ఆశ్చర్యంగా.

''ఇంకెవరు? తవు అంగర˘కుడే. అతని ఉంగరం చూ డండి,'' అన్నాడు దండపాణి.

పానీయ ంలో విషం చేరినట్టు ఢు జువ ల్రు ంది. రాజు ధూ వు కేతు కు వు రణ దండన విధించాడు. భటు లు ధూ వు కేతు న్ను తీసు కు పోయా క, రాజు దండపాణి కేసి తిరిగి, ''న వ్వూ ఖైదు లో న ుంచి ఎలా తప్పించు కు వచ్చావు? ఈ ధూ వు కేతు నాకు విషం పెట్ట బోతాడని నీకు వు ుందు గానే ఎలా తెలి సింది? న వ్వూ విదేశి గూ ఢచారివి కావా?'' అంటూ ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు.

''వు హారాజా, నేను చెరసాల నుంచి తప్పించు కున్నాను. నేను శత్రు గూ ఢచారినే.

ధూమకేతు మీకు విషప్రయోగం చేసేటట్టు పురేపించినది కూడా నేనే,'' అన్నాడు దండపాణి.

కదంబరాజు మరింత ఆశ్చర్యపడుతూ, ''నాకు అంతా అయోమయంగా ఉన్నది. నన్ను చంపదలచుకున్న వాడివి, ఎందుకు అడ్డుపడ్డావు?'' అని అడిగాడు.

దండపాణి ఇలా అన్నాడు:

''అంతా వివరంగా చెబుతాను, వినండి. రాజ్యకాంక్ష గల కళింగరాజు మిమ్మల్ని చంపటానికి నన్ను పంపాడు. నేను మీ అంగరక్షకుడి ఉద్యోగం సంపాదించటానికి వచ్చాను. అయితే మీ రాజ్యమూ, మీ పరిపాలనా చూశాక నేను ముగ్ధుణ్ణి అయిపోయాను. ఈ రాజ్యాన్ని మా రాజుకు అందించటంకన్న ద్రోహం ఉండదనిపించింది. నేను తిరిగి వెళ్ళిపోవటానికి నిశ్చయించుకున్నాను. ఇంతలో ధూమకేతు ఈ చిన్న ఉద్యోగం కోసం నాకు ద్రోహం చేశాడు. అలాటివాడు రేపు పెద్ద ఆశ కనబడితే తమ ప్రాణానికే ఎసరు పెట్టగలడనిపించింది. అది రుజువు చెయ్యటానికి చిన్ననాటకం ఆడాను. నేను ధూమకేతుతో చేతులు కలిపినట్టు నటించాను. అతని సహాయంతోనే నేను ఖైదు నుంచి బయట పడ్డాను. తాను తవ్వుకున్న గోతిలో తానే పడేటట్టు చెయ్యటానికి అతన్ని మీ మీద విషప్రయోగానికి పురికొల్పాను. నా ప్రయత్నం ఫలించింది. నా ప్రవర్తనలో దోషం ఏదన్నా ఉంటే తమరు నన్ను తగిన విధంగా శిక్షించవచ్చు.''

దండపాణి ఉన్నతవ్యక్తి అన్నది రాజుకు స్పష్టమయింది. ఆయన లేచి వచ్చి దండపాణిని కౌగలించుకుని, ''నిన్ను నా అంగరక్షకుడుగానే కాక, ఆంతరంగికుడుగా కూడా నియమించుకుంటున్నాను. నువ్వు నన్నూ, నా రాజ్యాన్నీ కూడా కాపాడావు'' అన్నాడు పరమానందంతో.

దానికి దండపాణి, ''క్షమించండి, మహారాజా! మీ దగ్గరచేరి కళింగరాజుకు నమ్మకద్రోహం చెయ్యలేను. వచ్చిన పని నెరవేర్చనందుకు వెనక్కు తిరిగి కళింగరాజు వద్దకు పోనూలేను. మరే దేశమైనా వెళ్ళి, కొత్తజీవితం నిర్మించుకుంటాను,'' అని అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆదిత్యుడు రాజ గురువు వెంట భవనం వెలుపలి వరకు వచ్చి సాగనంపాడు.

తమ సలహాలను గుర్తుంచుకుంటాను గురుదేవా!

దేవుడు నిన్ను ఆశీర్వదించుగాక, ఆదిత్యా!

పల్లకీ కనుమరుగయ్యేంతవరకు ఆదిత్యుడు అక్కడే నిలబడ్డాడు.

భవనంలోని తన ప్రత్యేక గృహంలోకి వచ్చాక....

నువ్వు వెళ్ళి, వీరబాహును నేను చూడాలనుకుంటున్నానని చెప్పు.

చిత్తం, ప్రభూ!

వీరబాహు వచ్చాడు.

నన్ను చూడాలన్నారట, ప్రభూ!

అవును వీరబాహూ, రా ఇలా కూర్చో.

రాజధానికి దూరంగా మహారాజుగారు గడపవలసి వచ్చినప్పుడు నువ్వు చేసిన సాయం మరువరానిది.

ఆ రోజులు చాలా ఆనందంగా గడిచాయి. నేను పెద్దగా చేసిందేమీ లేదు. మహారాజుగారి అవసరాలన్నిటినీ అరుణ చూసుకున్నది. మేమిద్దరం రాజు వద్దే ఉన్నాం. అది సరే. పట్టాభిషేకం ఎప్పుడు?

పట్టాభిషేకం మరో ఐదు రోజుల్లో జరగాలి. అయితే, పట్టాభిషేక మహోత్సవానికి అంతరాయం కలిగించాలని కొందరు కోయలు పథకం వేస్తున్నట్లు తెలియవచ్చింది. వాళ్ళ నాయకుడి మరణానికి నేనే కారణం అని వాళ్ళు భావిస్తున్నారు.

ఇప్పుడే బయలుదేరు. జాగ్రత్త సుమా!

అర్థమయింది ప్రభూ. నేను ఒక్క రోజే రాజధానికి దూరంగా వెళుతున్నాను. రేపు తిరిగిరాగానే, తిన్నగా తమ దగ్గరకే వస్తాను.

రెండు రోజుల తరవాత.... అరుణ ఆదిత్యుడి భవనంలోకి వచ్చింది.

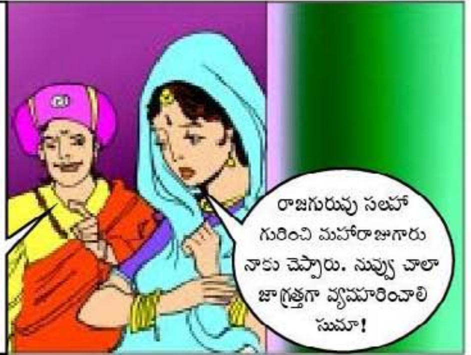
లోపలికి రావచ్చా, ఆదిత్యా?

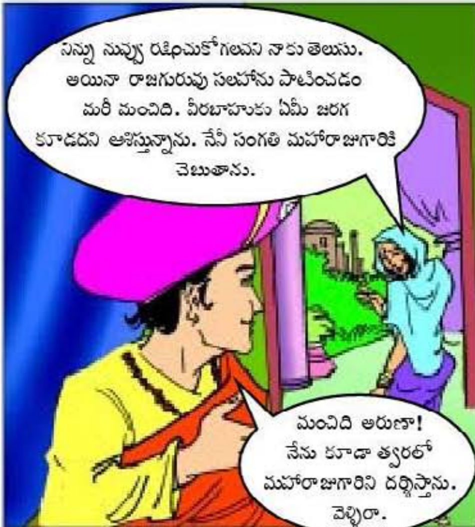
రా, అరుణా! ఏమిటి విశేషం?

వీరబాహు కనిపించడం లేదు. నువ్వు ఆయన్ను ఎక్కడికైనా పంపావా? ఆయన ఎప్పుడు వస్తాడో తెలుసా?

పట్టాభిషేకానికి అంతరాయం కలిగించడానికి కొందరు కోయలు పథకం వేస్తున్నట్టు తెలిసింది. దాని వివరాలు తెలుసుకు రమ్మని వీరబాహును పంపాను.

కోయదంపతులు వెళ్ళగానే, ఆదిత్యుడు అంగరక్షకుడి కోసం కబురు చేశాడు.

అంగరక్షకుడు లోపలికి రాగానే....

-(ఇంకా వుంది)

మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు

వసంతానికి స్వాగతం!

వసంతాగమనాన్ని సూచించే మేవార్ ఉత్సవం కోసం రాజస్థాన్ ఉదయ్‌పూర్‌లోని మహిళలు ఎంతో ఆసక్తితో ఎదురు చూస్తారు. రంగు రంగుల దుస్తులు ధరించి గంగాపూర్ వద్ద గుమిగూడుతారు. అందంగా అలంకరించిన శివపార్వతుల విగ్రహాలను తలలపైకెత్తుకుని, పిచ్చోలా తటాకతీరంలోని గంగాపూర్ ఘాట్ వద్దకు ఊరేగింపుగా తీసుకువెళతారు. అక్కడినుంచి భక్తిగీతాల ఆలాపనతో పడవలలో విగ్రహాల ఊరేగింపు ఆరంభమవుతుంది. ఆటలతో పాటలతో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు జరుగుతాయి. బాణాసంచా వేడుకలతో ఉత్సవం తారాస్థాయికి చేరుకుంటుంది.

వసంతశోభతో వచ్చే నూతన సంవత్సరారంభాన్ని మనం ఉగాది పండుగగా జరుపుకుంటున్నట్టే మనదేశం పలు ప్రాంతాలలో పలు విధాలుగా జరుపుకుంటారు.

పంజాబులో వసంతకాలం రాకను సూచించే బైశాఖిని పంటల నూర్పిడి పండుగగా జరుపుకుంటారు. ఏప్రిల్ 13న వచ్చే ఈ పండుగ నాడు స్త్రీపురుషులు ఆనందోత్సాహాలతో బాంగ్రా నృత్యం చేస్తారు.

ఏప్రిల్ 14వ తేదీ పశ్చిమ బెంగాల్‌లో పుణ్య స్నానాలు చేసి, ఇళ్ళను పూలతో 'రంగోలి' అలంకరిస్తారు. అస్సాంలో రంగాలి బిహూ లేదా వసంతోత్సవం నూతన సంవత్సరారంభాన్ని సూచిస్తుంది. మొదటి రోజు గారూ బిహూ నాడు పశువులకు స్నానం చేయించి, పసుపుతో అలంకరిస్తారు. రెండవరోజు మనుష్ బిహూ నాడు అందరూ నూతన వస్త్రాలు ధరించి, పిండి వంటలు ఆరగిస్తారు. దానధర్మాలు చేస్తారు.

కేరళలో నూతన సంవత్సరారంభాన్ని విషుగా జరుపుకుంటారు. ఏప్రిల్ 14వ తేదీ మేషమాసం ఆరంభమవుతుంది. సూర్యుడు మేషరాశిలో ప్రవేశించే అదే రోజు తమిళ 'వరుడ పిరప్పు' కూడా జరుపుకుంటారు.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

మొట్టమొదటి టెలిఫోన్ సంభాషణ!

టెలిఫోనను కను గొన్న అలెగ్జాండర్ గ్రాహంబెల ఒక 'స్పీచ్ థెరపిస్ట్'గా తన జీవితాన్ని ప్రారంభించాడు. మూగపిల్లలు మాట్లాడడానికి వారికి ఎలా సాయ పడగలమా అని గ్రాహంబెల సదాసర్వవేళలా ఆలోచిస్తూ ఉండేవాడు. అందువల్ల ఆయన మనిషి చెవి నిర్మాణాన్ని, అది పనిచేసే విధానాన్నీ వివరంగానూ, శాస్త్రీయంగానూ అధ్యయనం చేశాడు. 1874వ సం.లో మానవ కంఠస్వర స్పందనలను ఆకర్షించే 'ఫోనోటా గ్రాఫ' అనే వినికిడి యంత్రాన్ని రూపొందించాడు. విద్యుత్తరంగాలను ఉపయోగించి శబ్దాన్ని తెలియజేయ వచ్చని ఆయన భావించాడు. అనుభవజ్ఞుడైన ఎలక్ట్రీషియన థామస వాట్సనతో కలిసి ఈ పథకాన్ని చేపట్టాడు. రెండేళ్ళ నిర్విరామ పరిశోధనల ఫలితంగా 1876వ సం.లో వాట్సన్, రిసీవర్‌ను చెవి వద్ద పట్టుకుని, బెల పడకగదిలో నిలబడి-భవనం కింది భాగం ప్రయోగశాలలో ఉన్న గ్రాహంబెలతో మాట్లాడాడు. అవతలి నుంచి, ''మిస్టర్ వాట్సన. ఇక్కడికి రా, నిన్ను చూడాలి!'' అన్న స్పష్టమైన గ్రాహంబెల కంఠస్వరం విని వాట్సన పట్టరాని ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయాడు. అదే మొట్టమొదటి టెలిఫోన సంభాషణ!

మన పరిసరాలు

చేపలను నశింపజేసే నీటిమొక్క

ఇటీవల కొన్ని సంవత్సరాలుగా మధ్యధరా సముద్ర తీరంలోనూ, ఐరోపా సముద్రాల జలాలలోనూ చేపలు, మరి కొన్ని జలచరాలు బాగా తగ్గిపోయాయి. కాలిప్రా టాక్సీ ఫోలియా అనే ఒక రకమైన నీటి మొక్కలు ఉండడమే దీనికి కారణమని పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు. ఈ టాక్సీ ఫోలియా సముద్ర జలచరాల, మొక్కల జీవవైవిధ్యాన్ని గణనీయంగా తగ్గిస్తోంది. ఈ నాచు మొక్కలు తినడానికి రుచిగా ఉండమూ తిన్నా మత్తు కలిగిస్తాయి. అందువల్ల అవి ఉన్న చోటు నుంచి చేపలు దూరంగా వెళ్ళిపోతాయి.

చూడడానికి అందంగా ఉండడం వల్ల 'ఆక్వేరియం'లో అలంకారంగా ఉంచడానికి 'టాక్సీఫోలియా'ను ఇటీవలి కాలం వరకు అమ్ముతూ ఉండేవారు. ఇది భిన్నమైన జాతికి చెందినదని చెప్పబడినప్పటికీ, ఇందులోనూ వినాశకరమైన లక్షణాలు కనిపించాయి. అందువల్ల ఆక్వేరియంలలో ఈ మొక్కలను ఉపయోగించడానికి విక్రయించడాన్ని కూడా 1999 సం.లో అమెరికాలో నిషేధించారు.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

సహజమైన రంగు

ఎంతో రుచికరమైన ఆహార పదార్థాలు కూడా చూడడానికి ఇంపైన రంగు తో లేకుంటే అంతగా ఆకర్షించవు. అందు కే ఆహార పదార్థాలకు, ము ఖ్యంగా తిను బండారాలలో కలపడానికి రకరకాల కృత్రిమమైన రంగులు మార్కెట్లో లభిస్తున్నాయి . అయి నా, సహజ సిద్ధమై న రంగు లను కూడా ఇవాళ వాడు తూ నే ఉన్నారు .

అలాంటి సహజమైన రంగు ల్లో ఒకరకం ఆరు ద్ర పురు గు నుంచి తీసే రంగు ముఖ్యమైనది. ఈ పురుగు లు మధ్య అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా ఎడారి ప్రాంతాలలో విరివిగా కనిపిస్తాయి. స్థానికులు వీటిని సేకరించి ఇస్తారు. వాటిని నలగగొట్టి, ఎండ బెట్టి మెత్తటి పొడిగా తయారు చేస్తారు. ఆ తరవాత ఒక నిర్ణీతనిష్పత్తిలో నీటిలో కలిపి ఎర్ర మైనరంగు ద్రవం తయా రు చేస్తారు . ఒక కిలో రంగు ద్రవం తయా రు చేయు డానికి 150,000 పురు గు లు కావాలట. కేక్ ఐసింగ్, ఇంకా తియ్య టి తిను బండారాలు తయా రు చేయు డంలో ఈ రంగు ను ఉపయోగిస్తారు.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

మన ప్రధాన మంత్రులు-ఆర్థిక మంత్రులు

1. తన ప్రభు త్వానికి వ్యతిరేకంగా అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని ఎదు ర్కొన్న మొట్టమొదటి ప్రధాన మ ంత్రి ఎవరు ? తీర్మానాన్ని ఎవరు ప్రవేశపెట్టారు ?
2. విశ్వాస తీర్మానం వీగిపోవడంతో రాజీనామా చేసిన ప్రధాన మ ంత్రి ఎవరు ? ఏ సంవత్సరం?
3. భారతదేశం గణతంత్రరాజ్యం అయ్యా క తొలికేంద్ర బడ్జెట్‌ను సమ ర్పించిన వారెవరు?

4. ఆర్థిక మ ంత్రిగా పదవీ బాధ్యతలు ఎక్కువ కాలం వహించిన వారెవరు ?
5. స్వాతంత్ర భారత దేశ తొలి ఆర్థిక మ ంత్రి ఎవరు ?
6. ఇండియా తొలి బడ్జెట్‌ను సమ ర్పించిన వారెవరు .

(సమా ధానాలు 66పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

SOURAA

ఈ ఫొటోలకు ఒక్క మాటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

A. SEETHA DEVI

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన పోస్టుకార్డు పైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూన 2006 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రు. 100 బహుమానం.

ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఫిబ్రవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

పలివెల సుబ్బారాయుడు
శ్రీ సత్యసాయి కృప
45, శాతవాహన నగర్, వనస్థలిపురం
హైదరాబాద్ - 500 070.

ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫొటో : పండువెన్నెల నవ్వింది!
రెండవ ఫొటో : పండు తిందాం రమ్మంది!

సమాధానాలు :

1. జవహర్‌లాల నెహ్రూ ; ఆచార్య కృపలానీ.
2. వి.పి. సింగ్; 1990.
3. జానపుత్తాయ్.
4. మొరార్జీ దేశాయ్.
5. ఆర్. కె. షణ్ముగం చెట్టి.
6. సర్ జేమ్స విల్సన (స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం)

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

AMBULIMAMA (Tamil) APRIL 2006
Regd. with Registrar of Newspaper for India No. 1095/57
Regd No. TN/CC(S)Dn/161/06-08
Licensed to post WPP - Inland No.TN/CC(S)Dn/88/06-08, Foreign No. 89/06-08